

รายงานผลการดำเนินงานของ
สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปี 2559

Annual Report 2016

University Council, Chiang Mai University

รายงานผลการดำเนินงาน สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2559

ANNUAL REPORT 2559

University Council, Chiang Mai University

สารจาก

นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีพุทธศักราช 2559 ที่ผ่านมาเป็นปีที่คนไทยทุกคนจะจดจำจารึกไว้ตลอดชีวิตว่า เป็นปีที่คนไทยได้สูญเสียพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์อันเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย ภาพใบหน้าทีมน้ำตาของพสกนิกรทั้งมวลนับแต่วันที่ได้ทราบข่าวการสวรรคต เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2559 จวบจนกระทั่งบัดนี้ แม้เวลาจะผ่านไปหลายเดือนแล้วแต่ความอาลัยรักของประชาชนชาวไทยก็มิได้ห่างหาย ผู้คนจากทั่วประเทศทยอยเดินทางไปกราบสักการะพระบรมศพ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาทอย่างเนืองแน่น ทุกวันแม้จะต้องใช้เวลาในการรอคอยในแต่ละวันยาวนานสักเพียงไหนก็ตาม สายใยแห่งความผูกพันระหว่างพระมหากษัตริย์พระองค์นี้กับคนไทยมาจากการที่ทรงอุทิศพระวรกายตลอดพระชนม์ชีพนับแต่เสด็จขึ้นครองราชย์เพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนโดยแท้

ในฐานะที่ชาวมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นข้าราชการที่ได้รับพระราชทานพระมหากษัตริย์คุณเป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมเสมอมา ดังที่ปรากฏในเนื้อเพลงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่า “ร่วมกุฟิ๊งคั้นันดารง ทุกครา ทรงเสด็จมา พระเมตตาแผ่พร้อมมา ถึงพวกเราทุกเหล่าเอ๋ย” ผมขอเชิญชวนผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทุกคนเจริญรอยตามพระยุคลบาท โดยน้อมนำแนวพระราชดำริ แนวปฏิบัติ ในการทรงงาน มาเป็นแบบอย่างในการครองตน ครองคน และครองงาน ให้สมดังปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยที่รับใช้ประชาชนอย่างแท้จริง

ในรอบปีที่ผ่านมาเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 11 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สภามหาวิทยาลัยจึงมีภารกิจอันสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยได้จัดเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ในการจัดทำแผนอย่างรอบด้าน และผ่านการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยได้จัดการสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นเชิงนโยบาย (Retreat) ระหว่างกรรมการสภามหาวิทยาลัยกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ขึ้น เมื่อวันที่ 4-5 มีนาคม 2559 ณ มหาวิทยาลัยมณฑลเลย เมืองมณฑลเลย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมณฑลเลย มีพื้นที่อยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงใหม่ และได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วยดีเสมอมา ซึ่งการจัดงานสัมมนาดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นของการขยายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์มากขึ้นด้วย ผมขอขอบคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย หัวหน้าส่วนงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่ได้มีส่วนร่วมทำให้แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่สำเร็จลงได้ด้วยดีตามกำหนดเวลา หากผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัยมุ่งมั่นปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้แล้วเชื่อได้ว่าจะทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ และจะเป็นกำลังสำคัญในการผลักดันให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นประเทศพัฒนาอย่างแท้จริง

นาย วิมลชัย

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย
นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร	8
สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่	10
ผลการดำเนินงานในรอบปี พ.ศ. 2559	18
1. ผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551	19
1.1 การกำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย	19
1.1.1 นโยบาย และแผนระดับมหาวิทยาลัย	19
1.1.1.1 ความคิดริเริ่มในเชิงนโยบาย	19
1.1.1.2 การให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนงาน/โครงการ ของมหาวิทยาลัย	22
1.1.2 นโยบายและแผนระดับส่วนงาน	34
1.1.2.1 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการดำเนินงานของคณบดีคณะรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์	34
1.1.2.2 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการดำเนินงานของคณบดีคณะมนุษยศาสตร์	35
1.1.2.3 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการดำเนินงานของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์	36
1.1.2.4 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการดำเนินงานของคณบดี คณะอุตสาหกรรมเกษตร	37
1.1.2.5 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการดำเนินงานของคณบดีคณะสังคมศาสตร์	38
1.2 การออกประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	38
1.3 อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษา	40
1.4 อนุมัติการสำเร็จการศึกษา	40
1.5 การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่ง หรือปรับปรุงหน่วยงานในส่วนงานดังกล่าว	41
1.6 อนุมัติงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560	41
1.7 แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการตามที่กำหนด ในข้อบังคับ	46
2. ผลการดำเนินงานในด้านการกำกับดูแล และหน้าที่อื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบและข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง	47
2.1 การประเมินผลการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงาน	47
2.1.1 ประเมินผลการบริหารงานเมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน	47
2.1.1.1 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของ ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเภสัชศาสตร์	47
2.1.1.2 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของ ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์	48
2.1.1.3 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของ ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์	49
2.1.1.4 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของ ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์	50

2.1.2 ประเมินผลการบริหารงานครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี	51
2.1.2.1 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะสังคมศาสตร์	51
2.1.2.2 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะการสื่อสารมวลชน	52
2.1.2.3 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเกษตรศาสตร์	54
2.1.2.4 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์	55
2.1.2.5 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	57
2.1.2.6 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะแพทยศาสตร์	58
2.1.2.7 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์	59
2.1.2.8 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะบริหารธุรกิจ	61
2.1.2.9 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์	64
2.1.2.10 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	65
2.1.2.11 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา	67
2.1.2.12 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล	68
2.1.2.13 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักหอสมุด	70
2.1.2.14 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	72
2.1.2.15 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	73
2.1.2.16 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริการวิชาการ	75
2.2 การประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี	77
2.3 การกำกับดูแลในเรื่องอื่นๆ	80

ภาคผนวก

ข้อบังคับ/ระเบียบ/ประกาศที่สภามหาวิทยาลัยได้มีมติอนุมัติในปี พ.ศ. 2559	82
--	----

บทสรุปผู้บริหาร
ของสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปี พ.ศ. 2559

ผลการดำเนินงาน ของสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2559

การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผ่านการประชุมเป็นสำคัญ โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการประชุมสภามหาวิทยาลัย 12 ครั้ง มีระเบียบวาระ 329 เรื่อง จำแนกเป็น ระเบียบวาระแจ้งให้ที่ประชุมทราบ 87 เรื่อง ระเบียบวาระนโยบาย 14 เรื่อง ระเบียบวาระการแต่งตั้งผู้บริหารหรือคณะกรรมการตามที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนด 24 เรื่อง ระเบียบวาระเสนอเพื่อพิจารณา 101 เรื่อง ระเบียบวาระเสนอเพื่อทักท้วง 103 เรื่อง ในบรรดาระเบียบวาระเหล่านี้จำแนกผลการดำเนินงานออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มีประเด็นสาระสำคัญ ประกอบด้วย

1.1 การกำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย มีเรื่องสำคัญ ได้แก่ (1) สภามหาวิทยาลัยได้จัดการ retreat เพื่อพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 โดยมีกรรมสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย หัวหน้าส่วนงานทุกส่วนงาน เข้าร่วมในการระดมสมอง ณ มหาวิทยาลัยมณฑลเลย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ในวันที่ 4-5 มีนาคม 2559 หลังจากนั้นก็ได้เสนอร่างแผนฯ ในการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 25-26 มีนาคม 2559 และสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2559 ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) (2) สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีต้องดำเนินการในระยะ 4 ปีข้างหน้าเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีนำไปใช้ในการสรรหาอธิการบดีแทนอธิการบดีที่ครบวาระ (3) การปรับระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (4) ให้ความเห็นชอบนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (5) กำหนดนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สามารถทำให้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ประโยชน์สูงสุด (6) ให้ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์และแผนการบริหารงานในวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปีของหัวหน้าส่วนงานที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ จำนวน 5 ส่วนงาน

1.2 การออกประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับใหม่ มีจำนวน 11 ฉบับ (รวมทั้งปรับปรุงประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับเดิมโดยยกเลิกฉบับเดิมทั้งฉบับ) และออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 4 ฉบับ มีข้อบังคับและประกาศที่สำคัญ คือ

(1) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่ง และการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2559

(2) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสภาวิชาการ พ.ศ. 2559

(3) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

(4) ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

(5) ประกาศสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยที่สามารถทำให้ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ประโยชน์สูงสุด

1.3 การอนุมัติหลักสูตรและการอนุมัติการสำเร็จการศึกษา ให้ความเห็นชอบหลักสูตรใหม่ จำนวน 6 หลักสูตร อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตร จำนวน 48 หลักสูตร อนุมัติการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 78 หลักสูตร อนุมัติการเปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา จำนวน 3 หลักสูตร อนุมัติการปิดหลักสูตร จำนวน 1 หลักสูตร อนุมัติการสำเร็จการศึกษา จำนวน 7,969 คน

1.4 อนุมัติยุบเลิกสถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นส่วนงานวิชาการภายใน และจัดตั้ง ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเป็นหน่วยงานใหม่ในคณะเกษตรศาสตร์

1.5 อนุมัติงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

1.6 แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงาน แต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานสายปฏิบัติการให้ดำรงตำแหน่งชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ แต่งตั้ง คณะกรรมการอำนวยการประจำส่วนงาน และแต่งตั้งคณะกรรมการที่ระเบียบข้อบังคับกำหนดให้แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย

2. ผลการดำเนินงานในด้านการกำกับดูแล และหน้าที่อื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

2.1 การให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงาน จำนวน 21 ส่วนงาน

2.2 ให้ความเห็นชอบข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับมหาวิทยาลัย ต่างประเทศ ซึ่งอธิการบดีหรือคณบดีที่ได้รับมอบอำนาจได้ลงนามแล้ว จำนวน 25 ฉบับ และให้นำเสนอสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบต่อไป

2.3 รับทราบและให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม.) ในฐานะ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ทำการแทนสภามหาวิทยาลัย ได้มีมติอนุมัติในการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

องค์ประกอบ จำนวน 27 คน ประกอบด้วย

1. นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
 2. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
 3. กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 4 คน ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย ประธานสภาพนักงาน และนายกสมาคมนักศึกษาเก่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 4. กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหาร จำนวน 3 คน ซึ่งเลือกจากรองอธิการบดี 1 คนและหัวหน้าส่วนงาน 2 คน
 5. กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทคณาจารย์ประจำ จำนวน 3 คน และพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีใช้คณาจารย์ประจำ จำนวน 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง
- การได้มาซึ่งกรรมการตามข้อ (1) (2) (4) และ (5) เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี

อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

มีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้ (มาตรา 25)

1. กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์
2. ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ข้อบังคับว่าด้วยสิทธิและสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย และข้อบังคับว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
3. ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับและระเบียบสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
4. อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการยุบ รวม เปลี่ยนแปลง และยกเลิกหลักสูตร
5. อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบการจัดการศึกษาร่วมของสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันวิจัยอื่น
6. อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญากิตติมศักดิ์
7. อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหรือปรับปรุงหน่วยงานในส่วนงานดังกล่าว
8. อนุมัติการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนกำหนดนโยบายองค์กรดังกล่าว
9. อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับ และอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
10. พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
11. แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา 40
12. แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย
13. รับรองรายงานกิจการประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรี
14. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
15. แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลดังกล่าวทำการแทน แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ
16. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศ.เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย
นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศ.เกียรติคุณ นพ.อาวุธ ศรีศุกรี
อุปนายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กรรมการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยตำแหน่ง

ศ.คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศ.นพ.ไพฑูรย์ ณรงค์ชัย
ประธานสหภาพพนักงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นางวิภา ภัทรประสิทธิ์
ประธานกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รศ.นพ.สมศักดิ์ เขาว์วิชญ์เสรี
นายกสมาคมนักศึกษาเก่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ

ดร.อนอคุณ ลีทธิพงษ์

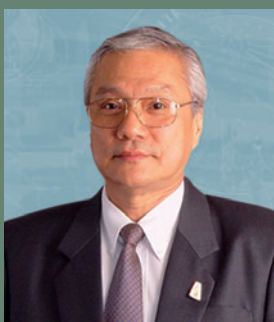
ศ.ดร.ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์

นายดุสิต ศิริวรรณ

นางสาวนภาพร เรืองสกุล

ผศ.ดร.นิพนธ์ ตูวานนท์

รศ.ดร.นิพนธ์ พัวพงศกร

ศ.กิตติคุณ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ

ศ.เกียรติคุณ ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง

ศาสตราจารย์ชานไกรฤทธิ บุญยเกียรติ

ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

รศ.ดร.วีระพงษ์ แพสุวรรณ

ดร.สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์

ศ.นพ.สิน อนุราษฎร์

ศ.กิตติคุณ นพ.สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ

กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทอื่นๆ

ศ.ดร.ไพโรจน์ วิริยจารี
รองอธิการบดี

ศ.คลินิก นพ.วัฒนา นาวาเจริญ
หัวหน้าส่วนงาน

รศ.ดร.สิริวุฒิ บุรณพิร
หัวหน้าส่วนงาน

ศ.ดร.ชูชัย สมิติไกร
คณาจารย์ประจำ

รศ.ดร.ธีรวัฒน์ บุญญาวรณ
คณาจารย์ประจำ

รศ.พญ.มลฤดี เอกมหาชัย
คณาจารย์ประจำ

ดร.หรรษา เทียนทอง
พนักงานมหาวิทยาลัย
(ที่มีใช้คณาจารย์ประจำ)

รองอธิการบดี เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผศ.นพ.ศุภชัย เชื้อรัตน์พงษ์

ผลการดำเนินงาน
สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปี พ.ศ. 2559

ผลการดำเนินงาน ของสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในรอบปี พ.ศ. 2559

การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดำเนินการโดยผ่านการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นหลัก ซึ่งในปี พ.ศ. 2559 สภามหาวิทยาลัย มีการประชุมทั้งสิ้น 12 ครั้ง มีระเบียบวาระรวม 329 ระเบียบวาระ จำแนกตามประเภทของระเบียบวาระ ได้ดังนี้

ครั้งที่	แจ้งที่ประชุมทราบ	นโยบาย	แต่งตั้งผู้บริหาร/กรรมการ	พิจารณา	ทักท้วง	รวม
ครั้งที่ 1	8	1	6	10	9	34
ครั้งที่ 2	1	1	0	0	0	2
ครั้งที่ 3	4	2	2	6	14	28
ครั้งที่ 4	12	0	2	12	11	37
ครั้งที่ 5	7	0	0	13	11	33
ครั้งที่ 6	4	1	0	12	7	24
ครั้งที่ 7	7	0	3	7	9	26
ครั้งที่ 8	13	2	2	9	11	37
ครั้งที่ 9	6	0	3	10	9	28
ครั้งที่ 10	9	2	1	5	2	19
ครั้งที่ 11	6	4	2	9	10	31
ครั้งที่ 12	10	1	3	8	10	32
รวม	87	14	24	101	103	329

1. ผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

1.1 การกำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย

1.1.1 นโยบาย และแผนระดับมหาวิทยาลัย

1.1.1.1 ความคิดริเริ่มในเชิงนโยบาย

นายกสภามหาวิทยาลัยได้เสนอความคิดริเริ่มเชิงนโยบายและการพัฒนามหาวิทยาลัยและการรับใช้สังคม ดังนี้

(1) Earth Protection Day (วันคุ้มครองโลก)

วันที่ 22 เมษายน ของทุกปีเป็นวันคุ้มครองโลก หรือ Earth Protection Day ซึ่งในช่วงฤดูร้อนของปี 2559 ประเทศไทยติดอันดับที่สามของเมืองในประเทศที่มีสถิติอุณหภูมิสูงสุดในโลก (จำนวน 14 เมือง) ส่งผลให้รังสีอัลตราไวโอเล็ต (UV) ในประเทศไทยเกินค่ามาตรฐาน นอกจากนี้ก็ยังมีภัยแล้งขาดแคลนน้ำ ที่ขยายความรุนแรงมากขึ้นเกือบทั่วประเทศ นายกสภามหาวิทยาลัยจึงได้หารือกับอธิการบดีที่จะจัดทำโครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งเชื่อว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีพลังที่จะผลักดันโครงการนี้อย่างเต็มกำลัง โดยอาจจะเริ่มปลูกในพื้นที่ต้นน้ำ คืออำเภอแม่แจ่ม ซึ่งเป็นอำเภอที่มีการทำลายป่าไม้มากที่สุด และนายอำเภอแม่แจ่มก็มีนโยบายร่วมกับภาคประชาสังคมที่จะยกระดับปัญหาการทำลายป่าไม้และปัญหาหมอกควันเป็นปัญหาอันดับหนึ่งที่ทุกคนในอำเภอจะร่วมกันแก้ไข ซึ่งการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญที่มหาวิทยาลัยจะใช้ทรัพยากร องค์กรความรู้ที่มีอยู่ร่วมกันแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบที่จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในอนาคต

(2) บทบาทของมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาประเทศ

มหาวิทยาลัยในประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีประมาณ 200 แห่งนั้น อาจแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่เปิดมานานแล้ว กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชชมงคล ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ และกลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเอกชน ขณะนี้มหาวิทยาลัยของไทยไม่มีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน ต่างคนต่างกำหนดแผนและยุทธศาสตร์ของตน ซึ่งไม่ประสานกัน ไม่เป็นประโยชน์ และไม่สอดคล้องกับแผนการพัฒนาประเทศ ถ้าจะเรียนรู้จากต่างประเทศที่สามารถใช้ประโยชน์จากตรงนี้ได้ ก็น่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศได้มาก หากจะเสนอแนวทางในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ของประเทศ แล้วให้มหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนในการช่วยผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ถึงแม้ต่างคนต่างคิด หรือช่วยกันคิดก็น่าจะเป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตามคงต้องให้เป็นนโยบายของรัฐบาลในการดำเนินการในเรื่องนี้ โดยมีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยควรต้องแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยที่มีความพร้อม ซึ่งมีประมาณ 15-20 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน โดยให้รัฐบาลเป็นผู้กำหนดทิศทางการวิจัยและการบริการวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาประเทศให้กับมหาวิทยาลัยเหล่านี้ เช่น การพัฒนาระบบรางรถไฟของประเทศ ซึ่งอาจมีการมอบหมายให้มหาวิทยาลัยกลุ่มหนึ่ง ประมาณ 5-6 แห่ง ช่วยกันทำวิจัยเพื่อเสริมการสร้างคน ความรู้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งระบบบริหารจัดการ และประสานงานกันออกมามาจนกระทั่งใช้งานได้ ซึ่งมีตัวอย่างการทำแบบนี้ในประเทศจีน ที่มีมหาวิทยาลัย 4 แห่ง มาร่วมกันศึกษาวิจัยการทำรถไฟความเร็วสูง โดยมหาวิทยาลัยแห่งแรกทำการศึกษาระบบราง มหาวิทยาลัยแห่งที่สองศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวรถไฟ มหาวิทยาลัยที่สามศึกษาเรื่องระบบไฟฟ้าและระบบคอมพิวเตอร์ และมหาวิทยาลัยสุดท้ายศึกษาเรื่องการบริหารจัดการ ปัจจุบันประเทศจีนจึงมีทางรถไฟความเร็วสูงที่ยาวที่สุดในโลก คือรวมกันทุกเส้นทางแล้วประมาณ 10,000 กิโลเมตร

ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ และมีความพร้อมอยู่แล้ว รัฐบาลจึงควรตั้งเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2558 – 2577 แล้วให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยประจำจังหวัด เรื่องนี้ได้รับเสียงสะท้อนมาจากผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีวิสัยทัศน์หลาย ๆ คน ตัวอย่าง เช่น จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นจังหวัดเล็ก ๆ เศรษฐกิจของจังหวัดมาจากสองทาง คือ การเกษตรที่มีปาล์มน้ำมันเป็นหลัก และการท่องเที่ยว แต่กระบี่ไม่มีมหาวิทยาลัย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกระบี่หากต้องการจะเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยต้องออกไปเรียนที่อื่น และอัตราการกลับถิ่นฐานเดิมเมื่อจบการศึกษามีน้อยมาก ดังนั้นจึงไม่มีผู้มาทำการวิจัยต่อยอดปาล์มน้ำมัน ในอดีตประเทศไทยเริ่มต้นเรื่องปาล์มน้ำมันพร้อม ๆ กับประเทศมาเลเซีย แต่ปัจจุบันนี้ประเทศมาเลเซียก้าวหน้าไปไกลกว่ามากเพราะให้มหาวิทยาลัยทำการวิจัยต่อยอด ขณะที่การวิจัยของประเทศไทยไม่มีทิศทาง ขึ้นอยู่กับนักวิจัยว่าสนใจทำเรื่องไหนก็จะขอทุนทำวิจัยเรื่องนั้น การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีรายได้ประมาณปีละ 7-8 หมื่นล้านบาท แต่คนที่ทำกลับกลายเป็นคนนอกจังหวัดซึ่งดูจะไม่สอดคล้องกัน จึงควรพัฒนาคนในจังหวัดให้มีมหาวิทยาลัยประจำจังหวัด ในความเป็นจริงควรมีมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบ 2 ประเภท คือ มหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบในการพัฒนาประเทศ และมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบในการพัฒนาจังหวัดทั้ง 77 จังหวัด มีการพัฒนาเด็กและเยาวชน แรงงานต้องเป็นแรงงานที่มีฝีมือและมีการพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นไป ซึ่งวิทยาลัยอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัยต้องมารับหน้าที่ตรงนี้ให้เต็มที่ ไม่เช่นนั้นก็จะมีคนตกงานหรือเด็กที่ไม่ได้เรียนต่อเพราะยากจนมากจนกระทั่งไม่สามารถเรียนต่อได้ ขาดแรงงานที่มีฝีมือ และไม่มีคนที่สามารถทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมสมัยใหม่ได้ เพราะไม่ได้เตรียมการไว้ ระบบการศึกษาและแผนการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมจึงต้องนำมาเชื่อมโยงกันให้ได้

กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยที่มีเสรีในการพัฒนา แต่ต้องมีการกำหนดภารกิจให้กับมหาวิทยาลัยที่เก่งมาก ๆ เนื่องจากประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกมากถึง 8 แห่ง ถ้าต่างคนต่างทำก็จะไม่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ปรากฏการณ์สากลที่มีผลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ ประกอบด้วย

- (1) ปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ (globalization)
- (2) การมาถึงของเทคโนโลยีดิจิทัล (digitalization) ซึ่งประเทศไทยยังล้าหลังอยู่อีกมาก
- (3) การตัดคนกลางออกจากกิจกรรมต่าง ๆ (dis-intermediation) เป็นสิ่งที่รุนแรงที่สุด และคนไทยมักมองไม่เห็น ตัวอย่างเช่น การเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เลือกจากคนที่พรรคการเมืองเลือกมาให้ และไปเป็นผู้แทนในการออกกฎหมาย ซึ่งคนไทยไม่ค่อยรู้เรื่องว่า ส.ส. ออกกฎหมายอะไรไปบ้างในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขณะที่ถ้าเป็นต่างประเทศ เช่น ประเทศสวีเดนเวลามีการออกกฎหมายที่สำคัญจะไม่ใช้ ส.ส. ดำเนินการ แต่จะให้ประชาชนทุกคนออกเสียงเองโดยไม่มีคนกลาง มหาวิทยาลัยก็เช่นกัน ขณะนี้ถ้านักเรียนต้องการมีความรู้ก็ต้องเข้ามาศึกษาเต็มเวลา แต่ในอนาคตอาจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเพียงร้อยละ 50 และศึกษาด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลอีกร้อยละ 50 มหาวิทยาลัยเพียงแต่ทำหลักสูตรว่าส่วนใดต้องศึกษาในมหาวิทยาลัยและส่วนใดที่นักศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ก็จะเป็นการตัดคนกลาง เช่น อาจารย์และมหาวิทยาลัยออกไป และให้นักศึกษาสร้างความรู้เอง ขณะที่บางหลักสูตร เช่น การตลาด ก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพราะคนกลางระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคถูกตัดออกไปแล้ว คนกลางต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่ ซึ่งเรื่องนี้จะเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนมากในอนาคต

(4) การเข้าสู่ความสุดโต่งและรุนแรง (radicalization) เป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก และมีได้ทั้งในความเชื่อ ศาสนา และอื่น ๆ มหาวิทยาลัยจะมีบทบาทอย่างไรในการจัดการกับเรื่องนี้

ประเทศกำลังเผชิญหน้ากับทั้งสี่ปรากฏการณ์ บางปรากฏการณ์ก็เกิดมานานแล้ว เช่น ปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ ขณะที่บางปรากฏการณ์อาจจะเพิ่งเกิด จึงขอเสนอให้เป็นข้อคิดว่าจะมีวิธีรับมืออย่างไรกับปรากฏการณ์เหล่านี้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรพิจารณา และสามารถนำไปกำหนดเป็นนโยบายและยุทธศาสตร์ได้ในทุกระดับ ทั้งระดับมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และอื่น ๆ

(3) เทคโนโลยีดิจิทัล

ขอให้มหาวิทยาลัยนำเรื่องของเทคโนโลยีดิจิทัลไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนา มหาวิทยาลัยให้เป็น Digital University ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีเรื่องหลัก ๆ ที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(3.1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งอธิการบดีได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์เรื่อง Digital University แล้ว ขอเสนอให้นำยุทธศาสตร์ดังกล่าวมาจัดแบ่งตามลำดับเวลา เพื่อให้เห็นภาพความก้าวหน้าในแต่ละปี โดยควรดำเนินการทุกอย่างให้แล้วเสร็จภายในปีที่ 3 และทำการทดสอบระบบในปีที่ 4

(3.2) การปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนวิชาต่าง ๆ เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้เรื่องการใช้ข้อมูลสถิติ โดยขอให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาและดำเนินการในเรื่องนี้ และให้นำเสนอความก้าวหน้าต่อสภามหาวิทยาลัยในโอกาสต่อไป

(3.3) การพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทั้งอาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีความรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล ขอให้ฝ่ายบริหารงานบุคคลนำกลับไปพิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไป

(4) การสร้างอุปนิสัยให้แก่เด็ก

จากการสืบค้นพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 9 และรัชกาลที่ 10 การสร้างอุปนิสัยให้แก่เด็ก พบว่ามีความเชื่อมโยงกัน ดังนี้

1. ความรู้กับคุณธรรมจะต้องเป็นเรื่องเดียวกัน จากพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เนื่องจากในเวลานั้นมีแรงกดดันจากลัทธิล่าอาณานิคมของประเทศอังกฤษและฝรั่งเศส พระองค์จึงทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจที่สำคัญ ได้แก่ 1) การเลิกทาส 2) การให้การศึกษา และ 3) ปฏิรูปโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน (จัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม) สำหรับด้านการศึกษา รัชกาลที่ 5 ได้ทรงสร้างโรงเรียนหลายแห่งทั่วประเทศ ดังพระราชดำริที่ปรากฏในพระราชหัตถเลขา เมื่อ พ.ศ. 2441 ความว่า “*ให้มีชีวิตกบฏว่าเด็กชั้นหลังจะห่างเหินจากศาสนาจนเลยกายเป็นคนไม่มีธรรมในใจมากขึ้น...คนไม่มีธรรมเป็นเครื่องดำเนินตาม คงจะหันไปทางทุจริตโดยมาก ถ้ารู้น้อยก็โกงไม่ใคร่คล่อง ถ้าโกงไม่สนิท ถ้ารู้มากก็โกงคล่องขึ้นและโกงพิสดารมากขึ้น การที่หัดให้รู้อ่านอักษรวิธี ไม่เป็นเครื่องฝึกหัดให้คนดีแลคนชั่ว เป็นแต่ได้วิธีสำหรับจะเรียนความดีความชั่วได้คล่องขึ้น*”

2. พระบรมราโชวาท รัชกาลที่ 9

2.1 พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2505 ความว่า “*ประเทศชาติของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้า...*” ข้อที่น่าสังเกตคือพระองค์ทรงเน้นย้ำการศึกษาของประชาชนแต่ละคน ไม่ได้จำกัดเฉพาะการศึกษาของเยาวชนเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากโครงการพระราชดำริด้านการศึกษา อาทิ โรงเรียนพระดาบส ซึ่งเริ่มดำเนินโครงการก่อนที่กระทรวงศึกษาธิการจะเข้ามาดำเนินการในระยะหลัง เนื่องจากทรงเห็นว่าการศึกษาอบรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้าได้

2.2 พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษาวิทยาลัย
วิชาการศึกษา เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2503 วิทยาลัยวิชาการศึกษาในขณะนั้นเป็นแม่แบบของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒในปัจจุบัน ซึ่งเป็นวิทยาลัยที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาหรือครู อาจารย์ โดยสรุปความได้ว่า
“ผู้ที่เป็นครูอาจารย์นั้น ใ้ว่าจะมีแต่ความรู้ในทางวิชาการและในทางการสอนเท่านั้นก็หาไม่ จะต้องรู้จักอบรม
เด็กทั้งในด้านศีลธรรมจรรยาและวัฒนธรรม รวมทั้งให้มีความสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ และในฐานะที่จะเป็น
พลเมืองดีของชาติต่อไปข้างหน้า... การสอนคือการให้ความรู้แก่ผู้เรียน ส่วนการอบรมเป็นการฝึกจิตใจของผู้เรียน
ให้ซึมซาบติดเป็นนิสัย...” ดังนั้น หากเปรียบเทียบนักเรียนหรือนักศึกษาเป็นต้นไม้และเชื่อมโยงเข้ากับการสอน
การอบรมดังกล่าวข้างต้น จะเป็นลักษณะดังนี้คือ ส่วนที่เป็นดอกผลของต้นไม้เปรียบได้กับการสอน (ทักษะชีวิต
ทักษะงาน ความรู้พื้นฐาน ความรู้เฉพาะทาง) และส่วนที่เป็นรากแก้วที่มั่นคงเปรียบได้กับการอบรม (มีคุณธรรม
จริยธรรม มีวัฒนธรรม รับผิดชอบในหน้าที่ และเป็นพลเมืองดี) แต่เป็นที่น่าเสียดายที่กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้
นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ

2.3 พระราชกระแสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เกี่ยวกับ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 9) สรุปความได้ดังนี้

- 1) พระเจ้าอยู่หัวทรงยึดมั่นในหน้าที่
- 2) หน้าที่ของพระเจ้าอยู่หัว ประกอบด้วย 1) หน้าที่ในฐานะพระเจ้าแผ่นดิน (ต้อง
ดูแลราษฎร) และ 2) หน้าที่ในฐานะทรงเป็นพลเมืองดี (เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ)

3. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ในวโรกาสทรงตอบรับเป็น
พระมหากษัตริย์ (รัชกาลที่ 10) เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 ทรงรับสั่งว่า “เพื่อสืบสานพระราชปณิธาน (รัชกาลที่
9) และเพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวไทยทั้งปวง” และเมื่อครั้งที่องคมนตรีได้เข้าเฝ้าฯ ทรงมีพระบรมราโชบาย
ด้านการศึกษาไว้ว่า การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ทศนครดิที่ถูกต้อง และ 2)
พื้นฐานชีวิต (อุปนิสัย) ที่มั่นคงเข้มแข็ง

ทั้งนี้ มีตัวอย่างของวิธีการพัฒนาคนจนเป็นนิสัยของประเทศต่าง ๆ ดังนี้

ญี่ปุ่น	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ รับผิดชอบต่อส่วนรวม
สิงคโปร์	ชื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้
เกาหลีใต้	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ สู้งานหนัก
ไทย	ชื่อสัตย์ รับผิดชอบ มีน้ำใจ

มหาวิทยาลัยจะมีวิธีการในการพัฒนาพื้นฐานชีวิต(อุปนิสัย) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อย่างไร จึงจะเป็นอัตลักษณ์ของการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในอนาคตต่อไป โดยน้อมนำพระราชปณิธาน
ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทร-
มหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 และพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ 10 มาพิจารณาดำเนินการให้บังเกิดผลต่อไป

1.1.1.2 การให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนงาน/โครงการ ของมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแผนงาน/โครงการของ
มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(1) การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

จากนโยบายของรัฐบาลที่จะนำพาประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่าง
สมบูรณ์ โดยการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และความ

มั่นคงในภูมิภาคด้วยนั้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในฐานะเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศ ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับแผนกลยุทธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยการผลิตบัณฑิตหรือการสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพให้กับประเทศ เพื่อให้สามารถแข่งขันและรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้

ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐและเป็นการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้ก้าวสู่สากลทั้งในระดับอาเซียนและนานาชาติอย่างมีทิศทางและเป้าหมาย มหาวิทยาลัยจึงต้องมีการดำเนินงานเรื่องต่าง ๆ ในลักษณะเชิงรุกหรือรูปแบบใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เข้าถึง และการร่วมพัฒนาไปด้วยกันระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน เหตุนี้ สภามหาวิทยาลัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะต้องสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น จึงได้ดำริที่จะจัดงานสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นเชิงนโยบาย (Retreat) ระหว่างกรรมการสภามหาวิทยาลัยกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ขึ้น เมื่อวันที่ 4-5 มีนาคม 2559 ณ มหาวิทยาลัยมณฑะเลย์ เมืองมณฑะเลย์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมณฑะเลย์มีพื้นที่อยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงใหม่ และได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วยดีเสมอมา ซึ่งการจัดงานสัมมนาดังกล่าวข้างต้น จะเป็นจุดเริ่มต้นของการขยายงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยให้เข้าสู่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์มากขึ้นด้วย ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมถึงส่วนงานต่าง ๆ ได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์แล้ว จำนวนทั้งสิ้น 7 มหาวิทยาลัย

นอกจากการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแล้ว ศาสตราจารย์เกียรติคุณเกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ทำพิธีเปิด CMU Corner @ University of Mandalay ร่วมกับ Professor Dr.ZAW WIN, Deputy Director General, Department of Higher Education, Ministry of Education, The Republic of the Union of Myanmar ณ อาคารห้องสมุดมหาวิทยาลัยมณฑะเลย์ ซึ่ง CMU Corner

Chiang Mai University 2016 Administration Retreat Seminar
on Educational Developing Framework Period 12 (2017 - 2021)

during 3rd - 6th March 2016

University of Mandalay, the Republic of the Union of Myanmar

รายงานผลการดำเนินงาน
สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2559

25

มีแผ่นพับ หนังสือต่าง ๆ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมทั้งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับเชื่อมโยงระหว่างห้องสมุดของมหาวิทยาลัยมณฑลไชยไปยังสำนักหอสมุดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผ่านระบบออนไลน์ (Digital library) ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ตกลงความร่วมมือที่จะมอบทุนการศึกษาแก่บุคลากร 2 คน จากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยมณฑลไชย ให้มาศึกษาเกี่ยวกับระบบห้องสมุดยังสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อไป

จากการระดมสมอง และจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย ทำให้ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ดังนี้

ความเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของแผน

วิสัยทัศน์ ควรใช้ว่า “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ รับผิดชอบต่อสังคม และสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ความเห็นเกี่ยวกับพันธกิจ

พันธกิจสำคัญที่จะเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ข้างต้นประการหนึ่ง คือ การสร้างนวัตกรรมบนพื้นฐานของวัฒนธรรมล้านนา ซึ่งควรรวมถึงนวัตกรรมบนพื้นฐานความหลากหลายทางชีวภาพล้านนาด้วย เพราะเป็นจุดเด่นที่จะนำไปสู่เรื่องอื่น ๆ ที่ได้เสนอไว้ เช่น เรื่อง Bio Economy เป็นต้น และที่ใช้คำว่า “Green and Clean University” น่าจะใช้คำว่า “Cultural and Green University” ซึ่งจะมีความหมายที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับความเป็นล้านนามากกว่า

ความเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของแผน

1. ยุทธศาสตร์ควรมุ่งเน้นในเรื่องสำคัญ เช่น ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างบุคลากร หากต้องการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในระดับโลก มหาวิทยาลัยต้องสร้างคนดีและคนเก่ง ต้องได้คนเก่งมาเป็นอาจารย์ การสรรหาอาจารย์จึงต้องทำในเชิงรุกอย่างต่อเนื่องทั้งการสร้างเอง โดยคัดเลือกนักศึกษาที่มีปัญญาเลิศแล้วส่งไปศึกษาต่อ หรือเชิญชวนคนเก่งและดีที่ศึกษาอยู่ต่างประเทศเข้ามาเป็นอาจารย์ ซึ่งวิธีหลังจะเสียค่าใช้จ่ายและเวลาน้อยกว่ามาก

- ระบบบริหารจัดการคนเก่ง (Talent Management) ต้องบริหารจัดการด้วยวิธีพิเศษ
- กระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา และบุคลากร ซึ่งควรมีทั้งระบบการสอนงาน (Coaching) และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ซึ่งต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม เช่น ระบบพี่สอนน้อง เพื่อนสอนเพื่อน
- ระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องดำเนินการอย่างเข้มข้น และในเชิงรุก

2. แนวโน้มของโลกปัจจุบันเป็น “Internet of Things” หรืออินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง หมายถึง การที่สิ่งต่าง ๆ ถูกเชื่อมโยงเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ต (Connected Devices) ควรนำมาเป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์ด้วย

3. มหาวิทยาลัยอาจกำหนดยุทธศาสตร์พิเศษที่ให้ทุกส่วนงานคิดและทำร่วมกัน เช่น เรื่องเชียงใหม่ศึกษา โดยจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการใน 10 ปีข้างหน้าว่าจะทำอะไรก่อนหลัง เช่น ด้านเทคโนโลยีสิ่งใดที่ยังขาดแคลนและมหาวิทยาลัยสามารถทำได้ เช่น เรื่องพลังงานสะสม (Energy Storage) ก็สามารถจัดทำเป็นยุทธศาสตร์พิเศษจัดหาแผนรองรับต่อไป

4. มหาวิทยาลัยควรมียุทธศาสตร์ที่จะตอบสนองต่อสังคมผู้สูงอายุที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น วิทยาลัยวุดฉวี ที่มีหลักสูตรให้ผู้สูงอายุสามารถเข้ามาเรียนได้ ทั้งหลักสูตรปกติ หรือหลักสูตรพิเศษ เพื่อให้ผู้สูงอายุเหล่านี้รู้สึกถึงคุณค่าในตัวเองและมีความสุขในช่วงบั้นปลายชีวิต และผู้สูงอายุเหล่านี้บางรายก็สามารถสร้างคุณูปการต่อมหาวิทยาลัยได้

5. ยุทธศาสตร์การวิจัยที่เป็นเลิศ ควรเน้นการวิจัยประเด็นนโยบายสาธารณะ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะนโยบายการปฏิรูปการคลังและงบประมาณ เพราะที่ผ่านมาการบริหารงบประมาณแผ่นดินจะมีลักษณะการบริหารในแนวตั้งเพียงอย่างเดียว (จัดสรรงบประมาณฐานกรม) ทั้งนี้ แนวคิดการบริหารงบประมาณตามเขตพื้นที่ ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น มหาวิทยาลัยใช้โอกาสนี้ นำร่องทำการวิจัยในประเด็นดังกล่าว ที่จะสามารถบูรณาการศาสตร์ได้ในหลายสาขาวิชา ผลการวิจัยที่ได้ก็จะประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมาก

ความเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ของแผนหรือการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

1. การที่จะทำให้แผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติจริงได้ มหาวิทยาลัยต้องสร้างทีมบริหารจัดการเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Change Management Team หรือ Transformation Management Team) และผลักดันให้แผนพัฒนาฯ เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

2. มหาวิทยาลัยอาจจะเน้นกระบวนการให้ได้ผลลัพธ์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาฯ ใน 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 บุคลากร (ทรัพยากรบุคคล) ต้องมีคุณลักษณะสะท้อนความเป็นมนุษย์และมีอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งนักศึกษา บัณฑิต คณาจารย์ พนักงาน และเจ้าหน้าที่

2.2 การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาและทรัพย์สินอื่น ๆ ต้องบริหารจัดการเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุด ถึงแม้จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐก็ตาม

2.3 สภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย จะต้องเป็นกลไกขับเคลื่อนหลักของแผนพัฒนาฯ ซึ่งกรรมการทั้งสองชุดต้องทำหน้าที่คานและดุล (Check and Balance) และทำงานร่วมกันตามอำนาจหน้าที่ของตนในประเด็นที่ต้องการความเอกภาพในการทำงานซึ่งน่าจะจัดให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

3. การจัดการศึกษาแบบบูรณาการสหวิทยาการและพหุวิทยาการ (Interdisciplinary/Multidisciplinary) ปัจจุบันมีความเป็นไปได้ค่อนข้างน้อยที่จะประสบผลสำเร็จในทางปฏิบัติ เพราะระบบยังไม่เปิดกว้างมากพอ การเปิดหลักสูตรแล้วให้นักศึกษาจากคณะต่าง ๆ มาเรียนร่วมกันก็อาจจะทำได้เพียงระดับหนึ่ง แต่การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยในอนาคตอาจไม่ใช่เพียงแค่นักศึกษาจากคณะต่าง ๆ เข้าเรียนในหลักสูตรร่วมกันเท่านั้น มหาวิทยาลัยต้องเปิดมุมมองและเปิดโอกาส รวมทั้งวิธีการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการทรัพย์สิน เพื่อให้ระบบการจัดทำหลักสูตรเปิดกว้างมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งน่าจะทำให้เกิดหลักสูตรใหม่ ๆ ที่สามารถเป็นการจัดการศึกษาแบบสหวิทยาการหรือพหุวิทยาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

4. คุณลักษณะของบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยได้ผลิตออกไปรับใช้สังคม เช่น ทักษะของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 ความพร้อมของบัณฑิตสู่ประชาคมอาเซียน เป็นต้น มหาวิทยาลัยควรเตรียมพร้อมและออกแบบการเรียนการสอนเพื่อให้การผลิตบัณฑิตเป็นไปตามคุณลักษณะดังกล่าว

5. มหาวิทยาลัยควรมีการเปลี่ยนแปลงโดยการจัดระบบนิเวศ (Eco-system) ของการเรียนการสอนให้เป็นรูปแบบใหม่ เช่น การเรียนรู้จากสภาพจริง โดยเป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นสูง และเอื้อให้นักศึกษาสามารถไปหาประสบการณ์เพื่อจะได้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยต้องการมากขึ้น เป็นการเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนเฉพาะหลักวิชาชีพ เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเลือกที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมได้มากขึ้น นอกจากนี้ ต้องมีกระบวนการในการบริหารจัดการภารกิจของอาจารย์ผู้สอนให้มีความหลากหลาย

เนื่องจากอาจารย์มีความถนัดในภารกิจที่แตกต่างกัน รวมทั้งมหาวิทยาลัยต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้นด้วย

6. ร่างแผนพัฒนาฯ มีลักษณะเป็นการปฏิรูปขนานใหญ่ของระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิรูปคือ รูปแบบการเรียนรู้ในแบบดั้งเดิมที่เป็นการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์สู่นักศึกษา ให้เปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ (transformation learning) โดยมีผลให้เกิดการเปลี่ยนคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นบัณฑิตยุคใหม่ ดังนั้น การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยจะต้องปรับเปลี่ยนไป การลดชั่วโมงการบรรยาย การเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ เพิ่มการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริงมากขึ้น มีการบูรณาการการเรียนรู้จากทุกภาคส่วนทั้งอาจารย์ นักศึกษา ผู้ประกอบการ และชุมชน ทั้งนี้ อาจารย์ต้องมีทักษะที่จะสามารถกระตุ้นให้นักศึกษาสามารถมีกระบวนการคิดด้วยตัวเองและตอบกลับความคิดเห็นนั้นในกระบวนการเรียนการสอนได้ นอกจากนี้ ยังสะท้อนให้เห็นมุมมองต่อคุณสมบัติของผู้ที่มหาวิทยาลัยจะรับเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยว่าต้องการนักศึกษาที่มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนรูปแบบใหม่นี้ ผลงานหรือประสบการณ์การทำงานกิจกรรม และการทำงานด้านจิตอาสาจะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณารับเข้าศึกษา นอกเหนือจากผลคะแนนด้วยหรือไม่

7. มหาวิทยาลัยอาจจะปรับการเรียนการสอนเป็นรูปแบบใหม่ คือ การให้นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurship) เพื่อให้ นักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยได้มีทักษะในการประกอบอาชีพและพร้อมที่จะเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการเอง

8. รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่ในภาคอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนทุนวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับภาคอุตสาหกรรมได้ และพร้อมจะสร้างเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชนไปพร้อมกัน ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนให้คณาจารย์ทำงานวิจัยร่วมกับภาคเอกชนมากขึ้น มหาวิทยาลัยควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่สามารถนำผลงานวิจัยเพื่อตอบสนองภาคอุตสาหกรรมเหล่านี้มาประกอบการพิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ได้

ความเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายของแผน

1. ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่กำหนดไว้ 3 ข้อ ในแต่ละข้ออาจจะระบุเป้าหมายที่สำคัญ ๆ ให้ชัดเจนมากขึ้นดังนี้

1.1 Environment and Energy (ด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน) เป้าหมายต่อบริบทภายนอก คือ Innovation Economy (เศรษฐกิจบนพื้นฐานของนวัตกรรม)

1.2 Food and Health (ด้านอาหารและสุขภาพ) เป้าหมายต่อบริบทภายนอก คือ Bio Economy (เศรษฐกิจบนพื้นฐานของเทคโนโลยีชีวภาพ)

1.3 Crenovation Lanna (ด้านความเป็นล้านนา) เป้าหมายต่อบริบทภายนอก คือ Cultural Economy (เศรษฐกิจบนพื้นฐานของวัฒนธรรม)

2. การใช้กระบวนการ EdPEx (Education Criteria for Performance Excellence) หรือ “เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ” เพื่อให้สามารถไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

3. การศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเมืองเชียงใหม่ให้ครบวงจรเพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ก้าวไปได้ในทิศทางที่ถูกต้องและรวดเร็วมากขึ้น

4. มหาวิทยาลัยจะต้องพิจารณาจากกระแสแนวโน้มของโลกในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ Aging Society, New Technology, Globalization Climate Change เป็นต้น กระแสเหล่านี้

จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะกำหนดขอบเขตและบทบาทของมหาวิทยาลัยในระดับใด

5. การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น การสร้างคนที่มีคุณภาพให้กับตลาดแรงงาน ก็จะนำไปสู่กระบวนการที่ชัดเจน เช่น บัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความรู้ด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี โดยมีวิธีการเรียนการสอนที่เปิดโลกทัศน์ ที่ใช้เวลาศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเพียง 1 - 2 ปี แล้วให้นักศึกษาไปหาประสบการณ์ภายนอกมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

6. การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านสังคม ซึ่งความเหลื่อมล้ำจะมีทั้งความเหลื่อมล้ำทางด้านของเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำทางสังคมด้วย การที่จะลดความเหลื่อมล้ำดังกล่าว ต้องมีหลักการใหญ่ ๆ ที่จะตอบสนองต่อเรื่องเหล่านี้ เช่น เรื่องของกิจการเพื่อสังคม (Social Enterprise) ชีวเศรษฐกิจ (Bio Economy) หรือเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเทคโนโลยีชีวภาพ และเศรษฐกิจบนพื้นฐานวัฒนธรรม (Cultural Economy)

7. การติดตามปรากฏการณ์ทางสังคม และเตือนสังคมให้ทราบเกี่ยวกับความผันผวน ความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งเรื่องของการเมือง โรคระบาด และเศรษฐกิจ ซึ่งในอนาคตอาจเกิดความผันผวนจากการเก็งกำไรอสังหาริมทรัพย์ ที่เรียกว่า ฟองสบู่อสังหาริมทรัพย์ คือ ภาวะที่เกิดจากราคาของอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ บ้าน คอนโดมิเนียม ที่ดิน ตึกแถว และทรัพย์สินต่าง ๆ เพิ่มขึ้นสูงเกินกว่าราคาตามความเป็นจริง จนเกิดความต้องการซื้อไม่แท้จริง แต่ซื้อมาเพื่อเก็งกำไร ทำให้ราคาเพิ่มสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ขยายตัวเหมือนฟองสบู่ เมื่อราคาเริ่มลดลงภาวะฟองสบู่ก็จะหดตัวอย่างรวดเร็ว จนทำให้เกิดภาวะฟองสบู่แตก ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาหนี้เสียตามมาสร้างความเสียหายมากมาย และจะเกิดความเสียหายในเมืองใหญ่มากกว่าเมืองเล็ก ขณะนี้มีสัญญาณบางอย่างที่ส่อไปในทิศทางนั้น เช่น ปริมาณการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์สูงถึง หนึ่งล้านล้านบาท และสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าประมาณ 2.3 ล้านล้านบาท และยังมีปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการเก็งกำไร คือ โครงการสร้างรถไฟความเร็วสูง ที่อาจมีการซื้อที่ดินหรือสร้างเมืองใหม่ รวมถึงการเปิดประชาคมอาเซียนที่คนต่างชาติสามารถเข้ามาซื้อที่ดิน ทำให้ราคาที่ดินสูงขึ้น และส่งผลกระทบต่อการค้าเงินชีวิตหรือสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่

8. แนวคิดเรื่องของ Robo Land ซึ่งเป็นรูปแบบของศูนย์การค้าแบบใหม่ ที่รวบรวมงานที่เกี่ยวข้องกับด้านวิศวกรรม เป็นสถานที่สำหรับทุกเพศทุกวัยสามารถทำการทดลอง ทำการวิจัยของตนเอง รวมถึงเป็นสถานที่สำหรับนักเรียนรุ่นพี่สอนรุ่นน้อง และมีอาจารย์คอยให้คำแนะนำจะก่อให้เกิดการบ่มเพาะทางวิชาการ และเป็นศูนย์การค้าไปในตัว

9. มหาวิทยาลัยต้องมีการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อสังคมล้านนา วิถีชีวิตล้านนาในมิติอื่น ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากมิติด้านวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้มีความครอบคลุมทางด้านล้านนามากยิ่งขึ้น ซึ่งต้องเน้นที่กระบวนการและเครื่องมือ เพื่อนำแนวคิดไปสู่การบริหารจัดการให้ได้

สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุม ครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2559 ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยได้ให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญในการดำเนินการตามแผนฯ ดังนี้

1. การปฏิรูปและการปรับโครงสร้างองค์กรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องรีบดำเนินการโดยเร็ว

2. เรื่องของการมอบอำนาจควรดำเนินการในทุกระดับของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งระดับบน ระดับกลาง และระดับล่าง และกำหนดเป็นแผนที่ชัดเจนที่จะทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นในทุกระดับ

3. การกำหนดเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 1 ของประเทศไทย ต้องรีบดำเนินการโดยกำหนดกรอบระยะเวลา และตัวชี้วัดที่จะนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

(2) กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ที่จะให้ผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีดำเนินการ
ในระยะสี่ปีข้างหน้า (10 พฤศจิกายน 2559 – 9 พฤศจิกายน 2563) ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย คือ “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ รับผิดชอบต่อสังคมและสร้าง
การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่ยั่งยืน”

2. ยุทธศาสตร์เชิงรุก

2.1 ด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน เป้าหมายต่อบริบทภายนอก คือ เศรษฐกิจบนพื้นฐาน
ของนวัตกรรม (Innovation Economy)

2.2 ด้านอาหารและสุขภาพ เป้าหมายต่อบริบทภายนอก คือ เศรษฐกิจบนพื้นฐาน
ของเทคโนโลยีชีวภาพ (Bio – Economy)

2.3 ด้านความเป็นล้านนา เป้าหมายต่อบริบทภายนอก คือ เศรษฐกิจบนพื้นฐานของ
วัฒนธรรม (Cultural Economy)

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์และ
ยุทธศาสตร์เชิงรุก

3.1 ทบทวนโครงสร้างและการบริหารทรัพยากร เพื่อสร้างความเข้มแข็งพื้นฐาน ทั้ง
ในระดับมหาวิทยาลัย คณะและหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล

3.2 ปฏิรูปการบริหารจัดการให้กระชับ ประหยัด กระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากร
สามารถแสดงศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่

3.3 มีกระบวนการสร้างบัณฑิตให้เป็นคนที่ทันโลก โดยมุ่งเป้าตามทิศทางของ
ยุทธศาสตร์เชิงรุกตามข้อ 2 ทั้งสามด้าน

3.4 การสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ถาวรและเป็นองค์รวม (ทั้ง Financial
assets, Physical assets และ Intellectual assets)

3.5 แสวงหาทรัพยากรเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ

3.6 เปลี่ยนแปลงและพัฒนาระบบนิเวศ (Eco-system) ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เอื้อ
ต่อพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

(3) ให้ความเห็นชอบนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ดังนี้

1. ใ้มหาวิทยาลัยจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อรองรับนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษา
อังกฤษของนักศึกษา โดยกำหนดตัวชี้วัดและการประเมินผลที่ชัดเจน

2. ให้มีการทดสอบเพื่อวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
ดังนี้

(1) การสอบ English Proficiency Test สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่
1 เพื่อทราบระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ใช้ประกอบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษา
อังกฤษพื้นฐาน และใช้เป็นแนวทางการจัดทำโครงการ/กิจกรรม และวิธีการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

(2) การสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา โดยใช้ข้อสอบ
มาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงผลกับ Common European Framework of Reference for Languages
(CEFR) หรือมาตรฐานอื่น สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษา

อังกฤษของนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา แต่ไม่ถือเป็นเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษา และมีการแจ้งคะแนนสอบให้นักศึกษาทราบ พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

3. ให้มหาวิทยาลัยและคณะ/วิทยาลัยจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้

4. ให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนของคณะ/วิทยาลัยตามความเหมาะสม โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่ทันสมัยและเป็นสากล และมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้

ที่ประชุมได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การที่มหาวิทยาลัยมีการจัดสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา และในระหว่างที่นักศึกษากำลังศึกษา มหาวิทยาลัยควรต้องจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะวิชาชีพ การนำเสนองานหรือเอกสารการสอนเป็นภาษาอังกฤษ การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีภาษาอังกฤษผสมผสานอยู่ด้วย เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยสร้างให้นักศึกษาเกิดทักษะภาษาอังกฤษขึ้นภายในตัวเองได้ หากมหาวิทยาลัยยังไม่ได้ดำเนินการโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง แล้วมีการจัดสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาจะเกิดความไม่เป็นธรรมแก่นักศึกษา

2. มหาวิทยาลัยต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาดังกล่าว นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาทุกคนต้องเข้าสอบ แต่ไม่ใช่เงื่อนไขที่จะสำเร็จการศึกษา เป็นเพียงการวัดทักษะภาษาอังกฤษและควรออกเอกสารรับรองผลการสอบอย่างเป็นทางการให้แก่นักศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้ หากมหาวิทยาลัยมิได้เตรียมการในเรื่องเหล่านี้ไว้ล่วงหน้า ในท้ายที่สุดการสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก็จะกลายเป็นภาระให้แก่นักศึกษา

3. การสอบ English Proficiency Test สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 เพื่อทราบระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และใช้ประกอบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานนั้น เป็นเรื่องที่ดีและเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่มหาวิทยาลัยควรมีการบริหารจัดการที่ดีด้วย เพราะมีกรณีตัวอย่างของมหาวิทยาลัยในส่วนกลางที่จัดสอบวัดความรู้ด้านภาษาอังกฤษในลักษณะเดียวกันนี้ โดยกำหนดให้นักศึกษาที่มีระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี-ดีมาก สามารถลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับ 3 หรือ 4 ได้ทันทีเพื่อให้เกิดการพัฒนาขั้นสูง โดยไม่ต้องผ่านระดับ 1 หรือ 2 แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ นักศึกษาที่มีระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับดี-ดีมากกลุ่มนี้ไม่ต้องการที่จะลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับ 3 หรือ 4 ที่มีเนื้อหาที่เข้มข้นมากขึ้น โดยไม่ได้เรียนกระบวนวิชาระดับ 1 หรือ 2 ก่อน ซึ่งอาจทำให้ได้รับผลการเรียนระดับต่ำกว่าการที่ได้เรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับ 1 หรือ 2 มาก่อน ดังนั้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ควรจะต้องกำหนดเงื่อนไขที่ผ่อนปรนและไม่จำกัดสิทธิของนักศึกษาในการเลือกลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

4. นอกเหนือจากการสร้างบรรยากาศในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแล้ว มหาวิทยาลัยควรขยายโครงการเพื่อพัฒนาทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติมต่อไป เช่น ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นต้น

5. มหาวิทยาลัยต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนเพื่อรองรับนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา และยุทธศาสตร์เหล่านี้จะช่วยให้การดำเนินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีทิศทางที่ชัดเจน และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) ให้ความเห็นชอบให้กำหนดนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สามารถทำให้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ประโยชน์สูงสุด

สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ออกประกาศกำหนดเป็นนโยบายดังนี้

1. การดำเนินนโยบายดังกล่าวนี้มหาวิทยาลัยอาจคัดเลือกส่วนงานที่มีความพร้อมเป็นส่วนงานนำร่องก่อน สำหรับส่วนงานวิชาการภายในที่มีความพร้อมอาจดำเนินการได้เลยทันที
2. ส่วนงานที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นส่วนงานนำร่องต้องแสดงศักยภาพให้เห็น และมีความก้าวหน้าของงานที่ชัดเจน
3. ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับใด ๆ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ถ้าเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและส่วนงานที่จะนำไปสู่การปรับระบบการบริหาร ให้มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อยกเว้นการใช้ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับนั้น ๆ เป็นกรณี ๆ ไป
4. ถ้ามีคำสั่งของอธิการบดีใด ๆ ใช้บังคับอยู่ที่เป็นอุปสรรค ให้มหาวิทยาลัยยกเลิกคำสั่งนั้น ๆ
5. การแต่งตั้งกรรมการ คณะทำงาน หรือการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อรองรับการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว กรณีใดที่เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยนำเสนอนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัย สั่งการ หรือแต่งตั้งไปก่อนได้ แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบหรืออนุมัติย้อนหลัง

(5) การปรับระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อนุสนธิจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินผลการบริหารงานของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2559 ซึ่งที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งนั้นมีความเห็นที่สำคัญประการหนึ่งว่า มหาวิทยาลัยควรต้องปรับโครงสร้างของสถาบันวิจัยทั้ง 3 สถาบันใหม่ เนื่องจากโครงสร้างที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับลักษณะงานวิจัยที่มีความก้าวหน้าอย่างมาก ทำให้ภารกิจไม่เป็นไปตามบริบทเท่าที่ควร

นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาการปรับโครงสร้างของสถาบันวิจัยใหม่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัย ในการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การปรับโครงสร้างของสถาบันวิจัยทั้งสามสถาบัน และศูนย์ความเป็นเลิศต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้เกื้อกูลต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยในการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ รับผิดชอบต่อสังคม และสร้างการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่ยั่งยืน

(2) การคัดสรรนักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถจากภายนอกเข้ามาทำงานใหม่มหาวิทยาลัย หรือร่วมกับมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมายของการผลิตผลงานทางวิชาการ (Publications และ Citation) ให้อยู่ในระดับโลก

(3) การสร้างความเข้มแข็งให้กับนักวิจัยในสถาบันวิจัยและศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สอดคล้องกับภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และสร้างเส้นทางความก้าวหน้าในงานอาชีพที่เป็นรูปธรรม

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเสนอแนวทางการปรับระบบบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ดังต่อไปนี้

1. สร้างคลัสเตอร์วิจัยแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary Research Cluster) ที่มีเป้าหมายเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์เชิงรุกของมหาวิทยาลัย และนโยบายวิจัยของประเทศ Thailand 4.0 โดยแต่ละคลัสเตอร์วิจัยจะต้องมี Research Manager ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ

2. ปรับโครงสร้างและเสริมความแข็งแกร่ง (Strengthening) กลไกที่มีอยู่แล้ว คือ สถาบันวิจัย 3 สถาบัน และศูนย์ความเป็นเลิศ โดยการปรับโครงสร้างควรเป็นแบบวิวัฒนาการ (Evolution) ไม่ใช่แบบปฏิวัติ (Revolution)

3. การบริหารจัดการงานวิจัยควรเชื่อมโยงกับการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา

4. ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายวิจัย (Research Policy Steering Committee) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิระดับประเทศร่วมเป็นกรรมการ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้

5. กำหนดให้มีหน่วยประสานงาน (Coordinating Unit) ที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำหนดโจทย์วิจัย ประสานงานกับคณะ/สถาบันวิจัย และอำนวยความสะดวกให้เกิดการพัฒนาคลัสเตอร์วิจัย ภายใต้ 3 ยุทธศาสตร์เชิงรุก และนำไปแสวงหาทุนวิจัยขนาดใหญ่

6. ผลักดันให้คณาจารย์กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เข้ามามีส่วนร่วมในทุกคลัสเตอร์มากขึ้น

สำหรับกรณีสถาบันวิจัยทั้ง 3 สถาบัน ที่มีอยู่ในขณะนี้ ควรดำเนินการดังนี้

(1) ปรับโครงสร้างของสถาบันวิจัย (Research Institute) โดยการปรับเป็น “วิทยาลัย” ที่เน้นการทำวิจัยร่วมกับการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา (Graduate College) อาจยกเลิกสถาบันวิจัยสังคมและสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยย้ายบุคลากรของสถาบันวิจัยทั้งสองไปสังกัดคณะหรือส่วนงานอื่น และปรับอาคารของสถาบันเป็น “ศูนย์เครื่องมือกลาง” ของมหาวิทยาลัย (University Central Lab)

(2) ทบทวนแนวทางการบริหารศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence, COE) ให้สามารถเพิ่มผลิตภาพ (productivity) ได้ตามเป้าหมายและสามารถเลี้ยงตัวเองได้ (self-reliance) โดยที่การให้ทุนสนับสนุน หรือยกเลิกทุนสนับสนุนจะพิจารณาจากผลงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ นอกจากนี้ อาจส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิจัยที่มีศักยภาพเป็น Center for Excellence (CFE) ที่จะพัฒนาไปเป็น Center of Excellence (COE) ต่อไป

อนึ่ง มหาวิทยาลัยได้เรียนเชิญ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. ปิยะวัติ บุญ-หลง เป็นที่ปรึกษาในการจัดทำยุทธศาสตร์การทำวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แบบก้าวกระโดด ตลอดจนการปรับโครงสร้างและระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศาสตราจารย์กิตติคุณ นพ.สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าไม่ค่อยเห็นด้วยกับการที่จะจำกัดด้วยข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จัดกลุ่มมหาวิทยาลัยประเภทต่าง ๆ เช่น การกำหนดให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย เป็นต้น แต่อาจกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการวิจัย หรือใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน และมีผลงานด้านการวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติอยู่ในลำดับที่สามของประเทศ แต่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องไม่ทิ้งความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นได้ และจากการที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลการวิจัยเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์ในภาคเหนือ คือ อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ (Northern Science Park) จึงทำให้ภารกิจของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีหลายด้าน การมีภารกิจหลายด้านเช่นนี้ จำเป็นต้องพิจารณาว่าจะให้น้ำหนักในทิศทางไหนอย่างไร จะพิจารณาแต่เพียงผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการอย่างเดียวคงไม่ได้ ต้องพิจารณาภารกิจด้านอื่น ๆ ด้วย ดังที่นำเสนอในเอกสาร¹ คือ

¹ศาสตราจารย์ นพ.สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ ได้นำเอกสารชื่อว่า “กรอบการยกระดับการวิจัยในระบบอุดมศึกษา” (Framework for Leveraging Research in Higher Education) มาเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเอกสารดังกล่าวนี้เป็นเอกสารที่ได้นำเสนอต่อ นพ.ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้มากำกับดูแลมหาวิทยาลัยในเรื่องการวิจัย

1. กำหนดเป้าหมายของการวิจัย และวางน้ำหนักของเป้าหมายแต่ละด้านให้เหมาะสม
2. การปรับปรุงเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career path) การเข้าสู่ตำแหน่งที่แตกต่างกันตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ซึ่งปัจจุบันใช้กฎเกณฑ์และมาตรฐานการวัดแบบเดียวกันทั้งหมด ซึ่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง และตนได้พยายามปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอด ซึ่งกฎเกณฑ์ใหม่คงจะออกมาในไม่ช้า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องทำความเข้าใจในรายละเอียดของกฎเกณฑ์เหล่านี้ เพราะกฎเกณฑ์นี้เป็นเพียงกรอบเท่านั้น ถ้าผู้นำไปใช้ไม่มีความรู้จะใช้ได้ยากมาก ตัวอย่างกฎเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยผลงานรับใช้สังคมซึ่งประกาศใช้กฎเกณฑ์นี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 แต่มีผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการด้วยผลงานรับใช้สังคมไม่ถึง 10 ราย ดังนั้น สภาวิชาการและคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการจะต้องศึกษาทำความเข้าใจในรายละเอียด รวมทั้งการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการในเชิงอุตสาหกรรมหรือในเชิงพาณิชย์ด้วย เช่น การจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรซึ่งแต่เดิมไม่สามารถใช้ในการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้แต่ในเกณฑ์ใหม่สามารถนำผลงานดังกล่าวได้ด้วย

3. การปรับระบบบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับงานวิจัย ซึ่งภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือหลายประการที่มหาวิทยาลัยจะต้องสำรวจดู เช่น มีระบบบัณฑิตศึกษาเพื่ออุตสาหกรรม (พวอ.) ซึ่งเครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ (คอบช.) ได้มอบหมายให้ สกว. เป็นหลัก มีเงินทุนปีละ 200 ล้านบาท ซึ่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ควรพยายามให้ได้รับทุนนี้ ผู้ที่ทำวิจัยกับอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือก็ควรจะได้รับ การสนับสนุนจากแหล่งทุนนี้ทุกราย เช่นนี้เป็นต้น

4. การพัฒนาฐานข้อมูลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีผลผลิตเรื่องนี้ดีมาก ขณะนี้ประเทศไทยกำลังพยายามเชื่อมโยงฐานข้อมูลงานวิจัยของทุกมหาวิทยาลัยเพื่อให้สืบค้นข้อมูลที่จุดเดียวคล้ายกับ Google การดำเนินงานในช่วงเวลาสี่ปีที่ผ่านมาสามารถเชื่อมโยงฐานข้อมูลได้ 127 ฐานข้อมูล มีข้อมูลประมาณ 400,000 กว่าเรื่อง เป็นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประมาณ 10,000 กว่าเรื่อง ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่สูงและอยู่ในรูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ คือ มีทั้งบทคัดย่อและเนื้อหาที่สมบูรณ์ ขณะที่บางมหาวิทยาลัยที่ได้ชื่อว่าเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยมีเฉพาะชื่อเรื่องอย่างเดียว ซึ่งไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ สิ่งที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ควรทำเพิ่มเติม คือ ควรจำแนกเรื่องเพื่อชุมชนและสังคมด้วย โดยอาจจำแนกโดยใช้หัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เช่น คำว่า “ล้านนา” เป็นต้น และแจ้งให้ คอบช. ทราบว่า ถ้ามีผู้ต้องการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับล้านนาก็จะสามารถใช้หัวข้อนี้เป็นคำค้นได้

5. สิ่งที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องทำเพิ่มเติม คือ Research ecosystem ซึ่งควรขยายถึงอาจารย์ด้วย สิ่งที่สำคัญสำหรับอาจารย์ คือ การกำหนดภาระงานที่มีความยืดหยุ่นได้มาก (Flexible workload) ถ้าหากสามารถทำให้ระดับภาควิชาตัดสินใจเรื่องภาระงานของอาจารย์ในภาควิชาเองได้จะเกิดประโยชน์มาก เช่น อาจารย์ท่านใดที่ทำวิจัยก็อาจจะลดภาระงานสอนลงเพื่อให้อาจารย์สามารถทำวิจัยได้ และสามารถจัดอาจารย์ที่ไม่ได้ทำวิจัยมาสอนแทนได้

6. ระบบการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องมองภาพรวมการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยของประเทศและงบประมาณของตนเอง และทราบว่าตนเองมีส่วนในการสร้างผลงานวิจัยของประเทศมากน้อยอย่างไร มีส่วนร่วมในงบประมาณวิจัยแต่ละด้านมากน้อยอย่างไร ซึ่งในปัจจุบันการจัดงบประมาณเพื่อการวิจัย แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

(1) งบประมาณการวิจัยเพื่อให้เห็นประโยชน์เชิงยุทธศาสตร์ตามยุทธศาสตร์ของประเทศ

(2) งบประมาณการวิจัยเพื่อยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนและสังคม การกินดีอยู่ดีของประชาชน

(3) งบประมาณการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้

(4) งบประมาณการวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ และระบบบริหารการ

วิจัย

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยจะต้องทราบว่ามีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีเครื่องมืออยู่ที่ไหนบ้าง และควรมีกฎเกณฑ์ให้สามารถใช้เครื่องมือข้ามหน่วยงานได้ โดยไม่จำเป็นต้องจัดตั้งเป็นศูนย์เครื่องมือกลางของมหาวิทยาลัย เพราะมีบางมหาวิทยาลัยที่ทำเช่นนั้นแล้วไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ แต่ควรจัดทำฐานข้อมูลเครื่องมือสำคัญของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในส่วนงานต่าง ๆ ไว้ เพราะถ้าไม่มีฐานข้อมูลก็จะซื้อเครื่องมือซ้ำกันและล่าสมัยไปพร้อมกันโดยใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า และต้องพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่องานวิจัยได้ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าบริการในการใช้เครื่องมือการวิจัยในอัตราที่เหมาะสมและเป็นธรรม

อีกประการหนึ่งคือ งบอุดหนุนสถาบันที่มหาวิทยาลัยได้รับในอัตราร้อยละ 10 โดยเฉลี่ยของงบวิจัยแหล่งทุนวิจัยภายนอก ซึ่งปัจจุบันเก็บไว้ที่ส่วนกลาง ควรต้องนำมาใช้เพื่อพัฒนาและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผู้บริหารงานวิจัย โดยฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลก็ต้องให้การสนับสนุนอัตรากำลังด้วย

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ต้องจัดระบบนิเวศของงานวิจัย (Research ecosystem) ให้เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัย ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีหลักสูตรจำนวนมาก ควรปรับลดจำนวนหลักสูตรลง และหลักสูตรแต่ละหลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นหรือมีความอ่อนตัวมากขึ้น เช่น จัดให้มีกระบวนวิชาเลือกได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 เป็นต้น

2. ปัจจัยสำคัญที่สุดของการทำวิจัย คือ เรื่องเวลา ต้องทำให้คณาจารย์มีเวลาพอเพียงที่จะทำวิจัยได้

3. ควรจัดลำดับความสำคัญของงานวิจัย ปัจจุบันงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ส่วนใหญ่เกิดจากกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำอย่างไรให้มีงานวิจัยในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น

4. นักวิจัยต้องการการสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การนำผลงานวิจัยต้นแบบไปสู่การขยายผลในเชิงพาณิชย์

(2) การสนับสนุนในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง เนื่องจากนักวิจัยจะไม่รู้ระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุ รวมทั้งที่เกี่ยวกับงานด้านช่าง เช่น งานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ การเลือกทำเลที่ตั้งโรงงาน เป็นต้น

ทั้งสองประการนี้ ถ้าจะให้ให้นักวิจัยอาวุโสที่มีประสบการณ์จัดทำเป็นคู่มือไว้ก็จะช่วยให้นักวิจัยรุ่นใหม่ได้มากขึ้น

นายกสภามหาวิทยาลัยสรุปว่า จากข้อเสนอทั้งหมดมีประเด็นสำคัญ คือ การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการวิจัย (Research Policy Steering Committee) ขอให้อธิการบดีไปดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้น และให้คณะกรรมการชุดนี้นำความเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปปรับระบบการบริหารงานวิจัย ทั้งในเรื่องโครงสร้าง ระเบียบข้อบังคับ เงินทุนวิจัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และขอความกรุณาศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง ในเรื่องการปรับโครงสร้างการวิจัย รวมทั้งเรื่องการวิจัยกับการสอนว่าควรจะทำอย่างไรให้มีทางเลือก มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำวิจัย และถ้าคณะกรรมการได้ปรึกษากันแล้วประสงค์จะให้สภามหาวิทยาลัยสนับสนุนประการใด เช่น การปรับโครงสร้าง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงแบบแผนในการวิจัยก็ให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย ซึ่งยินดีสนับสนุนเพื่อให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวและได้ผลสูงสุด

1.1.2 นโยบายและแผนระดับส่วนงาน

สภามหาวิทยาลัยให้ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์และแผนการบริหารงานในวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปีของหัวหน้าส่วนงานที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ ที่ได้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย จำนวน 5 ส่วนงาน ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานของส่วนงาน ดังนี้

1.1.2.1 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการบริหารงานของคณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

1. การสร้างความร่วมมือข้ามศาสตร์ ข้ามคณะ รวมทั้งข้ามประเทศ ถือเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่ดีมาก
 2. ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนปฏิบัติงานมีจำนวนค่อนข้างมาก หากจะปรับลดบางส่วน โดยเน้นเฉพาะเรื่องที่สำคัญจะทำให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์มีความเป็นไปได้มากขึ้น
 3. ควรมีการสร้างกลไกหรือกระบวนการที่จะไปสู่เป้าหมายของคณะที่สามารถคงอยู่กับคณะต่อไป ถึงแม้คณะบติจะครบวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้ว
 4. การวิจัยหรือผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเมืองของประเทศไทยมีน้อยมาก โดยเฉพาะเรื่องพรรคการเมือง ระบบการเงินของพรรคการเมือง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นจุดอ่อนของคณะรัฐศาสตร์เกือบทั่วประเทศ ดังนั้น คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรเน้นงานวิจัยในประเด็นดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อให้มีองค์ความรู้ในเรื่องการเมืองการปกครองของประเทศ ที่จะสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย ที่สมบูรณ์แบบได้
 5. ควรช่วยเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้น เช่น การกระจายอำนาจอย่างแท้จริงให้กับองค์กรเหล่านี้
 6. ค่านิยมหลักของคณะ (Core Values) มีหลายประเด็น การจะขับเคลื่อนได้ทั้งหมดภายในระยะเวลา 4 ปี อาจจะเป็นไปได้ค่อนข้างยาก ดังนั้น คณบดีอาจต้องเน้นในบางประเด็นก่อน เพื่อให้สามารถเป็นตัวช่วยในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ของคณะอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
 7. การให้บริการวิชาการกับผู้บริหารหรือนักการเมืองในระดับสูง จะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับคณะเป็นอย่างมาก โดยอาจเน้นกลุ่มเป้าหมาย 2 ระดับ คือ 1) สำหรับนักการเมืองท้องถิ่น และ 2) นักบริหารระดับสูงจากอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
 8. แผนปฏิบัติงานที่มีลักษณะการปรับเปลี่ยนเกือบทั้งหมดนี้ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการดำเนินการให้สำเร็จ ดังนั้น คณบดีอาจใช้แผนงานด้านการบริการวิชาการเป็นจุดเชื่อมระหว่างบุคลากรรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ได้
 9. ตัวชี้วัดความสำเร็จมีความท้าทายและควรนำไปใช้อย่างยิ่ง ซึ่งสามารถเป็นแบบอย่างให้กับคณะอื่น ๆ ต่อไปได้
 10. การควบคุมคุณภาพการศึกษาโดยอ้างอิงหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ยังไม่ท้าทายเพียงพอ ควรมีการกำหนดเกณฑ์ของตนเองที่สูงกว่าเพื่อให้การควบคุมคุณภาพการศึกษามีระดับที่สูงยิ่งขึ้น
- นายกสภามหาวิทยาลัยขอให้มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ใน 2 ประเด็น ดังนี้
- 2.1 พื้นที่ใช้สอยสำหรับการเรียนการสอน
 - 2.2 เครื่องมือ อุปกรณ์ สำหรับการเรียนการสอน

1.1.2.2 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการบริหารงานของคณะมนุษยศาสตร์

1. ควรมีการปรับโครงสร้างของคณะมนุษยศาสตร์ให้เหมาะสม เนื่องจากคณะฯ มีหลักสูตรจำนวนมาก และมีการบริการวิชาการที่หลากหลาย ทำให้งานกระจุกกระจาย ส่วนใหญ่เน้นเฉพาะเรื่องการสอนเป็นหลัก ซึ่งส่งผลกระทบต่อภารกิจวิจัย คณะมนุษยศาสตร์มีจุดเด่นเรื่องของภาษาและวัฒนธรรม หากทำการวิจัยควรเป็นเรื่องของวัฒนธรรมทางด้านล้านนา

นายกสภามหาวิทยาลัยได้ให้แนวคิดในการบริหารจัดการแก่คณะดีว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรจะถามตนเอง 3 ข้อ คือ

1. สิ่งที่ต้องทำ ได้ดำเนินการแล้วหรือยัง และทำได้ดีแค่ไหน
2. สิ่งที่ต้องทำ ได้ดำเนินการบ้างหรือไม่
3. สิ่งที่ต้องไม่ทำ เพราะมีผลทำให้ลดความเข้มแข็งลงไป และถ้ากำลังทำอยู่ก็ต้องหยุดหรือยกเลิก

2. ปัญหาภาระการสอนของอาจารย์ที่มีภาระงานมาก เนื่องจากคณะฯ มีจำนวนหลักสูตรมากนัก การแก้ปัญหาอาจทำได้ เช่น การลดจำนวนรับนักศึกษา การควบรวมหลักสูตร เป็นต้น

3. ควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่สะท้อนถึงคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับนักศึกษา และเอื้อต่อการฝึกให้นักศึกษาคิดเองทำเอง

4. คณะมนุษยศาสตร์เป็นคณะที่สำคัญ เป็นคณะพื้นฐานของการเป็นมนุษย์ สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม หรือไม่มีผู้เรียนหรือเรียนแล้วหางานทำยาก ก็ควรทำการปิดการเรียนการสอนหลักสูตรดังกล่าว

5. การกำหนดพันธกิจของคณะมนุษยศาสตร์ให้มีการพัฒนาหลักสูตรสู่ระดับสากล และอาเซียน ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่แน่ชัดว่าควรเป็นเกณฑ์ระดับเท่าใด และมีหลักสูตรใดบ้างที่สามารถนำหน่วยกิตของกระบวนวิชาเรียนของหลักสูตรนั้น ๆ เทียบโอนกับหลักสูตรของสถาบันการศึกษาต่างประเทศได้

นายกสภามหาวิทยาลัยได้กล่าวสรุปว่า

1. มอบหมายให้อธิการบดี รองอธิการบดีที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิที่อธิการบดี เห็นสมควรร่วมเป็นกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อศึกษาและสำรวจปัญหาการดำเนินงานของคณะฯ และนำความเห็นข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประกอบการพิจารณาด้วย โดยมีเป้าหมายว่าจะทำให้คณะมนุษยศาสตร์มีความเข้มแข็งในศาสตร์หลักที่คณะฯ รับผิดชอบ เช่น ด้านภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น

2. หากจำเป็นต้องลงทุนทางกายภาพ เพื่อให้การทำงานของบุคลากรสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ถ้าวางที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในวันนี้ได้อนุมัติและมอบอำนาจให้อธิการบดีสามารถจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะฯ ในด้านต่าง ๆ ได้

3. ปรับโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมวิชาการของคณะฯ สิ่งไหนที่ไม่ใช่หน้าที่หลักหากสามารถชะลอได้ก็ให้ชะลอไปก่อน และหลักสูตรใดที่ไม่มีผู้เรียน หรือผู้เรียนน้อยก็ให้ทำการปิดหลักสูตรดังกล่าว

4. เมื่อได้พิจารณาทบทวนจนได้เนื้องานที่เป็นภารกิจหลักของคณะฯ ชัดเจนแล้ว ให้พิจารณาเรื่องกำลังคนของคณะฯ ที่คณะฯ ได้เสนอว่าเป็นปัญหาพื้นฐาน โดยขอให้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เป็นรายภาควิชาว่าจะมีแผนพัฒนากำลังคนอย่างไรให้ดำเนินการอย่างเต็มที่ โดยมอบรองอธิการบดีฝ่ายแผนงาน บริหารการเงินและทรัพย์สิน และรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนาคุณภาพการศึกษามาช่วยพิจารณาตัดสินใจในขั้นตอนสุดท้ายว่า ควรจะดำเนินการอย่างไร เช่น ส่งอาจารย์ที่มีอยู่ไปศึกษาต่อ หรือจะคัดสรรอาจารย์ใหม่ เป็นต้น เพื่อให้คณะฯ สามารถปฏิบัติงานที่เป็นภารกิจหลักของคณะฯ ได้

หลังจากได้ดำเนินการเช่นนั้นแล้ว ประมาณ 1 - 2 ปี ขอให้คณบดีคณะมนุษยศาสตร์นำเสนอผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัยว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง ให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบอีกครั้งหนึ่ง

1.1.2.3 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการบริหารงานของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

1. การพัฒนางานวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาขององค์กร ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ส่วนใหญ่เป็นความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาลดลง ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรชักชวนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนระดับเกียรตินิยมเข้ามศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยการให้ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษากลุ่มดังกล่าว เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะศึกษาศาสตร์

นายกสภามหาวิทยาลัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นเรื่องการรับนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา โดยการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนระดับเกียรตินิยมเข้ามศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยการให้ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษากลุ่มดังกล่าวเพื่อสร้างอาจารย์รุ่นใหม่ขึ้นมา โดยมอบหมายให้อธิการบดีดำเนินการในเรื่องนี้ในทุกสาขาวิชา แล้วนำมาเสนอที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง

2. คณะศึกษาศาสตร์ต้องสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (self-branding) เพื่อสร้างความแตกต่างจากคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอื่น

3. คณะกรรมการประเมินผลการบริหารงานของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ท่านก่อนได้เคยนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยว่า เรื่องเร่งด่วนที่คณะศึกษาศาสตร์ต้องรีบดำเนินการโดยเร็วที่สุด คือ เรื่องของการสร้างความสามัคคีการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันภายในคณะฯ ซึ่งสอดคล้องกับการนำเสนอของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ปัจจุบัน ดังนั้น คณะฯ ต้องหาวิธีการในการสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นให้ได้ สำหรับการบริหารงานของคณะฯ คงต้องใช้ยุทธศาสตร์ฟื้นฟู (turn around) และใช้วิธีการบริหารงานที่มุ่งจุดเน้นเพื่อสร้างความโดดเด่น ซึ่งต้องสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้ได้โดยเร็ว และถือเป็นโอกาสที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของประเทศไทยที่กำลังอ่อนแอ ปัจจุบันคณะฯ มีจุดแข็งที่อาจารย์ของคณะฯ เป็นอาจารย์รุ่นใหม่เกือบทั้งหมด มีทักษะความเป็นสากลสูงที่จะสามารถดำเนินการในเรื่องนี้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องเข้ามาช่วยเหลือคณะฯ ในการพัฒนาและแก้ปัญหาเรื่องต่าง ๆ โดยเน้นเรื่องของการพัฒนาการวิจัยทางด้านการศึกษา การเรียนการสอนภายในห้องเรียน และการพัฒนาครู ภายในระยะเวลา 2 ปี น่าจะสร้างความโดดเด่นออกมาได้ ซึ่งจะเป็นการสร้างความร่วมมือและสร้างขวัญกำลังใจแก่คณาจารย์และบุคลากรในคณะฯ ให้เกิดขึ้นได้ และจะเป็นประโยชน์ไม่เฉพาะแต่คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เท่านั้น แต่จะเป็นประโยชน์สำหรับวงการการศึกษาของประเทศไทยด้วย

นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมายให้คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ดำเนินการในเรื่องของการสร้างความสามัคคีในคณะ ส่วนในเรื่องของการพัฒนาการศึกษาให้เลือกทำเฉพาะจุดที่อาจารย์มีศักยภาพเข้มแข็งก่อน โดยเน้นสองเรื่องคือ 1) การพัฒนาครู 2) การทำวิจัยและข้อเสนอแนะในเรื่องของการเรียนการสอนในห้องเรียน

4. คณะฯ ควรจ้างบริษัทที่ปรึกษาภายนอกมาจัดทำยุทธศาสตร์ เรื่องของการพัฒนากำลังคน การกำหนดเป้าหมาย ทิศทางของการแก้ปัญหาภายในคณะฯ และสิ่งที่คณะมีความเชี่ยวชาญ ซึ่งการมองจากบุคคลภายในคณะฯ เพียงด้านเดียวอาจมีฉันทาคติ หรือมีความเอนเอียง ต่างจากบุคคลภายนอกที่จะมีความเชี่ยวชาญ และมองเห็นปัญหาได้ตรงจุดมากกว่า

5. คณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะฯ ที่มีความสำคัญเป็นคณะฯ ที่ผลิตและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้กับประเทศชาติ ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องเข้ามาช่วยเหลือคณะฯ เป็นกรณีพิเศษ เช่น เรื่องของการพัฒนาครู อาจเป็นการให้ทุนการศึกษาสำหรับครูที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และก่อ

ให้เกิดความร่วมมือแรงรวมใจกันของคณะฯ หรือการจัดตั้งรางวัลสำหรับครูดีเด่นของภาคเหนือ และมีทุนการศึกษา มอบให้สำหรับครูที่ได้รับรางวัล

6. ในอนาคตการได้รับปริญญาจะค่อย ๆ ลดความสำคัญลงไป เนื่องจากบริษัทที่มีชื่อเสียงจะให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าปริญญาบัตร ซึ่งต่อไปนักศึกษาสามารถเลือกเรียนสิ่งที่นักศึกษาสนใจ มากกว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนั้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องเป็นผู้นำในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่

7. การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่คณะฯ ได้กำหนดไว้ ต้องคำนึงถึงความสามารถของคณะฯ กรอบระยะเวลาการดำเนินงาน และมุ่งเน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ชัดเจน จะทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่า ทำทุกเรื่อง และการกำหนดตัวชี้วัดส่วนใหญ่มีความท้าทายน้อยความสำเร็จก็เกิดได้ยาก ควรกำหนดตัวชี้วัดให้ท้าทายมากกว่านี้จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ได้

8. จุดแข็งของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อีกประการหนึ่ง คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีผู้ให้ความสนใจสมัครเข้ามาศึกษาเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งจะเป็แหล่งที่จะสร้างรายได้ให้กับคณะศึกษาศาสตร์เพื่อเป็นทุนในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของคณะฯ

1.1.2.4 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการบริหารงานของคณบดีคณะอุตสาหกรรมเกษตร

1. ภาพลักษณ์ของเกษตรกร คือ ภาพที่แสดงเห็นถึงการทำงานที่หนัก และเสี่ยงต่อการขาดทุน ทำให้ถูกมองในเชิงลบจากเยาวชนของประเทศ ส่งผลต่อจำนวนรับนักศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการเกษตร หากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่สามารถแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรก็เป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ แนวทางหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษาเข้าเรียนมากขึ้น โดยเชิญชวนให้นักศึกษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษาโดยการพิจารณาให้ทุนการศึกษา หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษา เป็นต้น

2. ควรมองอุปสรรคให้เป็นเรื่องท้าทายที่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ เช่น ปัญหาจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษามีน้อยลง ซึ่งเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยาก แต่คณะฯ ควรพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพดีขึ้น

นายกสภามหาวิทยาลัยได้ให้แนวคิดว่า

1) พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงดำริว่า “อุปสรรคคือความท้าทาย และให้ย่อยปัญหาใหญ่ให้เป็นปัญหานขนาดเล็ก แล้วแก้ไขทีละข้อ ปัญหาที่จะหมดไป”

2) เรื่องของการจัดสัมมนาทางวิชาการนานาชาติ หากคณะฯ จะดำเนินการ ขอแนะนำวิทยากร คือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ ผู้อำนวยการฝ่ายอาหารและโภชนาการองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) สำนักงานใหญ่ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ซึ่งมีความสามารถทางด้านนี้และจะทำให้ผู้เข้าสัมมนาเห็นภาพรวมของการผลิตอาหารในอนาคตของโลก

3) ควรนำเรื่องอาหารประจำท้องถิ่นมาจัดประกวดและให้รางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวด จะก่อให้เกิดความกระตือรือร้นและเพิ่มคุณภาพของอาหารให้ดีขึ้นทุกปี ตัวอย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้มีการจัดประกวดอาหารประจำมณฑล และอาหารประจำชาติในทุกปี โดยเป็นอาหารชนิดใหม่ที่ไม่ซ้ำกับของเดิมที่เคยประกวดแล้ว และนำอาหารที่ชนะการประกวดไปแสดงยังสถานทูตในต่างประเทศ นำข้อดีขอมอาหารเหล่านั้นมาปรับปรุง แล้วจัดทำเป็นหลักสูตรอาหารสอนในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ

4) คณะอุตสาหกรรมเกษตรควรร่วมกับคณะวิจิตรศิลป์ ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์

3. ปัจจุบันอุตสาหกรรมการแปรรูปด้านเกษตร และ SME ด้านการเกษตรเกิดขึ้นมากมาย คณะอุตสาหกรรมเกษตรจะผลิตบัณฑิตให้รองรับกลุ่มอุตสาหกรรมนี้อย่างไร ดังนั้น จึงควรสร้างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะอุตสาหกรรมเกษตรให้มีจุดเด่นที่ชัดเจน

4. ควรกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของคณะฯ ให้ชัดเจน เพื่อความชัดเจนและสามารถดำเนินการได้เร็วขึ้นในเรื่องต่าง ๆ เช่น การวิจัย สิ่งพิมพ์เผยแพร่ หลักสูตร Double degree จำนวนรับนักศึกษาต่างชาติ เป็นต้น

1.1.2.5 ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์แผนการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์

1. คณะศึกษาศาสตร์มีการบริหารงานที่ส่วนกลางกับภาควิชาที่มีความเป็นอิสระจากกัน โดยงบประมาณจะกระจายไปสู่ภาควิชาแต่ละภาควิชา ทำให้ส่วนกลางไม่มีงบประมาณในการบริหารจัดการ

นายกสภามหาวิทยาลัยมอบให้ประธานกรรมการอำนวยการประจำคณะศึกษาศาสตร์รับไปหารือกับกรรมการอำนวยการประจำคณะฯ ในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ

2. ปัญหาจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลดลงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมทุกแห่งมหาวิทยาลัยควรทำการวิจัยในเรื่องนี้เพื่อหาสาเหตุ และหากศึกษาดูอย่างคร่าวๆ จะพบว่าเกิดจากส่วนราชการมีความต้องการผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ลดลง และส่วนของภาคเอกชนไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้ และการแก้ปัญหาที่ส่วนกลางไม่มีงบประมาณในการบริหารจัดการนั้น คณะฯ อาจต้องทำโครงการวิจัยที่มีขนาดใหญ่ โดยให้ภาควิชาเป็นผู้รับผิดชอบ และนำอาจารย์รุ่นใหม่เข้ามาร่วมทีมวิจัยจะทำให้เกิดงานวิจัยที่เพิ่มขึ้น และการที่นักศึกษาปริญญาโทมีจำนวนลดลงก็อาจทำให้อาจารย์มีเวลาทำการวิจัยที่มากขึ้น

1.2 การออกประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ ที่ออกใหม่ หรือปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ เดิมทั้งหมด

เรื่อง	ข้อบังคับ	ระเบียบ	ประกาศ	รวม
1. นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย	-	-	1	1
2. การบริหารงานบุคคล/สิทธิ สวัสดิการ	1	-	-	1
3. การเงิน และทรัพย์สิน ค่าธรรมเนียมการศึกษา	-	5	-	5
4. การบริหารวิชาการ/การจัดการศึกษา	2	-	1	3
5. การยุบเลิกส่วนงาน	-	-	1	1
รวม	3	5	3	11

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ ในปี พ.ศ. 2559

เรื่อง	ข้อบังคับ	ระเบียบ	ประกาศ	รวม
1. การแบ่งหน่วยงานในส่วนงาน การแบ่งงาน	-	-	1	1
2. การบริหารงานบุคคล	1	-	-	1
3. การสรรหาบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งบริหาร	1	-	-	1
4. การเงินและทรัพย์สิน/ค่าธรรมเนียมการศึกษา	-	1	-	1
รวม	2	1	1	4

มีข้อบังคับและประกาศที่สำคัญ คือ

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพ สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีสาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลง คือ

(1) ปรับคำนิยามของคำว่า สถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ประจำในบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อความคล่องตัวในการรับนักศึกษา โดยเฉพาะความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน และให้เป็นไปตามประกาศ เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปี พ.ศ. 2558

(2) เพิ่มคำนิยามของอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผลงานทางวิชาการ และการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของ ก.บ. ขยายให้ครอบคลุมถึงบุคลากรภายในสายอื่น และเพื่อเป็นหลักในการจัดการศึกษาแบบต่าง ๆ

(3) เพิ่มประเภทนักศึกษา “นักศึกษาทดลองเรียน”

(4) กำหนดคำนิยามเพื่อความหมายของถ้อยคำซึ่งแปลมาจากภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเข้าใจให้ตรงกัน เช่น คำว่า พหุวิทยาการ วิทยาการข้ามศาสตร์ สหวิทยาการ วิทยาการเปลี่ยนผ่าน วิทยาการ แลกกว้าง ปริญญาควบ ปริญญาคู่ ปริญญาร่วม ปริญญาที่สอง ปริญญานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ เป็นต้น

2. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสภาวิชาการ พ.ศ. 2559

เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบและคุณสมบัติของสภาวิชาการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2559

เพื่อปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2555 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากข้อบังคับเดิมได้ใช้มาช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว ยังมีกระบวนการที่มีความซ้ำซ้อน เกิดความสับสนเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง จึงปรับปรุงให้มีความชัดเจนมากขึ้น

4. ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

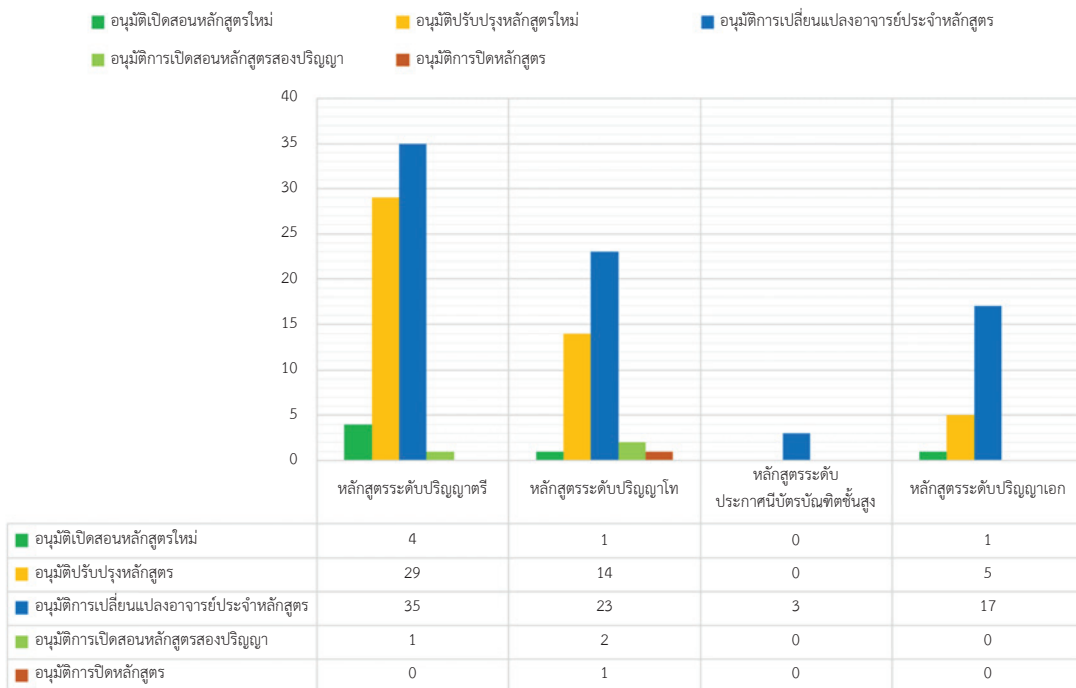
เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของทุกหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อรองรับการ นโยบายการยกระดับระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งมีตัวชี้วัดและการประเมินผลที่ชัดเจน และให้มีการทดสอบเพื่อวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นรายบุคคล ในชั้นปีที่ 1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาเพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแต่ไม่ถือเป็นเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษา พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้นักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป และให้มหาวิทยาลัยจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5. ประกาศสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยที่สามารถทำให้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ประโยชน์สูงสุด

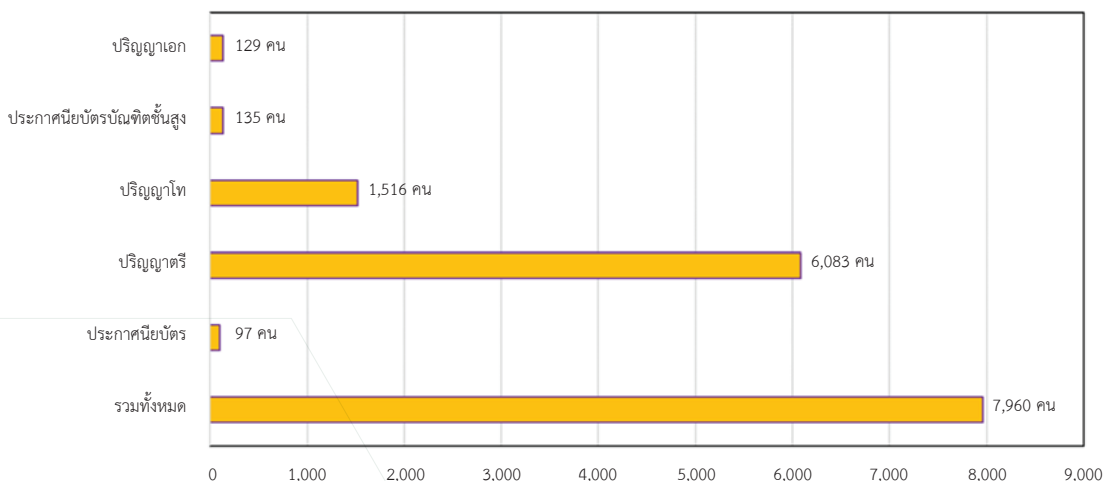
เพื่อให้การบริหารงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในฐานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐให้ได้ประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว คล่องตัวมากที่สุด โดยใช้สภามหาวิทยาลัยเป็นกลไกขับเคลื่อน สนับสนุน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย

1.3 อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษา

อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษา

1.4 อนุมัติการสำเร็จการศึกษา

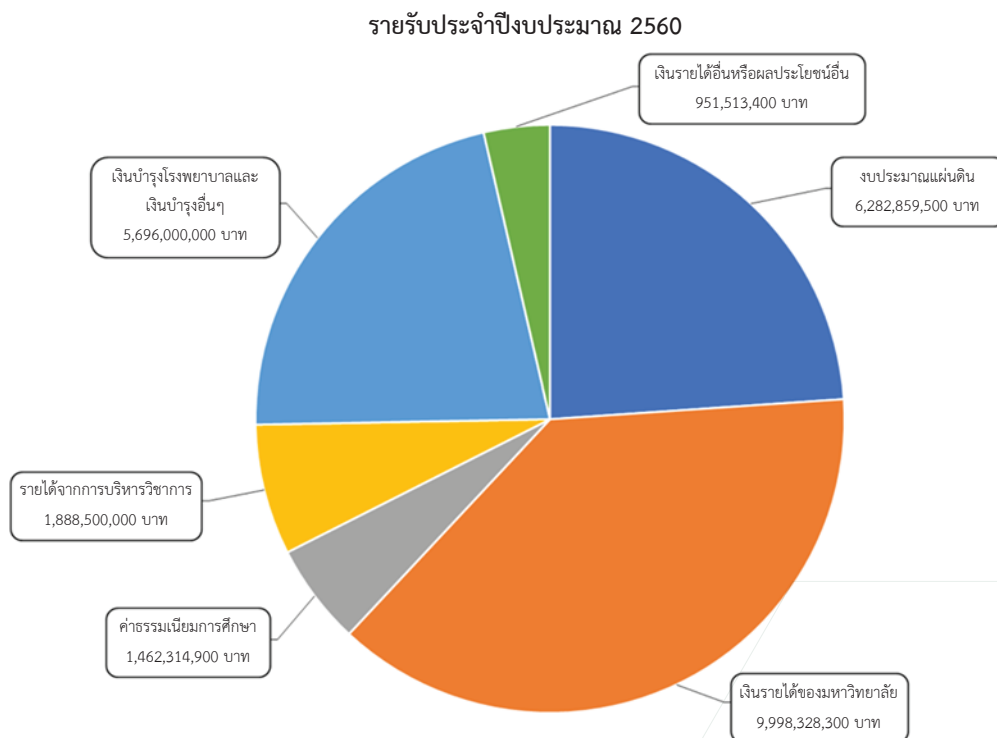
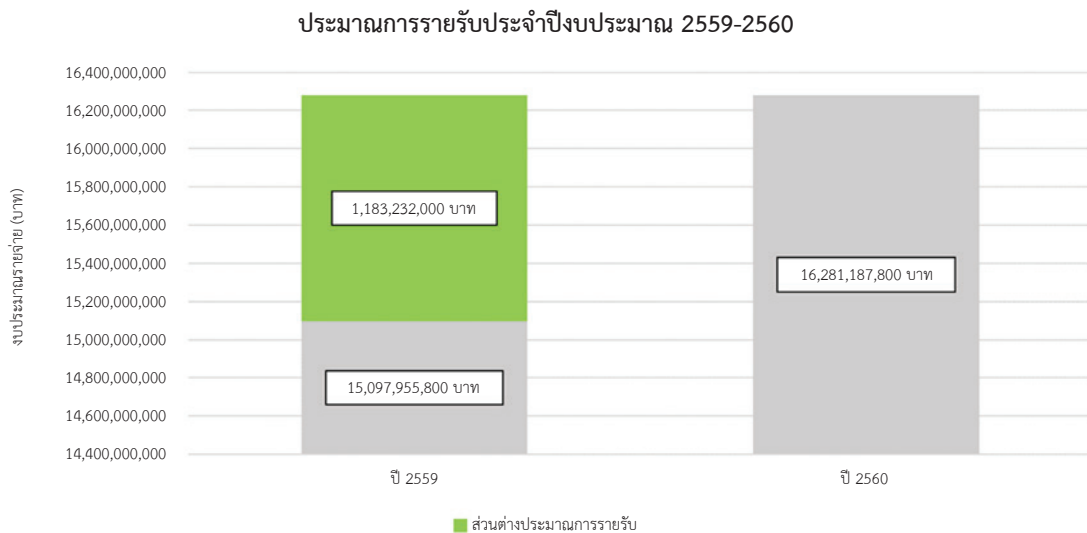
1.5 การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่ง หรือปรับปรุงหน่วยงานในส่วนงานดังกล่าว

อนุมัติให้ยุบเลิกสถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว (ส่วนงานวิชาการภายใน) และจัดตั้งศูนย์วิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเป็นหน่วยงานใหม่ในสังกัดคณะเกษตรศาสตร์

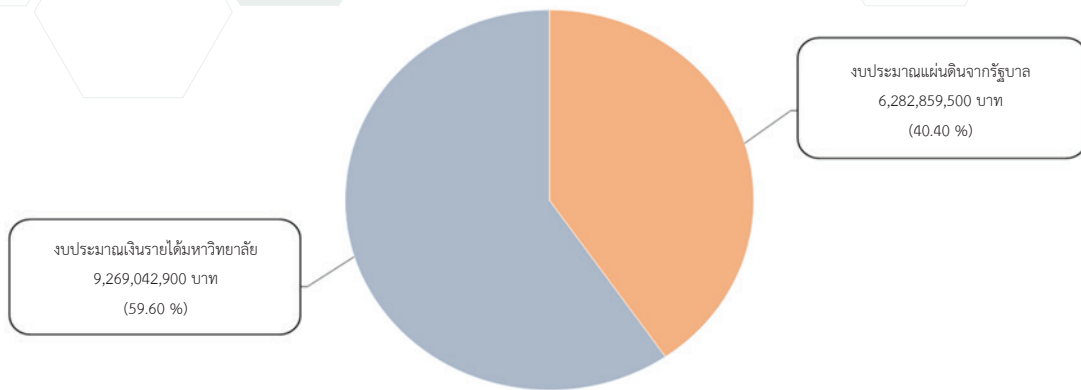
1.6 อนุมัติงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

1.6.1 งบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย

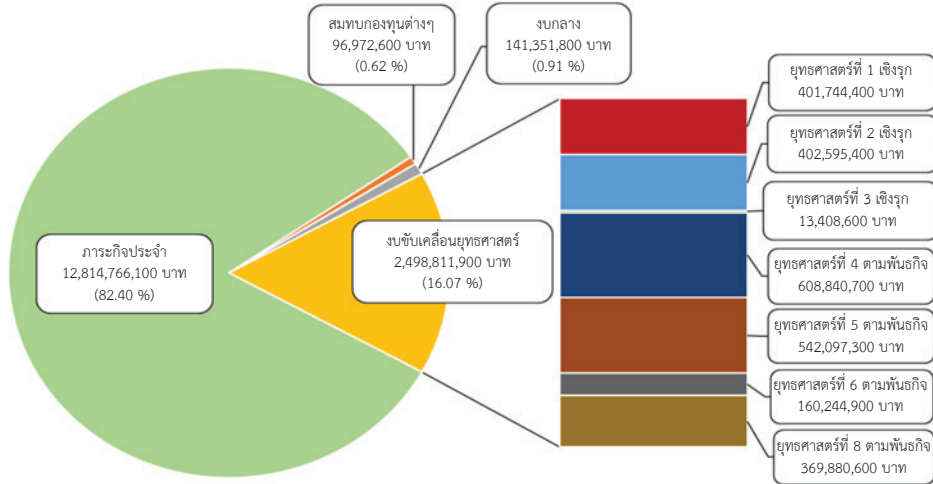
ก. งบประมาณรายรับ

จำแนกงบประมาณรายจ่าย

สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่าย

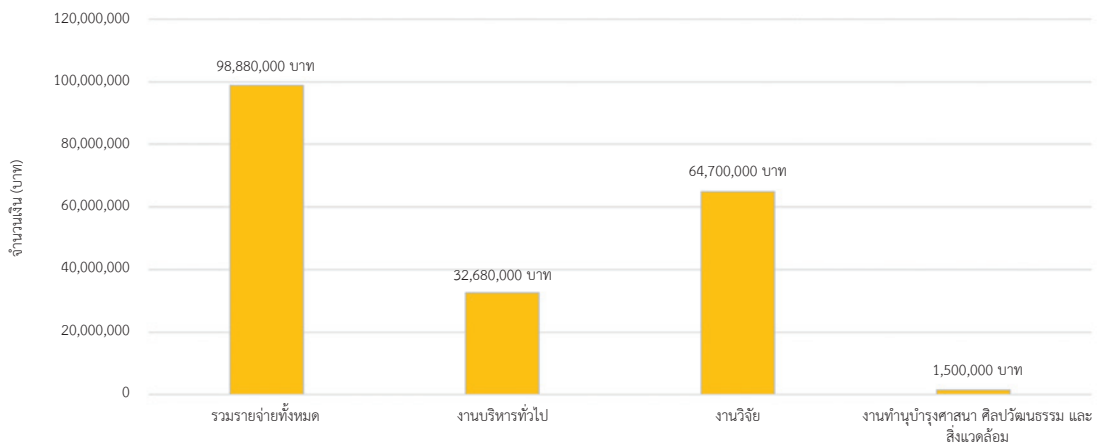
งบประมาณจำแนกตามหมวดรายจ่าย

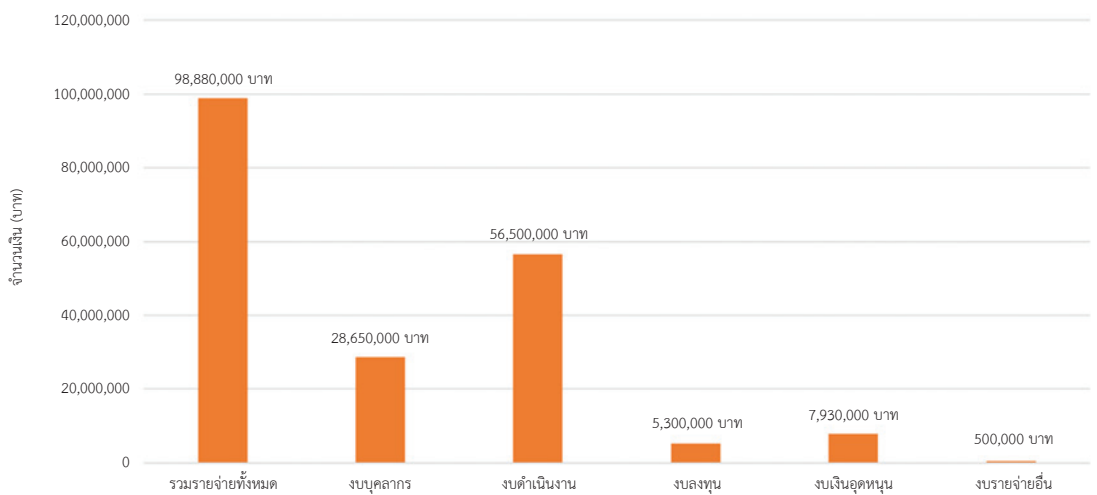
1.6.2 งบประมาณเงินรายได้ของส่วนงานวิชาการภายใน

(1) งบประมาณเงินรายได้สถาบันวิจัยและพัฒนาพลังงานนครพิงค์

งบประมาณรายรับ - รายจ่ายจำแนกตามแผนงาน - งาน

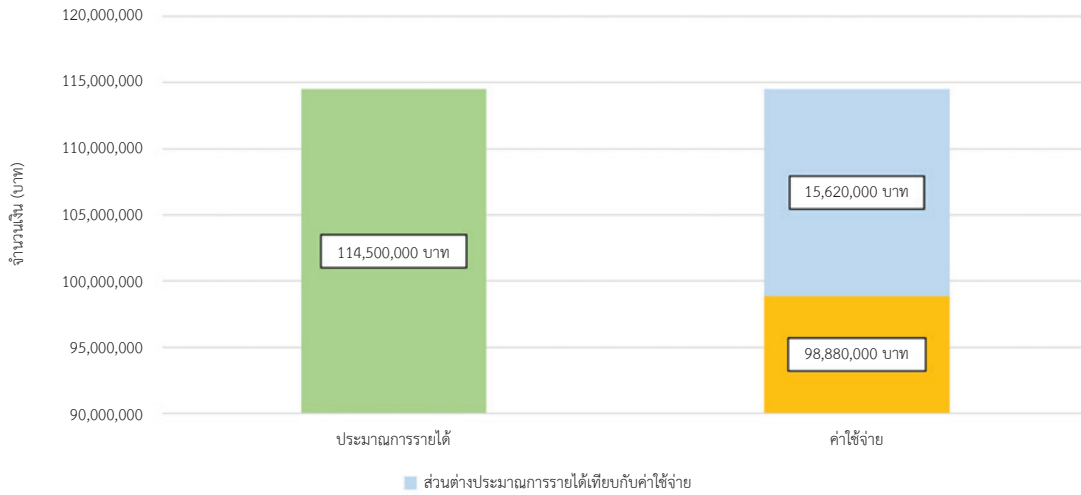

งบประมาณรายรับ - รายจ่ายจำแนกตามหมวดรายจ่าย

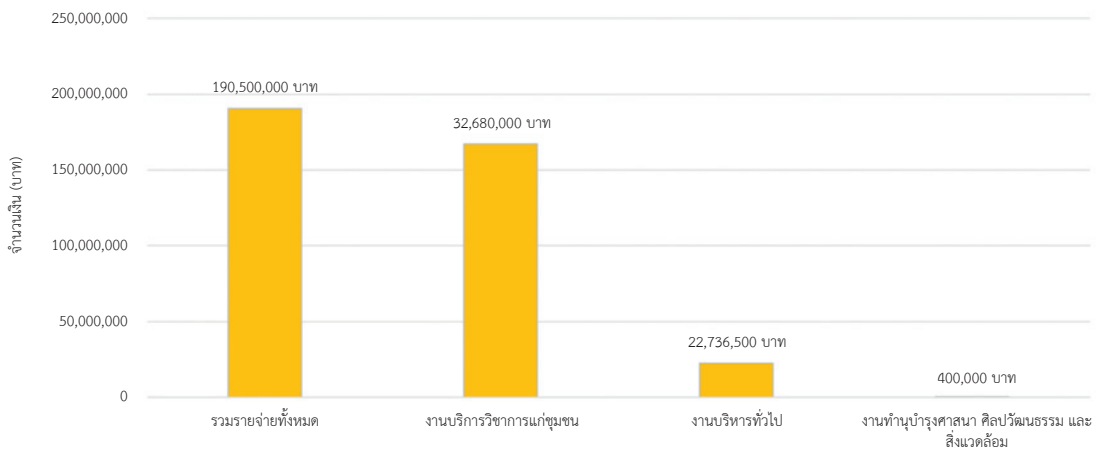
ประมาณการรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย จำนวน 15,620,000 บาท

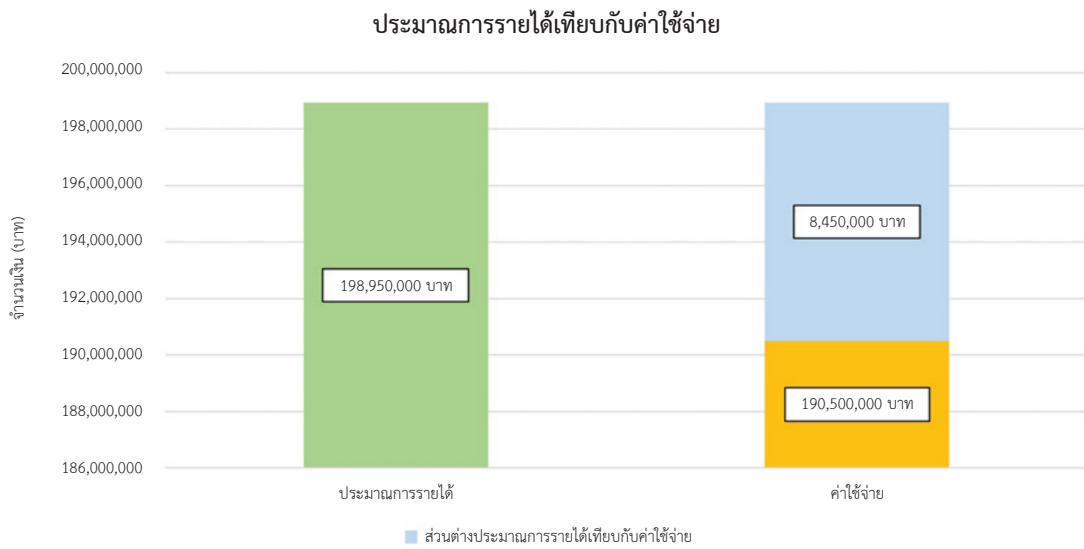
ประมาณการรายได้เทียบกับค่าใช้จ่าย

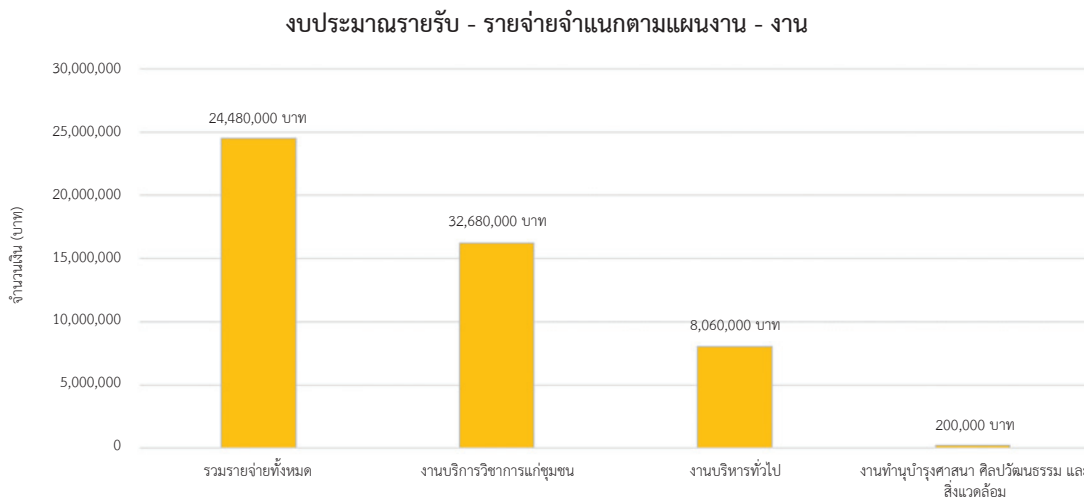
(2) งบประมาณเงินรายได้อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
งบประมาณรายรับ

งบประมาณรายรับ - รายจ่ายจำแนกตามแผนงาน - งาน

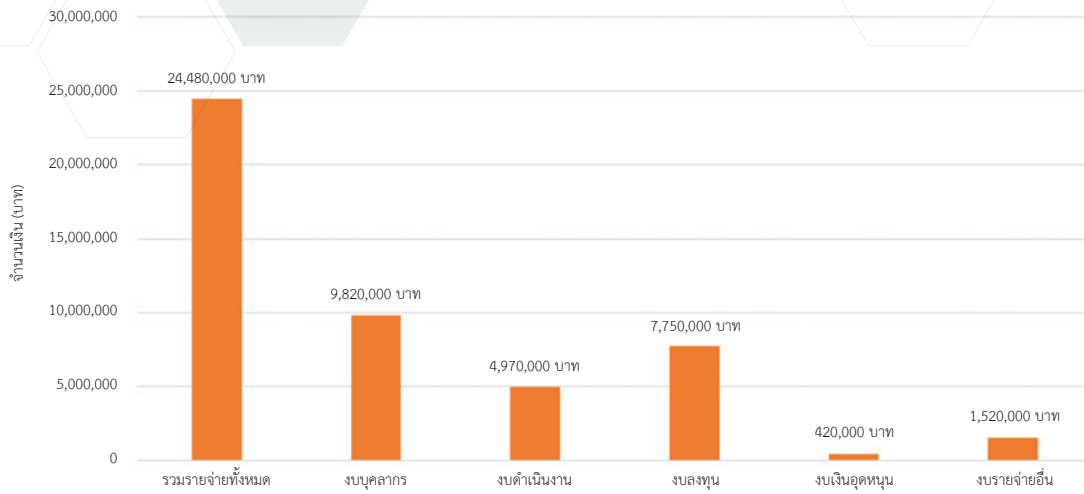

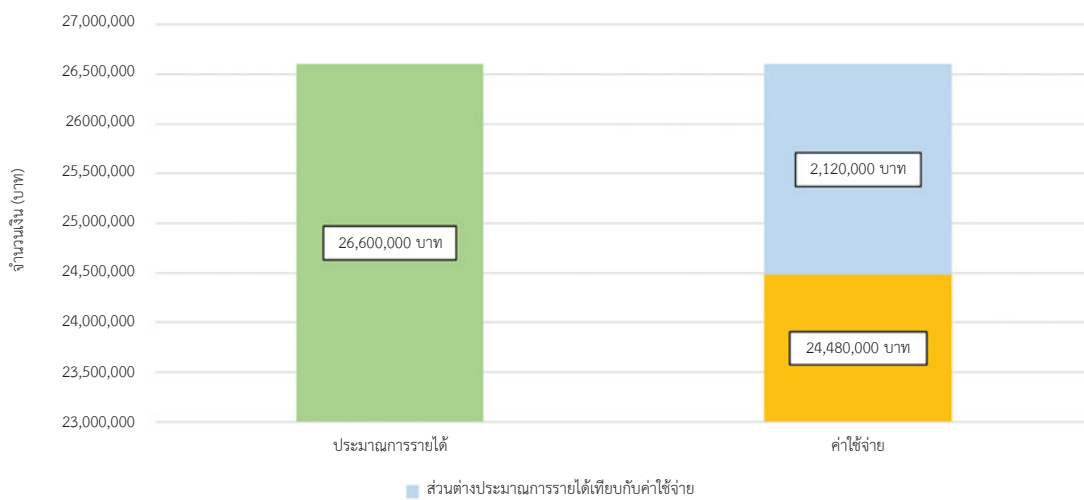
(3) งบประมาณเงินรายได้ศูนย์นวัตกรรมอาหารและบรรจุภัณฑ์

งบประมาณรายรับ - รายจ่ายจำแนกตามหมวดรายจ่าย

ประมาณการรายได้เทียบกับค่าใช้จ่าย

1.7 แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการตามที่กำหนดในข้อบังคับ

- 1.7.1 เสนอชื่อบุคคลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี
- 1.7.2 แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี จำนวน 1 ราย
- 1.7.3 แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งคณบดี จำนวน 11 ราย
- 1.7.4 แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนงานวิชาการภายใน จำนวน 2 ราย
- 1.7.5 รับทราบการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาตามที่ได้มอบอำนาจ จำนวน 18 ราย
- 1.7.6 แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้บริหารส่วนงาน จำนวน 14 ส่วนงาน แต่งตั้งกรรมการอำนวยการประจำส่วนงานแทนตำแหน่งที่ครบวาระ และแทนตำแหน่งที่ว่างลง 32 ส่วนงาน

1.7.7 แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่างลง จำนวน 1 ราย

1.7.8 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหัวหน้าส่วนงาน รวมทั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง จำนวน 30 ส่วนงาน

1.7.9 แต่งตั้งกรรมการตามความในข้อบังคับและระเบียบอื่น ๆ แทนตำแหน่งที่ว่าง 8 คณะกรรมการ

1.7.10 อนุมัติแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

(1) แต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 94 ราย แต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีพิเศษ จำนวน 3 ราย เทียบตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 5 ราย

(2) แต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 16 ราย

(3) อนุมัติให้เสนอแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 5 ราย เพื่อนำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำความกราบบังคมทูลพระกรุณาเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(4) แต่งตั้งศาสตราจารย์ให้ได้รับเงินเดือนขั้นสูง 1 ราย

(5) แต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ จำนวน 4 ราย

(6) ไม่เห็นชอบให้แต่งตั้ง จำนวน 8 ราย

2. ผลการดำเนินงานในด้านการกำกับดูแล และหน้าที่อื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

2.1 การประเมินผลการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงาน

สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงาน โดยประเมินครั้งที่ 1 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน และประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี

2.1.1 ประเมินผลการบริหารงานเมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน จำนวน 4 ราย ประกอบด้วย

2.1.1.1 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ ศิริธัญญาลักษณ์) ในช่วงการดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 26 ธันวาคม 2556 ถึงวันที่ 25 มิถุนายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 1 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี** โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การปรับภูมิทัศน์ของคณะให้มีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น
2. การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก เช่น การระดมทุนจากศิษย์เก่า เพื่อปรับปรุงอาคารสถานที่ และจัดหาครุภัณฑ์การศึกษา
3. การรักษามาตรฐานทางวิชาการของคณะ โดยนักศึกษาสามารถสอบเพื่อขึ้นทะเบียนรับใบประกอบวิชาชีพได้ในอัตราที่สูง

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การทำงานที่สอดคล้องกันมากขึ้นของทีมบริหาร เพื่อให้สามารถสร้างผลงานให้มีความโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับแก่บุคลากรภายในคณะ โดยการมุ่งมั่นทำงานด้วยความเสียสละ มีความโปร่งใส/

ตรวจสอบได้ และยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลากรทุกภาคส่วนของคณะเกิดความศรัทธาและเกิดการยอมรับในด้านการบริหารงานของทีมผู้บริหารเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

2. พัฒนาคณะให้มีความโดดเด่นหรือเป็นผู้นำในด้านการรับใช้สังคมในมุมมองใหม่ที่นอกเหนือจากการอบรมทั่วไป เช่น การเป็นองค์กรเตือนภัยหรือการชี้นำสังคมภาคเหนือในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นต้น เพราะปัจจุบันคนในสังคมให้ความสำคัญในเรื่องสุขภาพเพิ่มมากขึ้น แต่ตามท้องตลาดยังมีพืชผัก ผลไม้ และอาหารต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะมีสารพิษตกค้างค่อนข้างมากอยู่

3. การขับเคลื่อนงานวิจัยและการพัฒนาอาจารย์เพื่อทดแทนอาจารย์อาวุโส

4. การส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษหรือกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เพราะนักศึกษามีความต้องการและสนใจในการพัฒนาตนเองในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ

2.1.1.2 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะทันตแพทยศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ทพ.ดร.สิทธิชัย วณจันทร์รักษ์) ในช่วงการดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2557 ถึงวันที่ 24 สิงหาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 1 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การให้บริการวิชาการแก่ชุมชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งกลุ่มประชาชนในพื้นที่ชนบท ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และพระภิกษุ/สามเณร โดยการออกหน่วยบริการทันตกรรมพระราชทานอย่างต่อเนื่อง ช่วยสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงให้กับคณะและมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งได้ช่วยสร้างจิตอาสา/จิตบริการให้กับนักศึกษาและบุคลากรด้วย

2. การพัฒนาวารสารวิชาการ “เชียงใหม่ทันตแพทยสาร” ของคณะให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับจนได้รับการพิจารณาให้เข้าสู่ฐานข้อมูลในระดับชาติ (TCI) พร้อมทั้งคณะกำลังดำเนินการแปลบทความภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อขยายฐานผู้อ่านและการอ้างอิงบทความจากผู้ตีพิมพ์บทความ อื่น ๆ ในการเข้าสู่ระดับนานาชาติต่อไป

3. การแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิชาการและด้านการระดมทุนบริจาคเพื่อพัฒนาคณะ

4. มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์งานวิจัยของคณะในระยะ 3 ปีขึ้นไป โดยมีการประชุมร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะมีการรวบรวมความคิดเห็นจากนักวิจัยอาวุโสของคณะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ซึ่งแสดงถึงความพยายามของคณะในการที่จะพัฒนางานวิจัยและตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

5. ความสามารถในการแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินของคณะที่เกิดจากการลงทุนหลายด้าน เช่น การสร้างอาคาร 9 เพื่อเป็นคลินิกทันตกรรมพิเศษ และการลงทุนในหอพักในกำกับ เป็นต้น โดยคณะได้ชำระหนี้สินที่ค้างค้างทั้งหมดได้แล้ว ด้วยการพัฒนาระบบคุณภาพและการสร้างจิตสำนึกด้านวินัยทางการเงินให้กับบุคลากร รวมทั้งมีแผนกลยุทธ์ในการเพิ่มรายได้ของคณะอย่างชัดเจน จนส่งผลให้คณะมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปีด้วย

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. พัฒนาการสื่อสารภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทิศทางการบริหารและการให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน เช่น กรณีการออก

หน่วยทันตกรรมพระราชทาน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้คณะสามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ได้เร็วยิ่งขึ้น

2. การพัฒนาด้านความเป็นสากลของคณะเพิ่มขึ้น เพื่อนำพาคณะให้มีชื่อเสียงและก้าวสู่ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มภูมิภาคอาเซียนในเบื้องต้น

3. การจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์/เครื่องมือให้เพียงพอกับการเรียนการสอนของนักศึกษาและการให้บริการแก่ประชาชน รวมถึงการซ่อมแซมอุปกรณ์/เครื่องมือที่มีอยู่ให้พร้อมสำหรับการใช้งานด้วย

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

การออกหน่วยทันตกรรมพระราชทาน จำนวน 30 ครั้งต่อปี ถือว่าได้สร้างชื่อเสียงด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนให้กับคณะและมหาวิทยาลัยโดยรวมเป็นอย่างมาก และสามารถเห็นผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม แต่ที่ผ่านมาคณะต้องใช้จ่ายเงินรายได้และเงินบริจาคส่วนหนึ่งมาใช้ดำเนินการกิจกรรมนี้จำนวนค่อนข้างมาก ดังนั้น คณะยังคงต้องการการสนับสนุนทางการเงินจากมหาวิทยาลัยอยู่ ซึ่งหากมหาวิทยาลัยสามารถพิจารณาให้การสนับสนุนงบประมาณในบางส่วนแก่คณะได้ ก็จะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ชนบทที่จะได้มีโอกาสเข้าถึงการให้บริการด้านทันตกรรมจากคณะเพิ่มมากขึ้น

2.1.1.3 ให้ความเห็นขอรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะสัตวแพทยศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.สพ.ดร. ขวัญชาย เครือสุคนธ์) ในช่วงการดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2557 ถึงวันที่ 24 กันยายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 1 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี** โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การผลักดันงานวิจัยภายในคณะ ทำให้ผลงานวิจัยของคณะได้รับการตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus เพิ่มขึ้น รวมถึงการได้รับเงินสนับสนุนงานวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดด้วย (เงินทุนวิจัยเฉลี่ยของปีงบประมาณ 2558 คิดเป็น 781,971 บาท/คน)

2. ความสำเร็จในการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาและวิจัยช้าง ซึ่งช่วยให้คณะมีความโดดเด่น มีชื่อเสียง และมีองค์ความรู้เรื่องช้างไทยเพิ่มมากขึ้น

3. การแสวงหาความร่วมมือจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อสนับสนุนงานด้านต่าง ๆ ของคณะให้มีประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

4. การพัฒนาและการดำเนินการให้บริการวิชาการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

5. การได้รับการยอมรับด้านคุณลักษณะ/การนำองค์กรและด้านการบริหารงานจากกลุ่มคณาจารย์และบุคลากรสายปฏิบัติการของคณะอยู่ในระดับดี ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีที่จะสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคณะร่วมกัน แม้ว่าจะมีผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างน้อยก็ตาม

6. การเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร One Health ในประเทศไทย

7. การสร้างความร่วมมือกับสหสาขาวิชา เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการบำบัดรักษาโรค เช่น อาชาบำบัดในผู้ป่วยเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น

8. มีความทุ่มเทและเอาใจใส่ในการบริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน

9. นำความสามารถและศักยภาพของบุคลากรสายวิชาการที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกมาใช้ในการดำเนินงานของคณะได้อย่างเต็มความสามารถ

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. พัฒนาวีธีการประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีข้อมูลถูกต้อง ชัดเจน ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ให้นักศึกษาทุกคนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งจัดให้มีช่องทางที่นักศึกษาจะสามารถติดต่อสอบถามไปยังคณะหรือผู้บริหารได้มากขึ้น

2. ควรใช้ศักยภาพของคณะในด้านหลักสูตรนานาชาติในการดึงดูดนักศึกษาต่างชาติให้เข้ามาศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น และสร้างเครือข่ายนักศึกษาเก่าที่เป็นชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ใน 15 ประเทศในเอเชีย เพื่อเสริมสร้างความเป็นสากลในด้านต่าง ๆ ของคณะมากยิ่งขึ้น และอาจอาศัยเครือข่ายนี้ในการดึงดูดนักศึกษาต่างชาติให้เข้ามาศึกษาในคณะเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งผลักดันให้มีจำนวนโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศให้มากขึ้นด้วย

3. ควรเร่งสร้างบทบาทในการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเลี้ยงสัตว์หรือการปศุสัตว์และเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์ขององค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ โดยเน้นความสำคัญในสัตว์แต่ละชนิดตามปริมาณการผลิตของท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการสร้างชื่อเสียงและแสดงศักยภาพของคณะให้เป็นที่รับรู้มากขึ้น

2.1.1.4 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะเทคนิคการแพทย์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ศิริรังษี) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2557 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 1 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 1 ปี 6 เดือน มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ดีมาก โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีอุดมการณ์ และไม่ย่อท้อ จนเป็นที่ชื่นชมของผู้ร่วมงานทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณาจารย์ และบุคลากรสายปฏิบัติการ

2. การมุ่งสู่ความเป็นผู้นำทางด้านสหเวชศาสตร์ในอาเซียน โดยการใช้ศักยภาพและจุดแข็งของคณะที่มีอยู่แล้ว ทำให้คณะมีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งส่งผลให้คณะมีความโดดเด่นในด้านนี้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

3. แนวโน้มผลงานด้านวิจัยของคณะดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งเรื่องของจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก จำนวนผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง และจำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุนทำวิจัย ซึ่งส่งผลให้คณาจารย์ของคณะมีตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

4. การให้บริการวิชาการแก่สังคมแบบมุ่งเป้า โดยมีการกำหนดชุมชนและค้นหาความต้องการของชุมชนก่อน แล้วจึงจัดทำเป็นแผนการบริการวิชาการแก่ชุมชนนั้น ๆ ส่งผลให้การให้บริการวิชาการของคณะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

5. การดำเนินงานขยายพื้นที่การให้บริการของศูนย์บริการเทคนิคการแพทย์ออกสู่สังคมภายนอก โดยการเปิดให้บริการที่ศูนย์การค้ามีโชคพลาซ่า ชื่อว่า “ศูนย์สุขภาพเวลเนส เซ็นเตอร์มีโชค คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” ส่งผลให้ผู้รับบริการมีความสะดวกในการเดินทางเพิ่มขึ้น ช่วยลดความแออัด การจราจรภายในคณะ และเป็นแหล่งฝึกงานให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี รวมทั้งยังเป็นแหล่งเงินรายได้ที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนางานวิชาการ งานวิจัย และการเรียนการสอนของคณะให้มีคุณภาพและความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น

6. การสนับสนุนให้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในอนาคตจะทำให้นักศึกษาของคณะเป็นทั้ง “คนดี คนเก่ง และเหมาะสมกับการเป็นบัณฑิต” ได้อย่างแท้จริง

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจากข้อมูลการรับนักศึกษาปีการศึกษา 2559 พบว่ามีการรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นกว่าปีการศึกษา 2558 โดยจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นเป็น 325 คน จากเดิม 299 คน และระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นเป็น 29 คน จากเดิม 8 คน ซึ่งหากอาจารย์ยังคงมีจำนวนเท่าเดิม จะทำให้อาจารย์ต้องรับภาระงานสอนเพิ่มมากขึ้น และอาจไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย คณะอาจจำเป็นต้องกลับมาทบทวนเป้าหมายที่ต้องการให้ชัดเจนอีกครั้ง ว่าต้องการมุ่งความเป็นเลิศด้านการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือทั้งสองด้าน ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นตัวกำหนดนโยบายในระยะยาวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. คณะอาจพิจารณาการรับผู้ช่วยนักวิจัยมาช่วยในการขับเคลื่อนงานวิจัย โดยเฉพาะงานวิจัยของอาจารย์รุ่นใหม่ ๆ ซึ่งแต่ละภาควิชาอาจมีการสร้างกลุ่มวิจัยย่อย ๆ ประมาณ 2-3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยอาจารย์ 3-4 คน โดยเป็นอาจารย์ระดับรองศาสตราจารย์ 1 คน และอาจารย์รุ่นใหม่ 2-3 คน และมีคณะเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณในการทำงานวิจัย

3. การเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติหรือหลักสูตรสองภาษา เพื่อรองรับการพัฒนาคณะให้ก้าวสู่ความเป็นสากลเพิ่มขึ้น ทั้งในมิติของการเรียนการสอน การวิจัย และการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน

4. เนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และบัณฑิตที่จบสาขานี้ก็ยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งการดูแลผู้สูงอายุไม่จำเป็นต้องใช้บุคลากรระดับปริญญาตรี คณะอาจจำเป็นต้องเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาการเปิดหลักสูตรระดับอนุปริญญา โดยอาจสร้างความร่วมมือกับคณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะแพทยศาสตร์ ในการเปิดหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งจะช่วยตอบสนองความต้องการของตลาดได้เป็นอย่างดี

5. ควรมีการเตรียมการเพื่อหาผู้ที่มีศักยภาพมาสืบทอดตำแหน่งคณบดี เนื่องจากคณบดีได้บริหารงานมาเป็นวาระที่ 2 แล้ว ซึ่งการเตรียมการบ่มเพาะผู้บริหารระดับนี้ควรมีมากกว่าหนึ่งคน

6. การบริหารจัดการพื้นที่หรือเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของทุกกลุ่มวิจัย เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของงาน ความคุ้มค่ากับการลงทุน และเกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้งานร่วมกัน

7. การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีนักศึกษาบางส่วนที่ยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การรับรู้ การเรียนรู้ และภาวะกดดันของนักศึกษาได้ เพราะไม่เข้าใจในเนื้อหาที่คณาจารย์ถ่ายทอดให้

2.1.2 ประเมินผลการบริหารงานครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี จำนวน 17 ราย ประกอบด้วย

2.1.2.1 ให้ความเห็นขอรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะสังคมศาสตร์ (รองศาสตราจารย์พวงเพชร ธนสิน) ในขณะที่ดำรงตำแหน่งคณบดีในช่วงตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2555 ถึงวันที่ 19 สิงหาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบสามปี มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ – ระดับดี (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (พอใช้ - ระดับดี) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มบุคลากรสายปฏิบัติการ และกลุ่มนักศึกษาของคณะให้ความร่วมมือและความใส่ใจในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 72.92, 93.10 และ 95.47 ตามลำดับ จาก

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งน่าจะแสดงให้เห็นว่าต้องการมีส่วนร่วมในการประเมิน รวมทั้งให้ข้อมูลการประเมินที่มีรายละเอียดค่อนข้างมาก

2. ผลการบริหารงาน แม้จะไม่มีผลงานเด่นชัดในด้านวิชาการ วิจัย และการบริหาร แต่ก็มีจุดเด่นด้านที่ให้ความสำคัญเรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมล้านนา เช่น การรณรงค์การแต่งกายชุดพื้นเมืองในวันศุกร์ รวมทั้งสนับสนุนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นการสืบสานประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เช่น ผ้าป่าสามัคคี และการทอดกฐิน เป็นต้น รวมถึงด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีการปรับปรุงลานกีฬาและลานวัฒนธรรม

3. แม้ว่าผลการประเมินการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ แต่คณาจารย์ก็ยังพอจะใช้ความรู้ความสามารถสร้างผลงาน จึงทำให้ตัวชี้วัดทางวิชาการยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. สร้างผลงานที่เป็นรูปธรรม โดยอาจเริ่มจากเป้าหมายของคณะให้ชัดเจนเป็นลำดับแรก รวมทั้งมีการสื่อสารภายในคณะ เพื่อสร้างความเข้าใจและแสวงหาความร่วมมือในการทำงาน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน

2. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรและการให้ความเป็นธรรมในหมู่บุคลากรคณาจารย์หรือกระบวนกรใหม่ ๆ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน รวมถึงการสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นรูปธรรม และที่แตกต่างไปจากเดิม

3. ส่งเสริมกิจกรรมภาคสนามหรือกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนในบางสาขาวิชาเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้มีองค์ความรู้ ประสบการณ์ และทักษะในวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

4. ปรับปรุงห้องเรียนและเครื่องมืออุปกรณ์ให้ทันสมัยและมีความเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งการเพิ่มสถานที่/ห้องสำหรับอ่านหนังสือให้กับนักศึกษามากขึ้น

2.1.2.2 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะการสื่อสารมวลชน (อาจารย์ ดร.จิรพร วิทยศักดิ์พันธุ์) ในช่วงการดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2555 ถึงวันที่ 25 มีนาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับพอใช้ – ระดับดี) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่น่าเสนาอหาวิทยาลัยพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. ความมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานเพื่อพัฒนาคณะฯ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น
2. การผลักดันให้เกิดหลักสูตรควบระดับปริญญาตรี 2 ปริญญา (หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต และศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน) โดยสร้างความร่วมมือกับคณะเศรษฐศาสตร์ เพื่อบูรณาการความรู้และทักษะจากทั้งสองสาขาวิชาในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์และการสื่อสารมวลชนแบบองค์รวม

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

จากรายงานผลการปฏิบัติงานของคณบดีและความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษา คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าโดยโครงสร้างปัจจุบันคณะไม่อาจที่จะดำเนินการพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของวิชาการด้านสื่อสารมวลชน เนื่องจากจากมีอุปสรรคที่สำคัญหลายประการ อาทิ

1. จำนวนคณาจารย์มีน้อย และด้วยความขาดแคลนบุคลากรสายการสื่อสารมวลชนทำให้การรับอาจารย์ใหม่เพื่อทดแทนอาจารย์อาวุโสที่เกษียณอายุทำได้ยากลำบาก ซึ่งส่งผลไปถึงการที่จะเปิดหลักสูตรใหม่ หรือจะเปิดหลักสูตรระดับปริญญาเอกเป็นไปได้อย่างยิ่ง รวมทั้งการสนับสนุนให้อาจารย์ปัจจุบันไปศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะก็ไม่สามารถทำได้เต็มที่เนื่องจากมีทั้งภาระงานสอนและงานบริหารคณะ

2. อุปกรณ์การเรียนการสอน เครื่องมือและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เป็นเรื่องสำคัญและมีผลต่อคุณภาพของการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ในการสร้างความพร้อมให้แก่นักศึกษาในการที่จะไปประกอบอาชีพ ซึ่งลำพังคณะไม่สามารถจัดหาให้เพียงพอได้

3. การจัดการเรียนการสอนด้านการสื่อสารมวลชนต้องบูรณาการระหว่างเนื้อหาสาระของการสื่อสารมวลชนกับเทคโนโลยีของการสื่อสารมวลชนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และวิชาการด้านการสื่อสารมวลชนจะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับเทคโนโลยีและศิลปะ หากจะปล่อยไว้เช่นนี้โอกาสที่จะพัฒนาให้ก้าวหน้าเป็นไปได้อย่างยากและจะล้าหลังสถาบันอื่นในที่สุด ทั้ง ๆ ที่นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชานี้เป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพ

4. ถ้ามหาวิทยาลัยสนใจจะให้ความสำคัญในสาขาวิชานี้จะต้องคิดถึงการลงทุนในจำนวนที่สูง มิฉะนั้นอาจจะไม่สามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชน ทางด้านอุปกรณ์ที่ทันสมัยและหลากหลาย รวมทั้งด้านสถานที่จัดการแสดงและฝึกปฏิบัติ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้วข้างต้น การที่จะพัฒนาสาขาวิชานี้จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามในสภาพปัจจุบัน แต่ละส่วนงานต่างก็ต้องการการสนับสนุนในด้านอุปกรณ์และเครื่องมือในการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยไม่อาจจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนส่วนงานใดส่วนหนึ่งได้มากนัก การที่จะสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรอีกวิธีหนึ่ง คือ การควมรวมองค์กร เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่าและลดต้นทุนทางการบริหาร คณะกรรมการฯ จึงมีข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยในการพิจารณาปรับโครงสร้างส่วนงานวิชาการ โดยการรวบรวมคณะการสื่อสารมวลชน กับ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องจากทั้งสองคณะมีการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน โดยคณะการสื่อสารมวลชน เน้นในเรื่องเนื้อหาของสื่อ ขณะที่วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี เน้นในเรื่องการสร้างรูปแบบและเทคโนโลยีของสื่อ ถ้านำทั้งสองคณะมารวมกัน จะทำให้เกิดการบูรณาการทั้งในเรื่อง เนื้อหาสาระ รูปแบบ และเทคโนโลยี และมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนมากขึ้น รวมทั้งถ้ามหาวิทยาลัยจะให้การสนับสนุนก็จะทำให้เกิดความคุ้มค่าคุ้มทุนมากขึ้นด้วย ถือว่าเป็นการควมรวมเพื่อความเป็นเลิศ (Merging for Excellence)

สภามหาวิทยาลัยได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการบริหารงานของคณะการสื่อสารมวลชน ดังนี้

1. ปัญหาที่สำคัญของคณะการสื่อสารมวลชน คือ การที่คณะไม่สามารถตามทันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลให้คณะผลิตบัณฑิตที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2. แนวคิดทางด้านการสื่อสารมวลชนมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ประกอบกับปัจจุบันช่องทางการสื่อสารอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือสื่อออนไลน์มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นช่องทางที่มีพลังในการเปลี่ยนแปลงสังคมอย่างมาก ดังนั้นคณะการสื่อสารมวลชนควรมีกระบวนการปรับเปลี่ยนแนวความคิดเพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานในยุคสื่อออนไลน์เช่นนี้

3. มหาวิทยาลัยของไทยส่วนใหญ่จะมีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายศาสตร์ ซึ่งบางศาสตร์ก็ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและโดดเด่นขึ้นมาได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยอาจมีการทบทวนความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทุกศาสตร์ และควรชะลอการจัดการเรียนการสอนในศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จได้น้อย เพื่อมุ่งเน้นในศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยสามารถผลักดันสู่ความเป็นเลิศได้ดีกว่า

4. การแก้ไขปัญหาของส่วนงาน อาจต้องอาศัยความเข้มแข็งหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในส่วนงานอื่น ๆ เข้ามาช่วยเหลือนด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จ

2.1.2.3 ให้ความสำคัญชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะเกษตรศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ธีระ วิสิทธิ์พานิช) ในช่วงการดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2557 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชม ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป และข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัย ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. ความสามารถในการแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก รวมทั้งความร่วมมือจากศิษย์เก่า เพื่อสนับสนุนงานของคณะในด้านต่าง ๆ ได้ประสิทธิผลที่ดีมาก
2. การผลักดันและส่งเสริมงานวิจัย สามารถสร้างผลงานวิจัยให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ศักยภาพในการแสวงหาเงินทุนวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอกของคณะยังคงมีค่อนข้างสูง รวมทั้งจำนวนผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ หรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติก็มีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
3. การให้บริการวิชาการด้านการเกษตรของคณะที่ผ่านมา ทั้งที่ผ่านคณะโดยตรงและผ่านโครงการหลวง ถือว่าได้รับคำชื่นชมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเกษตรกรรมและประเทศเป็นอย่างมาก
4. สร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในเวทีระดับโลก โดยเป็นคณะเดียวของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับโลกอยู่ที่อันดับ 51-100 จากสถาบันจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก QS World University Ranking และอยู่ในอันดับ 1 ของประเทศ ในสาขาเกษตรศาสตร์และป่าไม้ (Agriculture & Forestry)
5. การมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกมากถึงร้อยละ 95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่อยู่ที่ร้อยละ 67 และสูงกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ที่ร้อยละ 60
6. มีการพัฒนาบุคลากรที่ดีในทุกๆระดับ ทั้งด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ รวมถึงมีระบบการสรรหาบุคลากรที่ดี

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การสนับสนุนให้อาจารย์รุ่นใหม่ของคณะ ได้ทำงานวิจัยหลังปริญญาเอก (Postdoctoral) อาจพิจารณาใช้ระบบพี่เลี้ยง (Mentor System) โดยให้อาจารย์รุ่นเก่าของคณะเป็นพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษางานวิจัย โดยใช้เงินงบประมาณของคณะ (ถ้ามี) หรือขอรับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย
2. องค์กรความรู้เรื่องจีโนม (Genome) ของคณะ ควรต้องมีการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้ของคณะวิทยาศาสตร์ และควรมีการสร้างร่วมมือกับคณะในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ในการศึกษาด้านเทคโนโลยีชีวภาพ อีกทั้งการแสวงหาความร่วมมือจากผู้นำเกษตรกรพื้นบ้าน (Traditional Plant Breeder)
3. ต้องมีระบบบริหารจัดการ Big data ที่ดี ซึ่งจำเป็นต้องมีเงินลงทุน ข้อมูลเหล่านี้จะมีประโยชน์อย่างมากต่องานวิจัย และควรมีการสร้างร่วมมือระหว่างคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ในการจัดทำหลักสูตรเกษตรสมัยใหม่ ให้มีการจัดการข้อมูลและการเชื่อมโยงงานวิจัยอย่างเป็นระบบ
4. การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอกในการพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ อาจารย์ของคณะควรทำงานวิจัยร่วมกับบริษัทเอกชนข้ามชาติ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ โดยเฉพาะความรู้ในเครื่องมือการเกษตรสมัยใหม่

5. การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา โดยการเพิ่มกิจกรรมการฝึกภาคปฏิบัติหรือสหกิจศึกษา ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ในการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งกำลังเข้ามาทดแทนแรงงานคน ทำให้นักศึกษาพร้อมในการออกไปปฏิบัติงานจริงหลังจบการศึกษา รวมทั้งทักษะการเป็นผู้ประกอบการได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัย

1. การสนับสนุนให้คณาจารย์ทำวิจัยหลังปริญญาเอก ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มประสบการณ์ให้แก่คณาจารย์ โดยมหาวิทยาลัยอาจต้องกลับมาทบทวนเงื่อนไขการให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาเอกแก่คณาจารย์จากเดิมที่มีนโยบายให้ผู้รับทุนต้องกลับมาทำงานทันทีหลังจบการศึกษา เป็นการให้เลือกตามความสมัครใจของผู้รับทุนว่าต้องการทำวิจัยหลังปริญญาเอกต่อหรือไม่ ซึ่งมหาวิทยาลัยอาจต้องเพิ่มการสนับสนุนเงินทุนในส่วนนี้ให้ด้วย

2. มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีนโยบายและเงินสนับสนุนในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพ รวมทั้งมีระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดี เพื่อรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้คงอยู่กับองค์กรต่อไป ให้เกิดการพัฒนางานวิชาการที่ยั่งยืน

2.1.2.4 ให้ความเห็นขอรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ (ศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา คุณาวิทิตกุล) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม 2557 ถึงวันที่ 26 ตุลาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดีมาก** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ดีมาก) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชม ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป และข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัย ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การบริหารงานที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาคณะไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

2. คณบดีมีภาวะผู้นำสูง มีความทุ่มเทในการทำงาน บริหารงานด้วยความโปร่งใส ยุติธรรม และมีธรรมาภิบาล รวมทั้งเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร ส่งผลให้คณบดีได้รับผลการประเมินจากกลุ่มคณาจารย์ประจำและกลุ่มบุคลากรสายปฏิบัติการอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งหาได้ค่อนข้างยาก

3. การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรม เช่น หลักสูตรร่วมกับสถาบันต่างประเทศ

4. การสนับสนุนด้านการทำวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม มีการผลักดันให้มีการเพิ่มงานวิจัยแสวงหาแหล่งทุนภายนอก เพิ่มการตีพิมพ์ผลงานของอาจารย์และนักศึกษาในวารสารระดับนานาชาติ ส่งผลให้ในปีงบประมาณ 2558 คณะมีเงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสูงถึง 246,343.15 บาท/คน มีสัดส่วนอาจารย์ที่มีงานวิจัยสูงชันมากกว่าร้อยละ 80 ของอาจารย์ทั้งหมด และเป็นปีแรกที่คณะบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ สกอ. รวมทั้งส่งผลให้คณะมีอาจารย์ที่มีตำแหน่งวิชาการระดับ “ศาสตราจารย์” มากที่สุดในประเทศไทยด้วย

5. การมีแผนพัฒนาบุคลากรและมีการดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ที่ไม่สามารถสรรหาบุคลากรมาทดแทนอัตราเกษียณได้ ทั้งการสนับสนุนให้ศึกษาต่อระดับปริญญาเอก/สูงกว่า และการแสวงหาอาจารย์ใหม่จากช่องทางต่าง ๆ ที่หลากหลาย

6. การบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการสร้างค่านิยมและบรรยากาศการทำงานแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วน เช่น กระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ การนำแผนสู่การปฏิบัติ การสื่อสาร/ถ่ายทอดแผนแบบสองทางระหว่างผู้บริหารและบุคลากร และมีกิจกรรม Meet the dean สัญจร เป็นต้น

7. มีการพัฒนาอาจารย์และนักศึกษาให้สอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยการปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นและใช้วิธีการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem-based Learning)

8. มีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวารสารด้านการวิจัย “พยาบาลสาร” ของคณะ ให้ได้รับการยอมรับในฐานะข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) และการดำเนินงานพัฒนาระบบงานสำนักงานจริยธรรมการวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ให้การยอมรับหรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากลจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน ตามมาตรฐานสากล SIDCER-FERCAP ในปี 2556 และ SIDCER-NECAST ในปี 2558 ซึ่งจะส่งผลให้การวิจัยในคนของคณะดำเนินการตามมาตรฐานวิจัยระดับประเทศและระดับนานาชาติ

9. การนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) มาใช้ในการบริหารงานคณะ จนสามารถผ่านเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคัดเลือกให้เข้ารับการตรวจประเมินตามโครงการนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (EdPEX 200) ของสกอ.

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและเพียงพอกับความต้องการในการฝึกปฏิบัติ เช่น หุ่นในการฝึกสอน ชุดเย็บแผล เป็นต้น

2. การพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย โดยการใช้เทคโนโลยีมาช่วยเพื่อแบ่งเบาภาระงานสอนของคณาจารย์ และการมีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางเพิ่มขึ้นด้วย

3. อาจพิจารณาเพิ่มการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่ขาดแคลน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดหรือความต้องการของประเทศ

4. การที่คณะมีหลักสูตรนานาชาติร่วมกับสถาบันต่างประเทศ จึงเป็นโอกาสในการนำความร่วมมือดังกล่าวมาสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับคณะเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการนำมาช่วยพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และนักศึกษาให้เพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่ง รวมทั้งการนำหลักสูตรนานาชาติดังกล่าวมาช่วยเสริม สร้างความเข้มแข็งให้กับหลักสูตรปกติด้วย

5. การคงทักษะการดูแลรักษาผู้ป่วย (Clinical Skill) ของอาจารย์ เพื่อให้สามารถสอนหรือถ่ายทอดทักษะดังกล่าวให้กับนักศึกษาพยาบาลได้อย่างถ่องแท้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ถ่ายทอดจากประสบการณ์จริงของอาจารย์

6. คณาจารย์ของคณะพยาบาลศาสตร์ได้พัฒนางานวิจัยขึ้นมาอย่างมากแล้ว จนเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ จึงมีสิ่งสำคัญที่จะต้องดำเนินการต่อไป คือ การสร้างความเป็นผู้นำของพยาบาล โดยการสร้างแรงจูงใจ ปรับทัศนคติ หรือพัฒนาพยาบาลให้เป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกัน เพราะบางเรื่องพยาบาลสามารถพัฒนาตนเองหรือองค์กรให้เป็นผู้นำได้

7. การสร้างบรรยากาศในการทำงานและคุณภาพชีวิตของพยาบาล เพราะอาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่ต้องใช้ทั้งทักษะวิชาชีพและความอดทนเพื่อรองรับผู้ป่วย/ญาติผู้ป่วยที่หลากหลาย จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก ความภาคภูมิใจในอาชีพ การดูแลสุขภาพ และบุคลิกภาพของตนให้ดูดีอยู่ตลอดเวลา

8. คณะเป็นผู้นำมีความรู้ความสามารถสูงมากทั้งทางวิชาการและการบริหารงานที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับทุกคนได้ ดังนั้น การคงรักษามาตรฐานในการบริหารและการทำงานของคณะให้มีความยั่งยืนหรือก้าวหน้าเข้าสู่ระดับสากลเช่นนี้ตลอดไป จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก คณะจึงต้องมี Successor Plan ในการสร้างผู้นำรุ่นใหม่มาทดแทนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสืบสานงานและต่อยอดความสำเร็จขององค์กรต่อไป ซึ่งเรื่องนี้คณะก็ทำได้ดีระดับหนึ่งแล้ว

ข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจมีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารส่วนงาน โดยเฉพาะเรื่อง ประสบการณ์การบริหารงานส่วนงานให้ประสบผลสำเร็จ และให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร เพราะมีผู้บริหาร ส่วนงานหลายแห่ง “บริหารงานได้ดีมาก” แต่ก็มีผู้บริหารอีกหลายส่วนงานที่จะต้องได้รับการพัฒนาและการ เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ ซึ่งหากทำได้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาส่วนงานและมหาวิทยาลัยในภาพรวม

2.1.2.5 ให้ความเห็นขอรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ วรยศ) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2557 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ระดับดีมาก** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือน มีผลการบริหารงานใน ภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ระดับดีมากเช่นกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การนำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินผลการบริหารงานในรอบ 1 ปี 6 เดือน ที่ผ่านมาไปวิเคราะห์และได้กำหนดแนวทางในการพัฒนา/ปรับปรุงคณะให้ดีขึ้น

2. มีความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานสูง รวมทั้งยังคงเป็นที่ชื่นชมของผู้ร่วมงาน แม้ว่าจะมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบจำนวนมากก็ตาม

3. ยังคงมีจุดเด่นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับศิษย์เก่า โดยเฉพาะการดึงศิษย์เก่าให้ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคณะในมิติต่าง ๆ เช่น การระดมทุนทรัพย์เพื่อการศึกษา การสร้างตัวอย่างของ ความมีจิตอาสาจากรุ่นพี่นักศึกษาเก่าไปสู่รุ่นน้องผ่านกิจกรรมร่วมกัน โครงการ ปี-สแควร์ที่นำนักศึกษาเก่าที่ ประสบผลสำเร็จในชีวิตมาถ่ายทอดประสบการณ์ทำงานหรือให้ความรู้แก่นักศึกษาปัจจุบัน เป็นต้น

4. การพัฒนากลุ่มวิจัยบูรณาการ (Collaborative Research Group) โดยมีการจัดสรร งบประมาณเพื่อเป็นเงินสนับสนุน (Seeding Project) และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในลักษณะสหสาขา เพื่อ ความเป็นเลิศ โดยเน้นทิศทางการวิจัยที่เป็นจุดแข็งของคณะ และดำเนินการผ่านศูนย์ความเป็นเลิศด้านต่าง ๆ ของคณะ ซึ่งในอนาคตจะทำให้งานวิจัยของคณะมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น

5. กลุ่มนักศึกษาของคณะยังคงให้ความสนใจและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดีมาก โดยตอบกลับในปริมาณสูง (จำนวน 332 คน) หรือคิดเป็นร้อยละ 94.86 จากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 350 คน และผลการประเมินของกลุ่มนักศึกษาก็อยู่ในระดับดี ทั้งนี้ หากกลุ่มคณาจารย์และกลุ่มผู้ปฏิบัติงานสาย ปฏิบัติการให้ความร่วมมือลักษณะเช่นนี้ คณะหรือผู้บริหารก็จักได้ข้อมูลสะท้อนกลับที่เป็นประโยชน์ในการนำไป พัฒนา/ปรับปรุงคณะให้ดีขึ้น โดยเฉพาะข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับจากทุกกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การพัฒนาหลักสูตรหรือกระบวนการเรียนการสอนของคณะ ควรจะต้องให้มีความ เชื่อมโยง/ความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศในอนาคตหรือสามารถรองรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติของประเทศในระยะยาวได้ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น ระบบ Logistics และ การพัฒนาด้าน Robotics เป็นต้น รวมถึงการทำงานวิจัยของคณะด้วย

2. เพิ่มการทำงานวิจัยและการเรียนการสอนที่ข้ามสาขาและคณะเพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้าง เครือข่ายความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน สำหรับสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ที่ตอบสนองต่อโจทย์ความ ต้องการของประเทศ

3. การจัดหาหรือการปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีความ ทันสมัยหรือให้ก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการใช้ความได้เปรียบจากศักยภาพของศิษย์เก่าที่

เข้มแข็งมาช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้นอกห้องเรียนเพิ่มขึ้น เพื่อให้คณาจารย์และนักศึกษาของคณะได้มีองค์ความรู้ที่ก้าวทันกับภาคอุตสาหกรรมหรือภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

1. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มี “Smart Classroom” หรือห้องเรียนที่ทันสมัยทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและในส่วนงานต่าง ๆ เพื่อรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลหรือการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้น โดยห้อง “Smart Classroom” ที่สร้างขึ้นทั้งหมดของมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องมีการบริหารจัดการที่ทุกส่วนงานสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ (Share Resources) แม้ว่าห้องเรียนนั้น ๆ จะอยู่ในสังกัดของส่วนงานใดก็ตาม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านการเรียนการสอนและมีความคุ้มค่ากับการลงทุนของมหาวิทยาลัย

2. ในช่วงของการปิดภาคการศึกษาในแต่ละปี มหาวิทยาลัยควรจะเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมให้มีบรรยากาศทางวิชาการภายในมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น โดยการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้คณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา และประชาชนทั่วไปได้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการร่วมกันทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

2.1.2.6 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะแพทยศาสตร์ (ศาสตราจารย์คลินิก นพ.วัฒนา นาวาเจริญ) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2557 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ระดับดีมาก** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ดีมาก เช่นเดียวกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. จากผลการประเมินของ QS World University Rankings ในปี 2559 สาขา Medicine ยังคงได้รับการจัดอันดับโลกอยู่ที่อันดับ 151 - 200 ของโลก จึงถือเป็นความสำเร็จด้านวิชาการของคณะแพทยศาสตร์ที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง

2. การให้การสนับสนุนและการมีกลยุทธ์การบริหารงานด้านวิจัยที่หลากหลายของคณะ เช่น การเพิ่มจำนวน Research clusters การมี Excellent fund การมี Mentor system และการเสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น ส่งผลให้งานวิจัยของคณะมีความโดดเด่นเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีการศึกษา 2558 คณะมีคะแนนการ Citation สูงที่สุดของประเทศ และมีจำนวนผลงานวิจัยในฐาน PubMed และ Scopus สูงกว่าคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศไทย

3. การพัฒนา Clinical trial unit (CTU) ของคณะให้ได้มาตรฐานของการเก็บข้อมูลและการตรวจทางห้องปฏิบัติการมาอย่างต่อเนื่อง จนได้ผ่านการรับรองจาก Quintiles, USA และได้รับการรับรองมาตรฐานการวิจัยจาก AO foundation ทำให้งานวิจัยที่ออกจากคณะแพทยศาสตร์ มช. ได้รับการยอมรับในเรื่องมาตรฐานงานวิจัยเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

4. การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการให้บริการรักษาพยาบาล การเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารงานโดยรวม ส่งผลให้มีการลดขั้นตอนการดำเนินงานและมีความสะดวกต่อการเข้ามาใช้บริการของประชาชนเพิ่มขึ้น

5. การนำระบบ EdPEX มาใช้ในการบริหารงานคณะมาอย่างต่อเนื่อง จนทำให้คณะผ่านการประเมินผลเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX 200)

6. ความสามารถในการแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก เพื่อสนับสนุนงานของคณะในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. การมีมาตรการในการส่งเสริมและกระตุ้นให้คณาจารย์ตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

8. การบริหารโรงเรียนแพทย์ที่มีขนาดใหญ่เช่นนี้เป็นเรื่องที่ทำหายความสามารถมาก ซึ่งคณบดีสามารถบริหารงานได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. จากผลการประเมินตามแบบสอบถามพบว่า บุคลากรสายปฏิบัติการของคณะยังให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านการบริหารงานบุคคลค่อนข้างมาก โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำของบุคลากร จึงเป็นโจทย์ยากที่คณะจะต้องสร้างความสมดุลหรือสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับบุคลากรทุกกลุ่มที่มีอยู่เป็นจำนวนมากและตั้งอยู่บนฐานของความหลากหลาย แต่คณะก็จำเป็นที่จะต้องหาแนวทางหรือกลยุทธ์ในการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยให้ตั้งอยู่บนความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากที่สุด

2. แม้ว่าคณะจะผลักดันการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน แต่ผลประเมินจากแบบสอบถามของกลุ่มนักศึกษา กลับมีระดับคะแนนหรือความพึงพอใจลดลง จากระดับดีเหลือเพียงระดับพอใช้เท่านั้น คณะอาจต้องมีการสื่อสารหรือการสร้างการมีส่วนร่วมกับกลุ่มนักศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงด้านการเรียนการสอนร่วมกัน

3. การบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในเรื่องการสูญเสียหรือการลาออกของบุคลากรที่มีคุณภาพและความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ให้กับภาคเอกชน โดยเฉพาะกลุ่มแพทย์และพยาบาล ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ในทางกลับกันคณะจำเป็นต้องสร้างขวัญกำลังใจให้กับคนที่อยู่และรักในองค์กร ให้มีขวัญกำลังใจในการทำงานเพื่อองค์กรและเพื่อส่วนรวมต่อไป แม้ว่าจะมีภาระงานเพิ่มมากขึ้นก็ตาม

4. การแสวงหา กลั่นกรอง และการเสริมสร้างให้นักศึกษาหรือบัณฑิตที่จบจากคณะแพทยศาสตร์ มช. เป็นนักศึกษาแพทย์ที่เรียนแพทย์เพราะใจรักและมีจิตสำนึกที่ต้องการจะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์อย่างแท้จริง

5. ให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีเวทีในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานมากขึ้น

6. ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือกให้เป็นจุดเด่นอีกจุดหนึ่งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.1.2.7 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ (ดร.พิสิฐ ลี้อาธรรม) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 27 เมษายน 2557 ถึงวันที่ 26 ตุลาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ระดับดีมาก (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือน มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ระดับดีมากเช่นกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ในการวางบทบาททางวิชาการของคณะและการเสริมสร้างความสามารถในเชิงแข่งขันกับสถาบันอื่นที่ผลิตบัณฑิตในสาขาเดียวกันได้อย่างดีเยี่ยม

2. การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ ให้กับคณะ จนทำให้คณะมีความโดดเด่นทางวิชาการและวิจัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น รวมทั้งความสามารถในการเป็นวิทยากรในระดับชาติแพร่หลายตามสื่อต่าง ๆ ซึ่งสร้างชื่อเสียงให้กับคณะและได้ส่งผลให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จักคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มากขึ้น

3. การบริหารงานด้วยความโปร่งใส มีธรรมาภิบาล ยอมรับการตรวจสอบ และการอุทิศตนในการทำงาน เพื่อพัฒนาคณะด้วยความทุ่มเทและความเสียสละยิ่ง

4. การพัฒนาคณะให้ก้าวไปสู่ความเป็นสากลในมิติต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนและเห็นผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถเป็นคณะแบบอย่างหรือใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้กับคณะอื่น ๆ ได้ รวมทั้ง

ยังได้รับความชื่นชมในผลสำเร็จของการบริหารงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นสากลของคณะจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับดีมาก

5. ความสามารถในการแสวงหานักศึกษาต่างชาติให้เข้ามาศึกษาต่อในคณะได้เป็นจำนวนมาก โดยเป็นคณะที่มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดมากในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมา จนปัจจุบันมีจำนวนนักศึกษาต่างชาติทั้งสิ้น 202 คน จากนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยทั้งหมด 761 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล ณ 19 ต.ค. 2559) ซึ่งคณะเศรษฐศาสตร์เป็นคณะที่มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติมากที่สุดหรือมากกว่าคณะอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

6. ความสามารถในการผลักดันและพัฒนางานด้านวิจัยของคณะให้มีความก้าวหน้าและมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของคณะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งเรื่องผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง จำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก และมีอาจารย์ได้รับทุนอุดหนุนให้ทำวิจัยมากกว่าร้อยละ 90 จากอาจารย์ทั้งหมด

7. นักศึกษาของคณะยังคงให้ความสำคัญและความใส่ใจในการตอบแบบสอบถามในรอบ 3 ปีนี้ดีมาก โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 311 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.19 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 320 คน

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การเป็นผู้ชี้นำสังคมทางด้านเศรษฐกิจให้มีความโดดเด่นเพิ่มขึ้น โดยการใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญทางเศรษฐมิติในการให้ความรู้หรือพยากรณ์แนวโน้มทางด้านเศรษฐกิจของภาคเหนือ ประเทศ และระดับนานาชาติให้กับประชาชน

2. ผู้บริหารของคณะอาจต้องหาโอกาสในการพบปะพูดคุยหรือมีการสื่อสารกับกลุ่มนักศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อค้นหาปัญหาที่แท้จริง รวมทั้งสร้างความเข้าใจและรับฟังข้อคิดเห็นในการพัฒนา/ปรับปรุงคณะไปพร้อมกัน เนื่องจากผลการประเมินจากแบบสอบถามของกลุ่มนักศึกษา ในหลายประเด็นและภาพรวมยังอยู่ที่ระดับพอใช้เท่านั้น

3. ควรหาแนวทางหรือกิจกรรมในการเสริมสร้างให้นักศึกษาของคณะมีความเชื่อมั่นและมีความมั่นใจได้ว่า เมื่อจบหลักสูตรแล้วบัณฑิตของคณะสามารถปฏิบัติงานได้จริง โดยอาจดำเนินการผ่านหลักสูตรสหกิจศึกษา การฝึกงาน การศึกษาดูงานองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ และการเรียนการสอนในเชิงปฏิบัติ/การคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในเรื่องนี้

4. ภาระงานสอนของคณาจารย์ค่อนข้างสูงมาก โดยมีสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาทั้งหมด อยู่ที่ 1 : 51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. ที่กำหนดไว้เท่ากับ 1 : 25 เหตุนี้ คณะจำเป็นต้องบริหารจัดการให้ดี เพื่อไม่ให้กระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน การวิจัย และการพัฒนาทางวิชาการของคณาจารย์โดยรวม

5. คณาจารย์ของคณะยังมีตำแหน่งทางวิชาการค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะตำแหน่งรองศาสตราจารย์ (รศ.) และศาสตราจารย์ (ศ.) หรือคิดเป็นร้อยละ 23 เท่านั้น คณะอาจต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ประจำขอตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น เนื่องจากคณาจารย์ของคณะที่มีตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว บางส่วนก็เป็นผู้ได้รับการต่ออายุราชการ 5 ปี หรือเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยชั่วคราวที่จ้างจากผู้เกษียณอายุราชการแล้ว

6. พื้นฐานความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาในระดับปริญญาโทยังค่อนข้างอ่อน ส่งผลให้การเรียนรู้เรื่องเศรษฐมิติของนักศึกษา ไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจแบบลึกซึ้งได้และไม่สามารถนำไป

ประยุกต์ใช้งานได้จริง คณะอาจต้องปรับพื้นฐานความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มีความพร้อมเพียงพอสำหรับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

7. การเตรียมสร้างผู้สืบทอดตำแหน่งที่เป็นคนดีคนเก่ง ที่มีความรู้ความสามารถ และมีศักยภาพ ในการเป็นผู้บริหารระดับสูงของคณะ (Succession Plan) เพื่อให้การพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ของคณะมีความ ต่อเนื่องและมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดดังเช่นในปัจจุบัน ซึ่งหากมีศักยภาพเทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับคณบดี ท่านปัจจุบันได้ ก็จะช่วยให้งานของคณะประสบผลสำเร็จเพิ่มขึ้นและไม่ถดถอยลงเหมือนเช่นบางคณะที่ความสำเร็จต่าง ๆ ยังยึดโยงและขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวบุคคลหรือของผู้นำองค์กรมากเกินไป

8. การสร้างคณาจารย์ของคณะให้มีศักยภาพทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่โดดเด่น ที่มีชื่อเสียง เพื่อ สร้างชื่อเสียงทางวิชาการให้กับคณะและทดแทนคณาจารย์เกษียณอายุราชการ เช่น อาจารย์อาวุโสบางท่านที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐมิติอย่างแท้จริง

9. การจ้างอาจารย์พิเศษหรือคณาจารย์ที่ต่ออายุราชการ ควรจะเป็นอาจารย์ที่มีศักยภาพ ในการถ่ายทอดองค์ความรู้และความสามารถในการเป็นพี่เลี้ยง (Mentor) ให้กับคณาจารย์ประจำได้ทั้งทางด้าน การสอนและการวิจัย เพื่อคอยให้คำปรึกษาและชี้แนะในการทำงานวิชาการร่วมกัน

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

1. ปัจจุบันนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ดีและพร้อมในการให้บริการ เพื่อ อำนวยความสะดวกและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักศึกษาต่างชาติเหล่านั้นด้วย โดยการทำงานที่บูรณาการกัน ทั้งในระดับส่วนงานและในระดับมหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการเสริมสร้างให้ส่วนงานและ มหาวิทยาลัยมีความเป็นสากลไปพร้อมกันได้อย่างแท้จริง

2. ควรมีหลักสูตรสำหรับพัฒนาผู้บริหารของมหาวิทยาลัยโดยตรงอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ให้คณาจารย์ของส่วนงานที่มีความสนใจที่จะเป็นผู้บริหารให้มีความรู้และความ เหมาะสมในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารส่วนงานในอนาคต โดยผู้ที่สมควรเข้าเรียนหลักสูตรนี้ได้ ควรจะต้องเป็น คณาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีตำแหน่งวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ ขึ้นไปเท่านั้น

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรเพิ่มวิธีการที่จะช่วยดึงดูดบุคลากรภายนอกที่มีศักยภาพสูงให้เข้ามา รับ ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย โดยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น สำหรับ บุคลากรภายนอกที่มาดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย ซึ่งหลักเกณฑ์การแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ ดังกล่าวอาจใช้การเทียบเคียงจากประสบการณ์การบริหารในองค์กรเอกชนหรือองค์กรระดับประเทศก็ได้

2. มหาวิทยาลัยอาจใช้โอกาสที่จะมีการปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อปรับปรุงวิธีการสรรหาหัวหน้าส่วนงานที่คณะกรรมการสรรหาสามารถพิจารณาเลือกและเชิญผู้ที่สมควร ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ให้เข้ามารับตำแหน่งได้ โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการวิธีการปกติก่อน คือ การรับสมัครและ การเสนอชื่อจากบุคลากรของส่วนงาน

2.1.2.8 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะบริหารธุรกิจ (รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวุฒิ บุรณพิร) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม 2555 ถึงวันที่ 26 ตุลาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ที่ระดับดี – ระดับ ดีมาก โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การสร้างผลงานการบริหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น การผลักดันให้คณะได้รับการรับรองมาตรฐานด้านบริหารธุรกิจในระดับสากล ทั้งการรับรองมาตรฐานระดับหลักสูตรของ ABEST21 และการรับรองมาตรฐานระดับคณะของ AACSB
2. การสร้างชื่อเสียงของคณะให้เป็นที่ยอมรับจากภายนอก ทำให้เป็นคณะในลำดับแรกของมหาวิทยาลัยที่มีนักเรียนเลือกมาศึกษาต่อมากที่สุด
3. ความสามารถในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมากขึ้น สังเกตได้จากภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรีในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีอัตราสูงขึ้น รวมทั้งระดับความพึงพอใจของนายจ้างก็มีแนวโน้มดีขึ้น
4. การปรับปรุงทางด้านกายภาพและภูมิทัศน์ของคณะ ปรับปรุงสถานที่ทำงานให้มีความทันสมัย รวมทั้งมีการนำอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน และมีการพัฒนาห้องเรียน Smart Classroom
5. การให้ความสำคัญกับบุคลากร มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งการจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีการเรียนภาษาอังกฤษ
6. การเสนองานทางวิชาการหรือการให้ความร่วมมือกับองค์กรภายนอกทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ คณบดีทำได้ดีมากและยังได้รับคำชื่นชมจากผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี
7. การสร้าง Succession Plan อย่างเป็นระบบทั้งแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ ส่งผลให้คณะมีความมั่นใจว่า จะไม่ขาดผู้นำระดับคณะที่จะเข้ามาบริหารองค์กรในอนาคต รวมทั้งการมีแนวคิดที่จะสร้าง Succession Plan ในระดับภาควิชาด้วย
8. นักศึกษาของคณะให้ความร่วมมือและความใส่ใจในการตอบแบบสอบถามดีมาก โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 289 คน จากทั้งหมด 300 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 96.33

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้น เนื้อหาการเรียนการสอนกระชับ ทันสมัย นำไปใช้งานได้จริง และเอื้อต่อการฝึกนักศึกษาให้มีทักษะในการคิด วิเคราะห์ เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการเปิดหลักสูตรสหกิจศึกษา หรือเพิ่มการประชุมเชิงปฏิบัติการและการฝึกภาคปฏิบัติสำหรับหลักสูตรที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการพัฒนาบัณฑิตให้พร้อมปฏิบัติงานจริงหลังจบการศึกษา นอกจากนี้อาจมีการพิจารณาเพื่อสร้างความร่วมมือกับคณะอื่น ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน
2. คณะอาจพิจารณาเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติหรือหลักสูตรสองภาษา เพื่อรองรับการพัฒนาคณะและมหาวิทยาลัยให้ก้าวสู่ความเป็นสากลเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากหลักสูตรทุกระดับของคณะยังเปิดสอนเป็นหลักสูตรภาษาไทยทั้งหมด ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนของคณะในการก้าวสู่ความเป็นสากลในอนาคตได้ รวมทั้งด้วยศักยภาพที่มีอยู่ของคณะในปัจจุบันน่าจะสามารถเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติหรือหลักสูตรสองภาษาได้ แต่อาจต้องลดสัดส่วนการเรียนการสอนนักศึกษาในภาคพิเศษลง
3. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนของคณะ น่าจะบูรณาการหรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่มีชื่อเสียงได้ ดังเช่นที่บางคณะในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ดำเนินการที่ผ่านมา เพื่อจะได้เสริมสร้างความเป็นสากลของคณะเพิ่มมากขึ้นได้ รวมทั้งคณะอาจเปิดสอนเป็นหลักสูตร 3 ภาษา (ไทย+อังกฤษ+จีน)
4. การพัฒนาให้คณะเป็นศูนย์กลางทางวิชาการด้านบริหารธุรกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยอาจมีการสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ

5. การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ รวมทั้งเพิ่มกิจกรรมบริการวิชาการที่ช่วยเหลือสังคม และประเทศชาติ เช่น การให้บริการทางวิชาการและให้คำปรึกษากับธุรกิจ Startup

6. การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัย รวมทั้งควร ผลักดันให้เกิดงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อไป

7. ภาระงานสอนของคณาจารย์ค่อนข้างสูง โดยมีสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาทั้งหมดของคณะ เท่ากับ 1 : 52.5 (เกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. กำหนดไว้ที่ 1 : 25) เหตุนี้ คณะจำเป็นต้องบริหารจัดการให้ดี เพื่อ ไม่ให้กระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน การวิจัย และการพัฒนาทางวิชาการของคณาจารย์โดยรวม หากคณะ สามารถพัฒนาคณาจารย์ให้ทำงานวิจัยที่เกิดจากการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ โดยบูรณาการทั้ง 2 เรื่องให้เข้า ด้วยกัน ก็อาจจะช่วยลดปัญหานี้ลงได้บ้าง

8. การสนับสนุนให้อาจารย์ขอตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น เนื่องจากคณะมีสัดส่วนตำแหน่ง วิชาการระดับรองศาสตราจารย์เพียงร้อยละ 21 และไม่มีตำแหน่งวิชาการระดับศาสตราจารย์เลย (เป้าหมาย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ควรมีศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 30)

9. งานด้านวิจัยของคณะยังไม่ก้าวหน้าหรือบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายเท่าที่ควร รอง อธิการบดีฝ่ายวิจัยและศูนย์บริหารงานวิจัยที่เป็นหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย อาจต้องเข้าไปช่วยพัฒนา ทักษะในการตั้งโจทย์วิจัยของคณาจารย์ เนื่องจากคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังใช้เวลาอยู่กับการเรียนการสอนค่อนข้าง มาก จึงอาจทำให้ทักษะทางด้านวิจัยลดน้อยถอยลงตามไปด้วย

10. การทำงานวิจัยทางด้านธุรกิจให้มีคุณภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของ สังคมได้ คณะอาจต้องจัดประชุมสัมมนา ร่วม โดยการเชิญบุคคลภายนอกที่มีประสบการณ์และองค์ความรู้ทาง ด้าน การบริหารธุรกิจมาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และร่วมคิดโจทย์วิจัย เพราะคณาจารย์ของคณะอาจยังไม่สันทัด ในการตั้งโจทย์วิจัย แต่บุคคลภายนอกที่อยู่ในแวดวงธุรกิจโดยตรง จะมองเห็นโจทย์วิจัยได้ชัดเจนและตรงกับ ความต้องการมากกว่า

11. แม้ว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ จะเป็นนักศึกษาภาคพิเศษและเป็นนักศึกษาที่ มีงานประจำทำแล้วเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผลงานวิจัยของนักศึกษาอาจมีคุณภาพน้อยกว่านักศึกษาภาคปกติก็ตาม แต่ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถเชื่อมโยงหรือวางกลยุทธ์ในเรื่องของ R to R อย่างดีแล้ว ก็จะทำให้งานวิจัยของนักศึกษามี คุณภาพดีขึ้นได้ เพราะนักศึกษาเหล่านั้นมีประสบการณ์ตรงจากการทำงานและได้พบปัญหาจากการทำงานจริง ๆ จึงน่าจะนำองค์ความรู้จากประสบการณ์จริงไปสู่การทำงานวิจัยได้ รวมทั้งอาจเป็นโอกาสให้คณาจารย์ของคณะ ได้มองเห็นโจทย์วิจัยที่ดีตามไปด้วยได้

12. คณะควรแสวงหากาจารย์ที่เกษียณอายุราชการแล้ว ที่มีศักยภาพ มีชื่อเสียง มีตำแหน่ง ทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์ ทั้งที่เป็นคนไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อให้เข้ามาช่วยพัฒนา งานวิจัยของคณะให้มีความเข้มแข็งและมีความโดดเด่นเพิ่มขึ้น ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่นำนักภายหลังเกษียณ อายุของผู้ทรงคุณวุฒิหลายคน การจะเชิญชวนเข้ามาร่วมงานด้วยจึงเป็นเรื่องไม่ยากนัก

13. คณะตั้งเป้าหมายและกลยุทธ์ในการดำเนินงานในแผนไว้ได้ดี แต่อาจยังขาดหรือติดปัญหา ในเรื่องของการถ่ายทอดแผนลงสู่การปฏิบัติ (Deploy) ไปบ้าง หากคณะสามารถเพิ่มเติมในส่วนนี้ได้ โดยการสร้าง การมีส่วนร่วมกับบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ คณะบริหารธุรกิจสามารถที่จะก้าวสู่ความเป็นเลิศได้ไม่ยาก

14. คณะควรมุ่งมั่นเน้นการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสำนัก AACSB ที่เป็นการรับรองฯ ใน ระดับโลกมากกว่าสำนัก ABEST21 ที่ยังอยู่ในเพียงระดับภูมิภาคเอเชีย เพื่อไม่ให้บุคลากรมีภาระงานมากเกินไป โดยเฉพาะกับการทุ่มเทเวลาให้กับการรับรองมาตรฐานการศึกษาทั้งสองสำนัก เพราะบุคลากรบางส่วนก็ยังไม่ มองไม่เห็นหรือไม่ทราบว่าเมื่อได้รับการรับรองมาแล้วมีผลดีอย่างไร

2.1.2.9 ให้ความสำคัญชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะนิติศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติรี เรื่องเดชณรงค์) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2557 ถึง วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ – ระดับดี** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือน ก็มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับพอใช้ – ระดับดีเช่นกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไปดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การพัฒนากระบวนการทำงานทุกด้านให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศและเกณฑ์คุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี (Action Plan)

2. การให้บริการวิชาการแบบมุ่งเป้า โดยเฉพาะการอบรมกฎหมายแก่พนักงานกระทรวงยุติธรรมและพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกัน รวมทั้งช่วยเสริมสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์การเป็นที่พึ่งด้านกฎหมายให้กับคณะเพิ่มขึ้น

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การเสริมสร้างให้อาจารย์พิเศษของคณะมีทักษะในการสอนหรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้บูรณาการองค์ความรู้ทางด้านวิชาชีพสู่องค์ความรู้ทางด้านวิชาการให้กับนักศึกษาได้อย่างแท้จริงและได้อย่างเข้าใจ หรือส่งเสริมให้อาจารย์พิเศษมีความเป็น “ครู” มากขึ้น รวมถึงการแสวงหาคณาจารย์ที่มีคุณภาพและมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ มาสอนในคณะเพิ่มมากขึ้น

2. การบริหารจัดการพื้นที่ภายในอาคารของคณะให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้งานได้อย่างคุ้มค่าและคุ้มค่า รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งในส่วนของคณาจารย์ บุคลากรสายปฏิบัติการ และนักศึกษา

3. การใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยที่คณะได้ลงทุนจัดสร้างและมีอยู่แล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา และมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน

4. การพัฒนานักศึกษาและการดูแลนักศึกษาควรดำเนินการอย่างทั่วถึงและรอบด้านทั้งในส่วนที่เป็นนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพการเรียนการสอนที่เท่าเทียมกัน ไม่มีความรู้สึกแตกต่าง และมีความประทับใจในคณะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ หากคณะจะนำข้อเสนอแนะของนักศึกษาในบางเรื่องที่เป็นข้อเท็จจริงไปดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข ก็อาจจะเป็นประโยชน์ในเชิงการพัฒนาและการบริหารของคณะโดยรวมได้

5. หากคณะมีจำนวนนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ได้ ก็อาจจะช่วยทำให้ผลงานทางด้านวิจัยของคณะดีขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

โดยภาพรวมการบริหารงานของคณะนิติศาสตร์ ยังมีโอกาสในการพัฒนาและปรับปรุงอีกค่อนข้างมาก แต่คณะยังขาดบุคลากรที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานองค์กร เนื่องจากเป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยจะพัฒนาคณะให้มีความเข้มแข็งในระยะยาว เพื่อการก้าวสู่ความเป็นเลิศและสามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยอาจต้องวางรากฐานการพัฒนาและการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของคณะในระยะเริ่มต้นให้เข้มแข็งก่อน โดยการสรรหาคณบดีจากบุคคลภายนอกที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน มีคุณวุฒิ มีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับของสังคม

ภายนอกและภายในคณะเข้ามาบริหารงาน เพื่อวางรากฐานการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้มั่นคง และเพื่อให้บุคลากรของคณะได้เรียนรู้ด้านการบริหารงานจากผู้มีประสบการณ์โดยตรง ซึ่งเป็นการบ่มเพาะผู้บริหารของคณะให้มีศักยภาพและคุณภาพในอนาคตได้

2.1.2.10 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพร สุปรีย์ศิลป์) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 24 กันยายน 2555 ถึงวันที่ 23 กันยายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ระดับดีมาก** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรกมีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ระดับดีมาก) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่ผู้อำนวยการท่านใหม่ควรพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. เป็นผู้บริหารรุ่นใหม่ที่มีความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำงาน เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีความคุณภาพ รวมทั้งเตรียมความพร้อมที่จะปรับโครงสร้างและภารกิจของสถาบันให้มีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย
2. การวิเคราะห์หาแนวทางการขับเคลื่อนองค์กร เพื่อเตรียมการรองรับการปรับโครงสร้างองค์กรได้อย่างละเอียดและรอบคอบ ซึ่งสะท้อนถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรได้เป็นอย่างดี
3. การบริหารงานบนพื้นฐานของความคิดเห็นร่วมของผู้ร่วมงานและบนพื้นฐานของข้อมูล โดยมีการวิเคราะห์หาสาเหตุ/อุปสรรคต่าง ๆ ที่ทำให้การดำเนินงานของสถาบันไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้มีแนวทางการพัฒนาปรับปรุงเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
4. การสนับสนุนและการสร้างงานวิจัยแบบสหวิทยาการ โดยนำข้อดีของกลุ่มงานวิจัยต่าง ๆ ของสถาบันมาทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างงานวิจัยที่ช่วยแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน
5. ผลงานวิจัยหรือผลการศึกษาด้านทรัพยากรน้ำของสถาบันได้รับคำชื่นชมหรือเป็นที่ยอมรับจากผู้ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. นอกจากการแสวงหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยภายในประเทศแล้ว สถาบันควรต้องมุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายหรือแสวงหาแหล่งทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น
2. ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการของแหล่งทุนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างละเอียดและรอบคอบ ว่าแต่ละแหล่งทุนให้ความสนใจเรื่องไหนเป็นพิเศษ เพื่อจะได้วางแผนการดำเนินงานหรือกำหนดกลยุทธ์ในการเสนอขอทุนวิจัยให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของแหล่งทุนเพิ่มขึ้น
3. ควรหาความเป็นเลิศหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะทางขององค์กรให้ชัดเจน เพื่อสร้างจุดเด่นและความแตกต่างจากคู่แข่ง
4. ต้องบ่มเพาะหรือสร้างนักวิจัยของสถาบันเองให้มีศักยภาพและความเชี่ยวชาญให้สอดคล้องกับความเป็นเลิศที่ต้องการจะเป็นด้วย เพื่อเตรียมพร้อมรองรับกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรในอนาคต รวมถึงการให้ทุนนักวิจัยไปศึกษาต่อต่างประเทศ เพื่อกลับมาเป็นนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ตามที่สถาบันต้องการ
5. การประชาสัมพันธ์หรือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร/ผลงานวิจัยของสถาบันไปสู่กลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแหล่งทุนต่าง ๆ ที่มีโอกาสจะให้ทุนทำวิจัยแก่สถาบันทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

จากข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และจากปัญหา/อุปสรรคในการบริหารงานที่ผู้อำนวยการสถาบันได้สะท้อนผ่านทางคณะกรรมการประเมินผลฯ มีประเด็นที่ผู้อำนวยการต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนหรือช่วยดำเนินการ ดังนี้

1. การสนับสนุนนักวิจัยให้มี career path ที่ชัดเจน โดยเร่งรัดการออกระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักวิจัย ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยผลักดันงานวิจัยในภาพรวมของมหาวิทยาลัยต่อไป

2. เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยคาดหวังไว้ในอนาคต มหาวิทยาลัยควรกำหนดบทบาท ทิศทาง พันธกิจ หรือแนวทางการดำเนินงานของสถาบันให้มีความชัดเจน เพื่อจะใช้ในการขับเคลื่อนสถาบันสู่ความเป็นเลิศ รวมทั้งควรแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทราบด้วย เพื่อจะได้สนองนโยบายได้เร็วขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

3. การสนับสนุนทรัพยากรและสถานที่ในลักษณะห้องปฏิบัติการให้กับกลุ่มวิจัยที่มีศักยภาพ
จากประเด็นดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการประเมินผลฯ จึงมีความเห็นเพิ่มเติมว่า

1. สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่และผู้บริหารมหาวิทยาลัย จะต้องเร่งกำหนดนโยบาย ทิศทาง หรือแผนการดำเนินงานที่จะปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงทั้ง 3 สถาบันวิจัย (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสถาบันวิจัยสังคม) ให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพื่อลดความสับสนของบุคลากรในสถาบัน รวมทั้งเพื่อให้สถาบันได้มีทิศทางในการดำเนินงานอย่างมีเป้าหมายต่อไป

2. สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดเป็นเชิงนโยบายหรือทิศทางการดำเนินงานที่มีความชัดเจนขึ้น เพื่อจะให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานนำไปปฏิบัติ อาทิ

(1) ให้ทั้ง 3 สถาบันวิจัยดำเนินการปรับโครงสร้างองค์กรใหม่ (Restructure) โดยการปรับสถาบันให้เป็นศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทางตามความเชี่ยวชาญขององค์กรนั้น ๆ หรือให้ยุบรวมทั้ง 3 สถาบันวิจัยเข้าด้วยกัน หรือให้ยุบรวมเข้ากับสถาบันอื่น

(2) ผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ควรจะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็น “ศาสตราจารย์” เพื่อจะได้เป็นผู้นำในการสร้างนักวิจัย ผลงานวิจัย และการบริหารงานได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยไม่ต้องทำวิจัยอีก เพราะได้ผ่านพ้นจุดเหล่านั้นมาแล้ว

(3) มหาวิทยาลัยอาจมอบหมายให้ “ศูนย์บริหารงานวิจัย” เป็นหน่วยงานกลางในการเชิญผู้บริหารและบุคลากรจากทั้ง 3 สถาบันวิจัยให้มาประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อระดมความคิดเห็นในการกำหนดแนวทาง/รูปแบบในการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงสถาบันให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งควรนำเสนอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

(4) มหาวิทยาลัยควรมีศูนย์เครื่องมือกลางสำหรับการทำวิจัย (Research Center) เพื่อให้บริการอุปกรณ์/เครื่องมือต่าง ๆ ให้แก่คณาจารย์และนักวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอุปกรณ์/เครื่องมือที่มีราคาแพง ซึ่งน่าจะเกิดประโยชน์ในการทำวิจัยและสร้างผลงานวิจัยร่วมกันได้อย่างคุ้มค่าและคุ้มค่ามากขึ้น

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะบรรลุเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศได้นั้น ควรมีการจัดตั้งสถาบันวิจัยเฉพาะทางขึ้น เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการวิจัยอย่างแท้จริง และสามารถลดภาระงานของสถาบันวิจัยทั้ง 3 สถาบัน (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสถาบันวิจัยสังคม)

ที่ต้องบริหารจัดการและกำกับดูแลงานวิจัยในภาพรวมตามกลุ่มสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำให้การวิจัยเฉพาะทาง ถูกลดทอนลงไป

2. มหาวิทยาลัยควรต้องปรับโครงสร้างของสถาบันวิจัยทั้ง 3 สถาบันใหม่ เนื่องจากโครงสร้างที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับลักษณะงานวิจัยที่มีความก้าวหน้าอย่างมาก ทำให้ภารกิจไม่เป็นไปตามบริบทเท่าที่ควร รวมทั้งนักวิจัยที่ปฏิบัติงานภายในสถาบันก็มีความถนัดในงานวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายหรือภารกิจของสถาบันด้วย เช่น งานวิจัยเชิงบูรณาการที่ต้องอาศัยความร่วมมือกับนักวิจัยจากส่วนงานอื่น ๆ ร่วมด้วย

3. โดยที่นักวิจัยที่ปฏิบัติงานในสถาบันวิจัยเหล่านี้ แม้จะเป็นบุคลากรสายวิชาการเช่นเดียวกับคณาจารย์แต่มีสถานะเป็นบุคลากรลำดับรอง หากมหาวิทยาลัยต้องการผลักดันให้สถาบันวิจัยประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ ควรให้ความสำคัญและสร้างความเข้มแข็งกับนักวิจัยเหล่านี้ให้มากขึ้น และสร้างเส้นทางความก้าวหน้าในการทำงานที่เป็นรูปธรรม มีการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเฉพาะซึ่งควรมีความแตกต่างจากตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ อย่างไรก็ตามเรื่องการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและต้องลงทุนมาก มหาวิทยาลัยอาจเริ่มต้นจากนักวิจัยกลุ่มเล็ก ๆ ก่อนขยายให้ครอบคลุมนักวิจัยทั้งองค์กรต่อไป

4. การพิจารณาปรับโครงสร้างดังกล่าว นอกเหนือจากสถาบันวิจัยทั้ง 3 สถาบันแล้ว มหาวิทยาลัยควรนำศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยมาพิจารณาในคราวเดียวกันนี้ด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการปรับโครงสร้าง เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรม

5. ถ้ามีการปรับเป็นสถาบันวิจัยเฉพาะทางควรคิดถึงการคัดสรรนักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถจากภายนอกเข้ามาทำงานด้วย โดยมีเป้าหมายของการผลิตผลงานทางวิชาการ (Publications & Citation) ให้อยู่ในระดับโลก ส่วนนักวิจัยที่มีอยู่ในสถาบันบางรายอาจไม่เหมาะสมกับภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปก็อาจจะให้ไปช่วยงานวิจัยในคณะแทน

2.1.2.11 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา (รองศาสตราจารย์อุษณีย์ คำประกอบ) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2557 ถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ระดับดีมาก** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดีและระดับดีมากเช่นเดียวกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่น่าเสียดายพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้มีความโดดเด่น มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับขององค์กรอื่น ๆ

2. การทำงานหรือการบริหารงานองค์กรอย่างเป็นระบบและอย่างมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วน ส่งผลให้การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสำนักบรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการมีระบบติดตามผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่องเป็นรายเดือน

3. การนำวิสัยทัศน์ ค่านิยม และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของสำนักไปใช้ในการบริหารงาน ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรอย่างชัดเจน

4. ความทุ่มเทให้กับงานและการสร้างผลงานในการบริหารงานของผู้บริหารที่ผ่านมาได้เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ผู้ร่วมงานเป็นอย่างมาก

5. การให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่กระบวนการสอบหรือคัดเลือกบุคลากรเข้ามาร่วมงานที่ตรงกับสมรรถนะและภาระงานที่องค์กรต้องการ โดยยึดเป้าหมายและวิสัยทัศน์เป็นหลัก

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบมาอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ประจักษ์และได้รับการยอมรับจากองค์กรอื่น ๆ เป็นอย่างมากแล้ว สำนักควรจะให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และด้านคุณภาพการสอน รวมถึงคุณภาพการวิจัยของคณาจารย์เพิ่มขึ้น

2. การเชื่อมโยงการทำงานและบูรณาการระหว่างสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษากับมหาวิทยาลัยยังมีช่องว่างอยู่ ซึ่งผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้ที่มีความสามารถมากในการบริหารจัดการ หากจะมาช่วยเติมเต็มในส่วนนี้ โดยปรับบทบาทให้เป็นฐานในการสนับสนุนการทำงานด้านวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้งานเชิงนโยบายในด้านนี้บรรลุผลสำเร็จเร็วขึ้น เนื่องจากจุดเริ่มต้นของสำนักได้พัฒนามาจาก “กองบริการการศึกษา” เดิม ซึ่งเคยรองรับภารกิจงานด้านนี้อยู่แล้ว

ทั้งนี้ เพราะกลไกการพัฒนาหลักสูตรต้องมีการเชื่อมโยงกับผู้บริหารที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ ซึ่งดูแลเนื้อหา (Contents) ตามระบบบริหารจัดการของ สกอ. กับผู้บริหารที่รับผิดชอบกระบวนการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งดูแลกระบวนการบว้ย่างขาดการบูรณาการในเชิงดำเนินการ จึงต้องวางโครงสร้างเชิงนโยบายเพิ่มเติม เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของผู้บริหารด้านวิชาการ ด้านวิจัย ด้านบัณฑิตวิทยาลัย กับสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมถึงต้องวางระบบการบูรณาการการทำงานร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย สำนักทะเบียนและประมวลผล และส่วนงาน/หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการและการพัฒนา มหาวิทยาลัยโดยรวมร่วมกัน รวมทั้งเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน โดยให้มีการทำงานที่สอดประสานกันเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นแบบอย่างในการลดความเป็น Silo ของมหาวิทยาลัยให้น้อยลง

3. การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการในการจัดการศึกษาของหลักสูตรที่มีอยู่เดิมที่เป็นรายวิชาพื้นฐานที่เป็นการบริการให้กับคณะต่าง ๆ หรือหลักสูตรใหม่ที่เป็นสหวิทยาการที่ได้รับเพิ่มขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นจุดที่จะพัฒนา หรือแม้กระทั่งขอบเขตความรับผิดชอบของงานที่บูรณาการ อันจะเป็นประเด็นท้าทายในอนาคตเกี่ยวกับการประเมินและการสร้างความก้าวหน้าสายอาชีพของผู้ที่มาทำงานร่วมกัน

4. การทำวิจัยสถาบันเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของประเทศ เพื่อเป็นเครื่องนำทางให้แก่มหาวิทยาลัยในการเปิดหลักสูตรใหม่ ๆ รวมถึงการทำวิจัยสถาบันเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัยที่ไม่คุ้มทุนคุ้มค่าในการเปิดสอน เพื่อกำหนดแนวทางในการยุบรวม/ยกเลิก/ปิดหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดให้เป็นรูปธรรมต่อไป

5. การจัดการความรู้และการถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดีลงไปในสำนักงานและหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการพัฒนาคุณภาพในระดับคณะ/สถาบัน/สำนักเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังจะกลายเป็นการสร้างเส้นทางพัฒนาในสายอาชีพของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนวิชาการเพิ่มมากขึ้นด้วย

2.1.2.12 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร พิชัยยา) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2557 ถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี – ดีมาก (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ดีมาก เช่นเดียวกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชม ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป และข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัยดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการศึกษาหรือการพัฒนางาน ถือเป็นจุดเด่นของสำนักที่ทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสำนักอาจจะต้องบริหารความเสี่ยงในเรื่องของข้อมูลต่าง ๆ ในระบบอย่างเข้มงวด เพื่อลดโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดความเสียหายจากการที่ข้อมูลสูญหายหรือระบบถูกโจมตีจากบุคคลภายนอก

2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนางานวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนางานของสำนัก นับว่าเป็นแบบอย่างที่ดีที่ส่วนงานต่าง ๆ ต้องศึกษาเรียนรู้ รวมทั้งงานวิจัยสถาบันหลายเรื่องที่มีผลต่อการพัฒนา/ปรับปรุงมหาวิทยาลัยโดยรวม สำนักควรจะเผยแพร่ให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและประชาคม มช. รับทราบ เพื่อจะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาพร้อมกันต่อไป

3. ข้อมูลสารสนเทศด้านนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัย ที่สำนักได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินฯ ในรอบ 1 ปี 6 เดือนที่ผ่านมา ทำให้มหาวิทยาลัยมีข้อมูลนักศึกษาต่างชาติแบบ Real-time เพิ่มขึ้น โดยมีข้อมูลจำนวนทั้งในมิติของส่วนงานและระดับการศึกษา ทั้งนี้ หากพัฒนาเพิ่มให้มีมิติด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาด้านความเป็นสากลของมหาวิทยาลัยโดยรวม

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. รูปแบบการแนะแนวหรือประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ให้นักเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ สำนักอาจต้องหารูปแบบหรือวิธีการแนะแนวใหม่ ๆ ให้มีความน่าสนใจและมีความสอดคล้องกับความต้องการของเด็กรุ่นใหม่เพิ่มมากขึ้น เช่น การใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการแนะแนวหรือเผยแพร่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การสร้าง Facebook ของกลุ่มเด็กนักเรียนที่มีความตั้งใจ/ความฝันอยากเรียนต่อใน มช. การแนะแนวโดยนักศึกษาเก่าที่มีชื่อเสียง และการแนะแนวโดยศิษย์เก่าของโรงเรียนนั้น ๆ ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นต้น ซึ่งน่าจะสร้างมิติใหม่ของการแนะแนวได้มากกว่าการพูดแนะแนวตามปกติทั่วไป โดยเฉพาะจะเป็นการสร้างมูลค่าทางการตลาด สร้างความเชื่อมั่น และสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้อย่างยั่งยืน

2. การหาแนวทางในการพัฒนา/ปรับปรุงระบบการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาให้มีความเสถียรหรือสามารถรองรับการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาจำนวนมากได้ ซึ่งจะช่วยสร้างความพึงพอใจและช่วยอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างมาก

3. การปฏิบัติงานตามคำรับรองอยู่ในระดับดีมาก แม้ในปี 2558 จะยังไม่มีผลการประเมินผลก็เห็นได้ว่าอยู่ในทิศทางที่ดีเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความเห็นของกลุ่มนักศึกษาที่เป็นผู้รับบริการกลุ่มใหญ่ที่สำคัญ พบว่า แม้จะมีความเห็นต่อการบริหารงานโดยรวมอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังอยู่ในช่วงต้นของระดับดีเท่านั้น จึงมีโอกาที่จะพัฒนาให้ดีขึ้นได้อีกมาก รวมทั้งบางประเด็นยังอยู่ในระดับพอใช้

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

1. ยังมีข้อร้องเรียนจากผู้ใช้อาคารเรียนรวม ถ้ามหาวิทยาลัยเข้าไปดูแลและสนับสนุนในด้านงบประมาณ รวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ใช้ในอาคารเรียนรวม เพื่อปรับปรุงห้องเรียนให้มีสภาพเหมาะสมกับการเรียนการสอนยุคใหม่ โดยให้สำนักทะเบียนและประมวลผลทำหน้าที่เฉพาะการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้งานเท่านั้น จะเป็นผลดีต่อการจัดการศึกษาและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ใช้งานในอาคารเรียนรวมมากยิ่งขึ้น

2. ผลจากการประเมินคุณภาพภายใน ตามระบบ CMU-EdPEx ของสำนักทะเบียนและประมวลผล พบว่ายังมีโอกาสในการพัฒนาอีกมากในทุกหมวด จากประสบการณ์ของส่วนราชการอื่นที่เคยผ่านเรื่องนี้มาก่อนมีข้อเสนอแนะว่า ถ้าจะให้การดำเนินงานเรื่องนี้มีประสิทธิผลเร็วยิ่งขึ้นในทุกส่วนงาน ต้องมีทีมที่ปรึกษาที่มีความชำนาญในเรื่องนี้ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรลงไปกำกับดูแลและให้การสนับสนุน รวมทั้งมีข้อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแนวทางซึ่งที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

3. งานวิชาการเป็นเรื่องสำคัญมาก แต่ปัจจุบันการทำงานของฝ่ายวิชาการยังไม่ได้รับการสนับสนุนในเชิงโครงสร้างเท่าที่ควรจะเป็น ถ้าจะปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการมีฐานการทำงานที่สามารถผลักดันงานเชิงนโยบายด้านวิชาการได้อย่างเต็มที่ จะทำให้งานวิชาการของมหาวิทยาลัยสามารถก้าวหน้าได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2.1.2.13 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักหอสมุด (นางสาววรารักษ์ พัฒนเกียรติพงศ์) ในขณะที่ดำรงตำแหน่งในช่วงตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2557 ถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี - ระดับดีมาก** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี - ระดับดีมากเช่นกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่น่าเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีอุดมการณ์ ไม่ย่อท้อ และเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงาน
2. คุณภาพการให้บริการของสำนัก เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาของกลุ่มนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มรองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิจัย ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร/ประธานสาขาวิชา ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ที่ระดับดีขึ้นไปอย่างมาก ซึ่งแสดงถึงพัฒนาการของสำนักและการได้รับการยอมรับจากผู้ใช้บริการโดยตรงได้เป็นอย่างดี
3. การมีจิตบริการของบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักที่พร้อมให้ความช่วยเหลือและให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ผู้ใช้บริการ ส่งผลให้ได้รับความชื่นชมจากผู้ใช้บริการตามไปด้วย
4. การได้รับการยอมรับทางด้านการบริหารงานจากผู้ปฏิบัติงานสายปฏิบัติการของสำนักเป็นอย่างดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากรอบ 1 ปี 6 เดือนที่ผ่านมา จึงเป็นโอกาสในการสร้างความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาสำนักสู่ความเป็นเลิศยิ่งขึ้นได้ รวมทั้งบุคลากรของสำนักให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดีมาก โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 86.47
5. การเสริมสร้างจิตสำนึกแก่บุคลากรให้มีจิตบริการในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เข้ามาใช้บริการ รวมถึงความรักในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. มีผลการดำเนินงานที่ดีและสอดคล้องกับแผนการบริหารงานที่เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์หรือการอบรมที่กระจายไปถึงคณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีความสนใจ โดยเฉพาะในเรื่องของการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ หรือการให้บริการที่มีอยู่ของสำนัก เพื่อใช้ในการวิจัย การเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน รวมถึงการให้ความรู้แก่นักศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน เพราะบุคลากรและนักศึกษาส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัย ยังขาดทักษะในเรื่องนี้

2. สำนักหอสมุดควรถือเป็นพันธกิจและภารกิจที่จะต้องร่วมมือกับบัณฑิตวิทยาลัย หรือ คณะ/วิทยาลัยในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อที่จะพัฒนาให้นักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในการสืบค้นฐานข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการศึกษาและการวิจัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

3. ควรจะมีการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิชาหรือภาควิชาในคณะ/วิทยาลัยให้มีความรู้ความสามารถในการสืบค้นข้อมูลเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระงานและสนับสนุนการทำงานของคณาจารย์/นักวิจัยได้ดียิ่งขึ้น

4. สำนักหอสมุดควรดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหอสมุดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการจัดหาเอกสารและการใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกัน เพราะบางฐานข้อมูลที่มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดซื้อ เนื่องจากมีผู้ใช้บริการน้อยและไม่คุ้มค่าในการจัดหาไว้ให้บริการ แต่หากผู้ใช้บริการมีความต้องการเอกสารจากฐานข้อมูลดังกล่าว ก็อาจอาศัยเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีเอกสารในฐานข้อมูลนั้น ๆ ให้การช่วยเหลือ แลกเปลี่ยน และสนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน

5. สำนักหอสมุดได้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถดำเนินการให้ตอบสนองพันธกิจของสำนักในการให้บริการทรัพยากรสารสนเทศมาเป็นอย่างดีแล้ว เช่น การสร้างฐานข้อมูล การสร้าง Application เพื่อการเข้าถึงข้อมูล เป็นต้น แต่ยังคงต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ที่จะทำให้เห็นลักษณะของ Demand driven มากกว่า Supply Push ขณะเดียวกันก็ต้องเก็บข้อมูลการใช้เครื่องมือฐานข้อมูลดังกล่าวด้วยว่า ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้มากน้อยเพียงใด และนำมาพัฒนาหรือปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

6. การจัดซื้อ e-Databases ต่าง ๆ แม้จะมีการสอบถามคณะ/ผู้ใช้งานและเลือกโดยใช้ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ก็ควรมีการสำรวจว่ามีการใช้ข้อมูลใน e-Databases ที่จัดซื้อตามข้อมูลความต้องการมากน้อยเพียงใด

7. ข้อมูลใน e-Databases ที่ห้องสมุด มข.ไม่มี แต่มีที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยอื่นนั้น ทางสำนักฯ ได้เริ่มเปิดให้บริการ Single Search & Discovery Services ชื่อ WorldCat ของเครือข่ายห้องสมุดประชาคมโลก สำนักฯ ได้จัดให้บริการ WorldShare Inter-library Loan ทั้งในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่มีให้บริการ ซึ่งเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บริการในระดับมาก ควรจะได้ประชาสัมพันธ์กว้างและประเมินผลในเรื่องบริการนี้ รวมทั้งศึกษาการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการจัดซื้อ e-Databases กับมหาวิทยาลัยอื่นด้วย

8. การที่ห้องสมุดสร้าง application ต่าง ๆ ของห้องสมุดเองเป็นสิ่งที่ดี มีการเก็บสถิติการ download application มาใช้จาก Google play และ App store แต่ยังไม่มีการเก็บสถิติการใช้ apps ต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้น ควรเร่งดำเนินการ และถ้ามีการใช้น้อยควรเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์การใช้ให้มากขึ้น

9. ควรมีการวิเคราะห์สถิติการยืมหนังสือที่มีการยืมหรือมีการจองเพื่อการยืมต่อเป็นจำนวนมาก เพื่อการจัดซื้อจัดหาหนังสือในแต่ละปี จะได้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ/สาขาวิชา/คณะ/วิทยาลัยมากที่สุด รวมทั้งจะได้มีจำนวน/ปริมาณหนังสือที่เพียงพอต่อการยืมในแต่ละครั้ง ซึ่งจะช่วยลดเวลาการจองเพื่อการยืมต่อให้ลดน้อยลงได้

10. สำนักหอสมุดควรช่วยฝ่ายวิจัยศึกษาและรับผิดชอบขยายผลการจัดทำ DOI (Digital Object Identifier) หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัลสำหรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ผลงานวิจัยมหาวิทยาลัย เพื่อช่วยให้การทำรายการบรรณานุกรมท้ายเล่ม สำหรับการเขียนผลงานวิชาการ บทความทางวิชาการ หรือการทำงานวิจัยของคณาจารย์และนักวิจัยมีความสะดวกมากขึ้น เพราะขณะนี้สำนักฯ ได้นำ DOI มาใช้กับเอกสาร จำนวน 8,861 รายการ

แล้ว โดยมีค่าใช้จ่ายสูง ทั้งนี้ควรประสานกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ และได้รับการยอมรับจาก DataCite ให้เป็นหน่วยงานหลักของไทยในการกำหนดรหัส DOI โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยมาก (ซึ่งสำนักหอสมุดยังไม่ทราบข้อมูลนี้)

11. ควรวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน เพื่อใช้ในการปรับปรุงกระบวนการภายใน โดยเฉพาะระบบปฏิบัติการรูปแบบใหม่ ๆ เช่น ขยายการเปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมงในบางส่วน การจัดทำฐานข้อมูลดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นเองให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ การเพิ่มเวลาการยืมหนังสือให้กับคณาจารย์/นักวิจัยเพิ่มขึ้น และการอัดสำเนาหนังสือที่มีความสำคัญหรือหนังสือที่มีสถิติการยืมเป็นจำนวนมากในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) เพื่อให้ผู้ใช้บริการมีทางเลือกเพิ่มขึ้น โดยไม่ต้องรอยืมหนังสือต้นฉบับ เป็นต้น

12. ถ้าสำนักหอสมุดช่วยพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในคณะต่าง ๆ ให้มีความชำนาญในการสืบค้นข้อมูลก็จะสามารถช่วยคณาจารย์ นักวิจัยในการพัฒนางานวิจัย งานวิชาการได้ดีและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แต่พบว่าสายสนับสนุนวิชาการไม่ให้ความสนใจในการใช้บริการและร่วมกิจกรรมที่ห้องสมุดจัด สำนักหอสมุดควรดำเนินการในการหาแนวทางใหม่ ๆ เพื่อให้มีบุคลากรสายสนับสนุนมาร่วมกิจกรรมที่จัดมากขึ้น เช่น จัดโครงการอบรมการแสวงหาสารสนเทศให้แก่พนักงานสายสนับสนุนโดยเฉพาะ

13. แม้ว่าสำนักหอสมุดจะปรับปรุงและพัฒนาด้านกายภาพ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการให้บริการ และด้านอื่น ๆ ให้มีความทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับการเป็นห้องสมุดดิจิทัลและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ค่อนข้างมากแล้วก็ตาม แต่ยังมีอุปสรรคและพื้นที่ภายในของสำนักหอสมุดบางส่วนยังมีลักษณะไม่ค่อยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนยุคใหม่เท่าที่ควร จึงอาจต้องมีการพัฒนา/ปรับปรุงต่อไป รวมทั้งพื้นที่สำหรับกรอ่านหนังสือยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

14. การให้ความสำคัญเรื่องการบริหารความเสี่ยงในด้านอค์กัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยควรมีการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินให้บุคลากรอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพราะสำนักหอสมุดเป็นแหล่งเก็บสะสมองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นที่ชุมนุมของนักศึกษาจำนวนมาก และเป็นแหล่งเชื้อเพลิงอย่างดี ดังนั้น ผู้บริหารและบุคลากรจึงต้องให้ความตระหนักในเรื่องนี้เป็นอย่างสูง

2.1.2.14 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมพร เลหาจรัสแสง) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2557 ถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดีเช่นกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่น่าเสียดายมหาวิทยาลัยพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การบริหารจัดการระบบเครือข่ายไร้สายในมหาวิทยาลัย โดยมีการสร้างความร่วมมือกับผู้ให้บริการจากภายนอก ทำให้มีการดำเนินงานที่รวดเร็ว มีจุดบริการครอบคลุมการใช้งานพื้นที่ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัย สัญญาณมีความเสถียร และสามารถรองรับอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น มือถือ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ได้ดี

2. ผลงานโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU-HR) ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยได้รับรางวัล Thailand ICT Excellence Awards 2015 (อันดับสองกลุ่มรางวัลชมเชย) ประเภทโครงการพัฒนาระบบการหลักภายใน (Core Process Improvement Projects) ในงาน Thailand ICT Excellence Awards 2015 ซึ่งจัดโดยสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) เขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย (Software Park Thailand) และวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (CITU)

3. การให้บริการด้านอินเทอร์เน็ตที่สามารถใช้งานได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกต่อการค้นคว้าข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

4. ความสามารถในการแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก เพื่อสนับสนุนงานของสำนักในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

5. ผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สำนักมีคุณภาพการให้บริการที่ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การสร้างฐานข้อมูลรวมของมหาวิทยาลัยให้เป็น single database เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลอย่างเต็มที่ และช่วยลดความไม่สอดคล้องของข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลที่ต่างกัน รวมทั้งยังสามารถต่อยอดในการสร้างระบบ BI ที่มีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าเป็นความคาดหวังของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และส่วนงานต่าง ๆ เพื่อที่จะลดความซ้ำซ้อน ลดภาระงาน และสามารถใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลต่าง ๆ ในระบบ CMU-MIS ได้อย่างแท้จริง

2. แม้ว่าระบบเครือข่ายไร้สายของมหาวิทยาลัยจะมีจุดบริการครอบคลุมการใช้งานพื้นที่ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยแล้ว แต่ยังมีบางพื้นที่ที่ไม่มีสัญญาณหรือสัญญาณช้า สำนักอาจพิจารณาสำรวจความต้องการใช้สัญญาณในพื้นที่เหล่านี้ เพื่อปรับปรุงสัญญาณหรือเพิ่มสัญญาณตามความจำเป็นในการใช้งานต่อไป

3. การสนับสนุนให้มีการใช้งานอีเมลของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น เช่น การเพิ่มพื้นที่จัดเก็บ การเพิ่มขนาดของไฟล์แนบในการส่งอีเมล โดยสำนักอาจมีการสำรวจปัญหาการใช้งานที่แท้จริงเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ตรงประเด็นต่อไป

4. การพัฒนาระบบ e-learning ให้สามารถใช้งานง่ายยิ่งขึ้น และสนับสนุนให้มีการใช้ระบบอย่างจริงจัง เพื่อให้มีข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน

5. พันธกิจหลักของสำนักควรยังคงความสำคัญให้กับการสนับสนุนการทำงานของมหาวิทยาลัยเป็นลำดับแรก มากกว่าการให้บริการบุคคลหรือองค์กรภายนอก นอกจากนี้ สำนักควรมีการวางแผนนโยบายองค์กรให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อตอบสนองเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในการก้าวไปสู่การเป็น Digital University

6. เนื่องจากสำนักมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้นในเชิงยุทธศาสตร์ สำนักอาจต้องเพิ่มบทบาทในการเข้ามาช่วยกำหนดนโยบายด้านนี้ให้กับมหาวิทยาลัยมากขึ้น และควรทำงานร่วมกับผู้บริหารในฐานะหุ้นส่วน (Partnership) มากกว่าการรับนโยบายไปปฏิบัติแต่เพียงด้านเดียว

7. ควรมีการวางแผนหาผู้สืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ผู้นำองค์กร เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเปลี่ยนแปลงในอนาคต

2.1.2.15 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิลาวัลย์ เสวตเศรณี) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2557 ถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี มีภาพรวมของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี - ระดับดีมาก (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและมีประเด็นที่น่าเสนาอมหาวิทยาลัยพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การได้รับการยอมรับจากบุคลากรสายปฏิบัติการของสำนักมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากผลการประเมินจากแบบสอบถามของบุคลากรสายปฏิบัติการของสำนัก ที่มีคะแนนผลการประเมินในรอบนี้ดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับการประเมินรอบ 1 ปี 6 เดือนที่ผ่านมา ทั้งด้านคุณลักษณะ/การนำองค์กร (จากการประเมินรอบ 1 ปี

6 เดือนที่ผ่านมา มีคะแนนเฉลี่ย 3.38 อยู่ในระดับพอใช้ เป็นคะแนนเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับดี ในการประเมินรอบ 3 ปีครั้งนี้) และด้านการบริหารงาน (จากการประเมินรอบ 1 ปี 6 เดือนที่ผ่านมา มีคะแนนเฉลี่ย 3.39 อยู่ระดับพอใช้ เป็นคะแนนเฉลี่ย 3.97 อยู่ระดับดี ในการประเมินรอบ 3 ปีครั้งนี้) ซึ่งน่าจะเข้าใจได้ว่าวิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักได้นำไปใช้ในการสร้างความเข้าใจและความสามัคคีในสำนักได้ดำเนินการมาถูกทิศทางแล้วและควรทำต่อไป

2. การบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์เรือนโบราณล้านนา ทั้งการพัฒนาด้านกายภาพและทัศนียภาพของพิพิธภัณฑ์ให้มีความสะอาด เรียบร้อย ร่มรื่น และการใช้สถานที่ในการจัดโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรมล้านนา เช่น งานแอ่วเฮือนเยือนผญา งานแอ่วเฮือนไตลื้อ เป็นต้น

3. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนา ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

4. การรวบรวมข้อมูลล้านนาศึกษาทั้ง 8 ด้าน

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์เรือนโบราณล้านนาเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิตมากขึ้น อาทิ การจำลองวิถีชีวิต นอกจากนี้ควรมีการต่อยอดในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์เรือนโบราณล้านนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีการแสดงวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ล้านนาที่สมบูรณ์แบบ

2. การสร้างความโดดเด่นด้านล้านนาศึกษาให้มากขึ้น เพื่อสร้างความเป็นล้านนาให้ก้าวไปสู่ระดับสากล และมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านล้านนาไปสู่ชุมชน

3. การส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มประเทศกลุ่มแม่น้ำโขง ในลักษณะที่จะเสริมสร้างความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

4. การส่งเสริมให้หน่วยงาน/บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วิถีชีวิตล้านนา เพื่อให้ทุกคนรู้สึกรักและหวงแหนในความเป็นล้านนา

5. บุคลากรของสำนักยังมีความกังวลเกี่ยวกับบุคลากรด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากยังมีข้อจำกัดทั้งในเรื่องจำนวน คุณวุฒิ วิทยุฒิ และประสบการณ์ การพัฒนาบุคลากรจึงเป็นงานสำคัญที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่อง

6. มิติทางการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและการวางรากฐานด้านล้านนาศึกษา เพื่อการพัฒนาไปสู่การจัดตั้ง “วิทยาลัยล้านนา” ในอนาคต สำนักทำได้โดดเด่นและดีมาก และถ้าจะให้ดีขึ้นกว่านี้ ควรมีการเชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานร่วมกับส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย (คณะวิจิตรศิลป์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันวิจัยสังคม และอื่น ๆ) ที่มีองค์ความรู้ด้านนี้อย่างเป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้น รวมถึงองค์กรภายนอกที่ได้ดำเนินการเรื่องล้านนาเหมือนกัน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เป็นต้น เพื่อสร้างเครือข่ายและร่วมมือกันในการผลักดันการดำเนินงานในเรื่องใหญ่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับล้านนา ซึ่งน่าจะมีพลังขับเคลื่อนได้มากกว่าการแยกกันทำ

7. การสืบค้นหรือค้นคว้างานทางด้านล้านนาศึกษา ควรจะมีการถ่ายทำเป็นรูปแบบสารคดีด้วย โดยให้มีลักษณะ/รูปแบบคล้ายกับที่สำนักข่าว BBC ได้ดำเนินการ ซึ่งน่าจะมีประโยชน์ในการอ้างอิงและการเผยแพร่ที่มีความน่าสนใจมากขึ้น

8. แผนที่การท่องเที่ยวภายในสำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการให้บริการเพิ่มมากขึ้น อาทิ การใช้ระบบ Scan QR Code ของเรือนโบราณล้านนาในแต่ละหลังได้ โดยระบบสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้เข้าชมได้ทั้งภาพและเสียง รวมทั้งสามารถเลือกรับฟังภาษาหลักที่สำคัญ

ของโลกได้ ซึ่งมีตัวอย่างแหล่งโบราณสถานต่าง ๆ ในอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชรได้ดำเนินการในเรื่องนี้ได้
อย่างดีมาก

9. การเชื่อมโยงการให้บริการของสำนักกับบริษัทท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่าย
ความร่วมมือในการนำนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมล้านนา ซึ่งจะเป็นการ
นำศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ของสำนักให้เกิดคุณค่าและมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งเรื่องของการท่องเที่ยว รายได้จาก
การให้บริการ และการเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย รวมทั้งควรเชื่อมโยงสำนักกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา
เยี่ยมชมภายในมหาวิทยาลัย โดยการให้รถไฟฟ้าสีเขียว (รถบริการนำเที่ยวของ มข. ตามโครงการ VISIT CMU)
นำนักท่องเที่ยวเหล่านั้นให้เข้าไปเยี่ยมชมที่สำนักด้วย ซึ่งน่าจะเกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและ
ช่วยสร้างความประทับใจในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

10. ควรมีการเชิญบุคลากรที่มีความรัก ความสนใจ และมีผลงานทางด้านล้านนาอันเป็นที่
ประจักษ์ต่อสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านนี้ของมหาวิทยาลัยด้วย แม้ว่าบุคลากรเหล่านั้นจะไม่ได้
สำเร็จการศึกษาหรือสังกัดในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับด้านศิลปวัฒนธรรมโดยตรงก็ตาม เพราะมีบุคลากรของ
มหาวิทยาลัยอีกจำนวนไม่น้อยที่มีองค์ความรู้ทางด้านล้านนา แต่อาจถูกละเลยหรือไม่ได้รับโอกาสให้เข้ามา
มีส่วนร่วมมากนัก รวมถึงนักศึกษาเก่าของมหาวิทยาลัยด้วย

11. การศึกษาค้นคว้าและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับกลุ่มวัฒนธรรมใต้เพิ่มขึ้น เพราะ
เป็นกลุ่มที่มีประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประชากรเกี่ยวเนื่องกับอาณาจักรล้านนาหรือภาคเหนือมาอย่าง
ยาวนานและต่อเนื่อง รวมทั้งยังมีแรงงานที่เป็นคนไทใหญ่หรือไตหลวง (ไตโหลง) เข้ามาทำงานและพักอาศัยอยู่ใน
จังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมากด้วย

12. ถึงแม้ภาระงานหลักของสำนักจะมุ่งเน้นในด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมก็ตาม แต่ใน
เนื้อหาของภารกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมก็ผนวกเนื้อหาบริการวิชาการไว้ด้วยเป็นปริมาณไม่น้อย ดังนั้น
การให้นำหนักของงานบริการวิชาการตามคำรับรองการปฏิบัติงานเพียงร้อยละ 1 ดูจะไม่สมเหตุสมผล ควรจะ
ทบทวนเพื่อเพิ่มน้ำหนักของงานบริการวิชาการให้มากกว่านี้

**2.1.2.16 ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสำนักบริการวิชาการ** (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปฐม ปฐมธนพงศ์) ในช่วงการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 24
มิถุนายน 2557 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2558 ซึ่งเป็นการประเมินครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี **มีภาพรวม
ของผลการบริหารงานอยู่ในระดับดี** (ซึ่งการประเมินผลครั้งที่ 1 ในรอบ 1 ปี 6 เดือนแรก มีผลการบริหารงาน
ในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี – ดีมาก) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชมและประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการในจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ (สพชต.) ซึ่งได้รับผลตอบรับและคำชื่นชมในทางที่ดี ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและสร้างทัศนคติ
เชิงบวกให้กับผู้เข้าร่วมโครงการ

2. ความมีอัธยาศัยดี มีเมตตา และเข้าถึงบุคลากร รวมทั้งการรับฟังเสียงสะท้อนจากผู้ร่วมงาน
และมีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

3. การสร้างเครือข่ายและพันธมิตรด้านการบริการวิชาการ มีการสร้างความร่วมมือกับ
ทุกส่วนงาน ทำให้สำนักได้รับการตอบรับการใช้บริการด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง

4. ได้นำข้อเสนอแนะจากการประเมินครั้งที่ 1 ไปปรับปรุงการบริหารงานให้มีบทบาทที่เหมาะสม
กับการเป็น “สำนักบริการวิชาการ” ของมหาวิทยาลัยมากขึ้น

ประเด็นที่ควรพัฒนาต่อไป

1. การสร้างบทบาทผู้นำด้านบริการวิชาการให้กับมหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นการให้บริการวิชาการโดยองค์กรร่วม รวมทั้งมีการสร้างความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาสำนักไปสู่ความเป็นสากลหรือให้บริการวิชาการในระดับนานาชาติได้
2. การกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย และเป้าหมายการดำเนินงานของสำนักอย่างมีส่วนร่วม และมีการสื่อสารให้กับบุคลากรได้รับรู้และเข้าใจที่สอดคล้องกัน รวมทั้งอาจต้องมีการประชุมร่วมและการรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรภายในสำนัก เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกันมากที่สุด เนื่องจากผลการประเมินจากแบบสอบถามของกลุ่มบุคลากรสายปฏิบัติการในทุกด้านยังอยู่เพียงระดับพอใช้เท่านั้น
3. การให้ความสำคัญกับบุคลากรเพิ่มขึ้น โดยการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตามความเหมาะสม ทั้งในเรื่องของอัตราค่าจ้างคนและสวัสดิการของบุคลากร รวมทั้งควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะ และความชำนาญในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของสำนักที่จะพัฒนาต่อไป
4. การพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัด (Regional Operation Center : ROC) อย่างจริงจัง ทั้งในเรื่องการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาศูนย์
5. การประชาสัมพันธ์สำนักให้มากขึ้นทั้งกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงบทบาท หน้าที่ และภาพลักษณ์ใหม่ของสำนัก รวมทั้งอาจมีการพิจารณาให้ส่วนลดกับผู้ใช้บริการที่เป็นหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเลือกใช้บริการสำนักเพิ่มขึ้น
6. การจัดหาหรือให้มีร้านค้าต่าง ๆ อาทิ ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ หรือร้านค้าที่มีชื่อเสียงในบริเวณด้านล่างของอาคาร เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่เข้ามาใช้บริการ ทั้งนี้ หากสำนักจะดำเนินการ อาจใช้ “สวนดอกปาร์ค” เป็นกรณีศึกษาความเป็นไปได้ ทั้งเรื่องของการให้บริการห้องพักและการบริหารจัดการร้านค้าต่าง ๆ
7. การสร้างความร่วมมือกับบริษัทท่องเที่ยวต่าง ๆ ในการนำนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการห้องพักเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกับกลุ่มนักท่องเที่ยวจีน ซึ่งสำนักอาจมีการส่งเสริมการขาย (Promotion) เช่น หากเข้าพักที่สำนักจะได้รับการบริการนำเที่ยวภายใน มช. โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น รวมทั้งสำนักควรใช้จุดเด่นที่มีที่ตั้งใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของเชียงใหม่ “ถนนนิมมานเหมินท์” เป็นจุดขาย จุดเชื่อมโยงการพัฒนาหรือการชิงความได้เปรียบคู่แข่งเพิ่มขึ้นได้
8. ครรมีเว็บไซต์ “Green Nimman CMU Resident” ควบคู่ไปกับเว็บไซต์หลักของสำนักเพิ่ม โดยให้เน้นเรื่องการบริหารห้องพัก ห้องประชุม อาหารว่าง อาหารสำหรับจัดเลี้ยง และบริการอื่น ๆ ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้ามาใช้บริการเป็นการเฉพาะ เพื่อพัฒนาการให้บริการด้านนี้ของสำนักให้มีความโดดเด่นและสื่อความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น
9. ควรทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทั้งด้านห้องพักและห้องประชุม สัมมนา
10. การที่สำนักบริการวิชาการตั้งเป้าหมายที่จะรับการประเมินการประกันคุณภาพ TQA นั้น สำนักควรเตรียมพร้อมและขอรับการประเมินการประกันคุณภาพในระดับ TQC ก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่การประเมินการประกันคุณภาพ TQA

2.2 การประเมินผลการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี

ผลการบริหารงานของอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต) ในขณะที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีในช่วงตั้งแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน 2557 ถึงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นการประเมินผลการบริหารงาน ครั้งที่ 2 เมื่อดำรงตำแหน่งครบ 3 ปี มีผลการบริหารงานอยู่ในระดับดีมาก (ซึ่งการประเมินผลในครั้งที่ 1 รอบ 1 ปี 6 เดือนที่ผ่านมาที่อยู่ในระดับดีมากเช่นกัน) โดยมีประเด็นที่น่าชื่นชม และข้อเสนอแนะในการบริหารงานเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย ดังนี้

ประเด็นที่น่าชื่นชม

1. การได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นในการบริหารงานเป็นอย่างมากทั้งจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยและบุคคลภายนอก ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจน จากผลประเมินตามแบบสอบถามที่ได้รับจาก 6 กลุ่มตัวอย่างทั้งในรอบ 1 ปี 6 เดือน และรอบ 3 ปี พบว่า ส่วนใหญ่จะมีระดับความเห็นอยู่ที่ระดับ 3 (ผลงานของอธิการบดีมีความสำเร็จเป็นผลดีเกินกว่าที่คาดหวังบางประการ) และระดับ 4 (ผลงานของอธิการบดีมีความสำเร็จเป็นผลดีเกินกว่าที่คาดหวังทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่) จากเกณฑ์การประเมินความคิดเห็น 4 ระดับ จึงเป็นโอกาสที่ดีที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะเร่งสร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนหรือพัฒนามหาวิทยาลัยให้ไปสู่เป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ร่วมกันอย่างรวดเร็วได้

2. ผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) ที่ได้ให้สัญญาหรือได้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยไว้ อธิการบดีและทีมงานผู้บริหารได้ดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายในแผนได้อย่างดียิ่ง รวมถึงการมีภาวะผู้นำ (Leadership) ของอธิการบดีด้วย

3. การเป็นผู้นำในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติใหม่ ๆ และมีทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัดในหลายเรื่อง เช่น การพัฒนาด้านกายภาพ ด้านวิจัย ด้านวิชาการ และระบบการบริหารงาน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีศักยภาพและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ในอนาคต

4. ความกล้าหาญในการปรับเปลี่ยนวิธีคิดหรือวิธีการบริหารงานรูปแบบใหม่หรือเป็นการทำงานในลักษณะเชิงรุกมากขึ้น เช่น การดำเนินงานโครงการ CMU-Square เป็นต้น ซึ่งถือว่ามีบทบาทในเชิงการบริหารงานเป็นอย่างมาก สำหรับองค์กรขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนอย่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. การนำระบบเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX : Education Criteria for Performance Excellence) มาใช้ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยโดยรวม โดยปี 2558 มหาวิทยาลัยได้มีนโยบายให้ทุกส่วนงานใช้ระบบ CMU-EdPEX มาเป็นเครื่องมือในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทำให้การดำเนินงานสู่ความเป็นเลิศตามระบบ EdPEX ของมหาวิทยาลัยก่อเกิดเป็นรูปธรรมเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการบริหารงานเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

1. ในช่วงการบริหารงานที่ผ่านมา อธิการบดีและทีมงานผู้บริหารได้ดำเนินงานมาเป็นอย่างดีสำหรับสิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อไป คือ การรักษา momentum ของการดำเนินงาน หรือผลสำเร็จของงานด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม พร้อมทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงและพัฒนางานด้านต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยต่อไป

2. การพัฒนา/ปรับปรุงด้านการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น ทั้งเรื่องเนื้อหา เทคนิคการสอนของคณาจารย์ และความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อเตรียมพร้อมในการก้าวสู่การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) อย่างแท้จริง

3. พัฒนา/ปรับปรุงด้านความเป็นสากลของมหาวิทยาลัยให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีความสอดคล้องกันของทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เพราะปัจจุบันยังมีลักษณะต่างคนต่างทำตามภาระงาน

ของตน จึงเกิดความสำเร็จเป็นส่วน ๆ หรือยังขาดการบูรณาการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม จึงทำให้งานด้านนี้ของมหาวิทยาลัยยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของกลุ่มนักวิจัยที่ว่าควรทำให้บุคลากรทุกคนรู้สึกว่าเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยไม่แบ่งแยกกว่าเป็นหน่วยงานใดของมหาวิทยาลัย

4. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัย ต้องขยายขอบเขตให้ครอบคลุม ESG (Environment Social and Governance) โดยมหาวิทยาลัยจะต้องสร้างมหาวิทยาลัยให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่ดี และมีการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยอย่างมีธรรมาภิบาล

5. มหาวิทยาลัยอาจต้องมุ่งสู่วิสัยทัศน์เดียวกันที่สั้นและเข้าใจง่าย โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนและทุกส่วนงานต้องมีความเข้าใจที่ตรงกัน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน เช่น อีก 4 ปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยจะต้องก้าวเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 80 ของโลก เป็นต้น โดยจะใช้หลักเกณฑ์ขององค์กรจัดอันดับภายนอกองค์กรใดเป็นตัวชี้วัดก็ได้ตามความเหมาะสม แต่ที่สำคัญผู้บริหารส่วนงาน อธิการบดี และสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมถึงบุคลากรทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยจะต้องมีความเห็นชอบร่วมกัน มีความเข้าใจเหมือนกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน และจะต้องมีความร่วมมือกันอย่างพร้อมเพียง มีผลการบริหารงานที่เป็น Collective performance เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกันที่กำหนดไว้

6. ทิศทางที่มหาวิทยาลัยจะต้องเน้นย้ำต่อไป คือ การพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การเป็น Digital University เพราะแนวโน้มของโลกได้พัฒนาไปในทิศทางนี้ และการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งความยั่งยืน (Sustainable University) ในบริบทของการเป็น Green and Cultural University มหาวิทยาลัยจะต้องพยายามสร้างความโดดเด่นและความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

7. การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อชั้นนำการศึกษาไทย

8. ส่วนที่อาจจะถือว่ามีความก้าวหน้ายังไม่ชัดเจนพอที่จะแสดงผลให้เห็นอย่างชัดเจนมีอยู่สองประการคือ

8.1 การบริหารจัดการด้านงานบุคคล ยังมีข้อจำกัดจากการใช้ระเบียบข้อบังคับกลางควบคุมทุกส่วนงานอยู่หลายประการ บางอย่างมีผลกระทบในการพัฒนางานของส่วนงานด้านวิชาการ บางครั้งก็มีผลกระทบในการพัฒนาส่วนงานวิชาการ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้เร็วเต็มตามศักยภาพ

8.2 การจัดโครงสร้างและการบริหารจัดการงานด้านวิจัย ยังไม่แสดงผลงานก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดดเหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย

9. โครงสร้างการบริหารจัดการด้านงานวิชาการส่วนกลาง ยังขาดพลังและการบูรณาการอย่างมาก อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้มหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้าได้ช้ากว่าที่ต้องการ

ในฐานะที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมาได้ระยะหนึ่งเป็นเวลา 8 ปีแล้ว จึงน่าจะได้ใช้ประโยชน์จากสถานภาพนี้ที่จะปรับเปลี่ยนไปสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่น โดยพิจารณาปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปรับระบบการบริหารให้มีรูปแบบบูรณาการ ทำงานเป็นทีมมากกว่าทำแบบแยกส่วน
2. รีบเร่งจัดทำระบบข้อมูลกลางให้สมบูรณ์โดยด่วน ให้สามารถใช้งานเป็นลักษณะ business intelligence เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการที่รวดเร็วบนรากฐานของความเป็นจริง
3. ใช้ประโยชน์ของระบบ EdPEX อย่างจริงจัง โดยปรับแผนปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้และมีการปฏิบัติให้ได้ผลตามที่คาดหวัง รวมทั้งการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องโดยบุคลากรทุกระดับ

4. แก้ไขปัญหาการขาดความต่อเนื่องของระบบสนับสนุนงานวิจัยอย่างเช่นเงินทุนวิจัยที่เว้นช่วงในปี 2559 และปรับระบบการบริหารจัดการงานวิจัยที่มีผู้รับผิดชอบที่มีความสามารถ มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมหาวิทยาลัยวิจัย เพื่อให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยก้าวหน้าเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น การพิจารณาให้นักวิจัยมีฐานะและความก้าวหน้าได้เท่าเทียมกับคณาจารย์ การสนับสนุนให้นักวิจัยรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่องเป็นตัวอย่างของงานที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของมหาวิทยาลัย

5. ปรับปรุงระบบการบริหารงานบุคคล และการกระจายอำนาจโดยด่วนให้มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นอย่างแท้จริง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสร้างผลงานของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะด้านวิชาการและงานวิจัย ระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอาจจะต้องเน้นในการสนับสนุนคนในที่มีความเชี่ยวชาญและความสามารถพิเศษมากขึ้น เพื่อให้สามารถสร้างผลงานได้ต่อเนื่อง และเอื้อให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกสามารถเข้าร่วมงานกับมหาวิทยาลัยได้ง่าย ไม่ต้องผจญกับกระบวนการและข้อบังคับอันเข้มงวด จนอาจทำให้เลิกล้มความตั้งใจเดิมไปเสียก่อน

6. พิจารณาระบบการบริหารที่เหมาะสม ที่สามารถทดแทนการที่อธิการบดีมีราชการนอกพื้นที่เป็นประจำ เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการพัฒนางานของมหาวิทยาลัย

ข้อสังเกต

การประเมินผลการบริหารงานของอธิการบดี นอกจากจะพิจารณาผลการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารงานที่ได้สัญญาหรือได้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นหลักแล้ว การประเมินอธิการบดีจะต้องพิจารณาความมีภาวะผู้นำ (Leadership) ด้วย ได้แก่ (1) ความซื่อสัตย์ (Integrity) (2) ทีมงาน (Teamwork) (3) ทักษะคติเชิงบวก (Positive Attitude) (4) ความเชื่อมั่นในตัวเอง (Self-confidence) (5) ความทุ่มเท (Dedication) (6) การสร้างสรรค์ (Creativity) (7) การสื่อสาร (Communication) และ (8) การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) สำหรับอธิการบดีอาจจะมีข้อจำกัดบ้างในเรื่องของความทุ่มเทและการสื่อสารภายในองค์กร เนื่องจากมีภาระความรับผิดชอบในตำแหน่งสมาชิกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งชาติด้วย จึงทำให้ต้องแบ่งเวลาในการบริหารงานให้มหาวิทยาลัยไป โดยเฉพาะทำให้ภาวะผู้นำในสองเรื่องดังกล่าวข้างต้นไม่เด่นชัดตามไปด้วย ส่วนภาวะผู้นำด้านอื่น ๆ ถือว่าเป็นจุดเด่น/จุดแข็งของอธิการบดีเป็นอย่างมาก โดยภาพรวมแล้วถือว่าอธิการบดีมีภาวะผู้นำอยู่ที่ระดับ 4.50 คะแนนขึ้นไป หรืออยู่ที่ระดับดีมาก

การประเมินผลการบริหารงานลักษณะนี้ อาจจะเป็นเรื่องเฉพาะตัวบุคคลหรือเป็นเพียงผลงานของอธิการบดีเท่านั้น แต่การประเมินผลการบริหารงานของอธิการบดีที่น่าจะเป็น ควรจะต้องประเมินผลในภาพรวมของทั้งมหาวิทยาลัย โดยการพิจารณาผลการบริหารงานของส่วนงานทั้งหมดประกอบด้วย ซึ่งผู้บริหารทุกส่วนงานต้องร่วมรับรู้และร่วมรับผิดชอบด้วยกันกับอธิการบดี ต้องทำข้อตกลงร่วมกับอธิการบดี เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นองค์กรขนาดใหญ่ การบริหารงานไม่สามารถอาศัยคนใดคนหนึ่ง หรือให้ความรับผิดชอบอยู่กับคนเพียงคนเดียวได้ จำเป็นหรือไม่ว่าจะต้องทบทวนรูปแบบการสรรหาผู้บริหารส่วนงานวิชาการ (คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย/สถาบันวิจัย/ส่วนงานวิชาการภายใน) ที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งคณบดีและผู้อำนวยการ หรือสภามหาวิทยาลัยจะมอบฉันทานุมัติให้กับอธิการบดี เพื่อให้สามารถผลักดันภารกิจของมหาวิทยาลัยให้มีทิศทางตามที่ได้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความรับผิดชอบในผลงานร่วมกัน มีการบริหารงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และอธิการบดีสามารถคัดสรรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นทีมงานผู้บริหารได้ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับส่วนงาน ซึ่งจะทำให้การบริหารงานมหาวิทยาลัยโดยรวมสามารถพัฒนาและขับเคลื่อนได้อย่างรวดเร็วขึ้น แต่อธิการบดีจะต้องเป็นผู้มีภาวะผู้นำสูงและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง

2.3 การกำกับดูแลในเรื่องอื่น ๆ

2.3.1 รับทราบตามที่อธิการบดีซึ่งได้รับมอบอำนาจจากสภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าสำนักวิชา หัวหน้าศูนย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าหัวหน้าภาควิชา จำนวน 20 ราย

2.3.2 ให้ความเห็นชอบข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ซึ่งอธิการบดีหรือคณบดีที่ได้รับมอบอำนาจได้ลงนามแล้ว จำนวน 25 ฉบับ และให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบต่อไป

2.3.3 รับทราบและให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม.) ในฐานะคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ทำการแทนสภามหาวิทยาลัย ได้มีมติอนุมัติในการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ในกรณีดังนี้

- แต่งตั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน จำนวน 3 ราย
- ตัดโอน/เปลี่ยนตำแหน่ง จำนวน 1 ราย
- กำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้น จำนวน 24 ราย
- แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จำนวน 15 ราย

2.3.4 รับทราบรายงานการเงินของหน่วยงานของส่วนงานวิชาการ และรายงานการเงินของส่วนงานวิชาการภายใน

2.3.5 รับทราบรายงานสถานภาพทางการเงิน การหาผลประโยชน์ และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำหรับปี 2558

2.3.6 รับทราบรายงานการเงินประจำปี 2556 และรายงานประจำปี 2558 ของศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว (ศูนย์ความเป็นเลิศ)

2.3.7 รับทราบรายงานการบริหารจัดการเงินกองทุนสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.3.8 รับทราบรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.3.9 รับทราบสถานภาพการเงินในภาพรวมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.3.10 รับทราบรายงานผลการคัดเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในการบริหารเงินกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.3.11 รับทราบรายงานผลการดำเนินงานของสภาวิชาการในรอบครึ่งปี และรอบ 1 ปี

ภาคผนวก
สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปี พ.ศ. 2559

ข้อบังคับ/ระเบียบ/ประกาศ ที่สภามหาวิทยาลัยได้มีมติอนุมัติ ในปี พ.ศ. 2559

ข้อบังคับที่ออกใหม่และข้อบังคับที่ปรับปรุงใหม่โดยยกเลิกข้อบังคับเดิม
จำนวน 3 ฉบับ ประกอบด้วย

ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล จำนวน 1 ฉบับ

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่ง และการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกข้อบังคับ – ปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและ
การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2555
ในส่วนของกระบวนการและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนมากขึ้น

ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ/จัดการศึกษา จำนวน 2 ฉบับ

2. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกข้อบังคับ – ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีมาตรฐานและ
คุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวง
ศึกษาธิการ

3. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสภามหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกข้อบังคับ – ปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์
และวิธีการคัดเลือกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 โดยกำหนดจำนวน องค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ระเบียบที่ออกใหม่และระเบียบที่ปรับปรุงใหม่โดยยกเลิกระเบียบเดิม
จำนวน 5 ฉบับ ประกอบด้วย

ระเบียบเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สิน จำนวน 1 ฉบับ

1. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกระเบียบ – ปรับปรุงระเบียบ ว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ เพิ่มเติมบัญชีเบี้ยประชุม และให้
อำนาจแก่คณะกรรมการนโยบายการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่จะกำหนดบัญชีเบี้ยประชุมเพิ่มเติมและ
รายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารและลดภาระงานประจำของสภามหาวิทยาลัย

ระเบียบเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 4 ฉบับ

2. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมสำหรับทันตแพทย์ที่เข้าศึกษาในหลักสูตร
ทันตแพทย์ประจำบ้านเพื่อวุฒิบัตร สาขาทันตกรรมจัดฟัน พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกระเบียบ – ขอปรับอัตราค่าธรรมเนียมในหลักสูตรดังกล่าว สำหรับทันตแพทย์ที่เข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป ตลอดหลักสูตร จำนวนเงิน 900,000 บาท (ปีละ 300,000 บาท)

3. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมสำหรับทันตแพทย์ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรทันตแพทย์ประจำบ้านเพื่อวุฒิบัตร สาขาทันตกรรมประดิษฐ์ พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกระเบียบ – เพื่อจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรมหลักสูตรทันตแพทย์ประจำบ้านเพื่อวุฒิบัตร สาขาทันตกรรมประดิษฐ์ หลักสูตร 3 ปี (หลักสูตรใหม่) ซึ่งได้รับการรับรองจากทันตแพทยสภา โดยคณะทันตแพทยศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติในการผลิตทันตแพทย์เฉพาะทางเพื่อสร้างมาตรฐานอาชีพ

4. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาภาษาจีน (ภาคพิเศษ) คณะมนุษยศาสตร์

เหตุที่ออกระเบียบ – เพื่อจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาภาษาจีน (ภาคพิเศษ) คณะมนุษยศาสตร์

5. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง ยกเว้นค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพนักศึกษาสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่เดินทางไปศึกษา หรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ณ สถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกระเบียบ – มหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและสังคมให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยสนับสนุนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถเดินทางไปศึกษาหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ณ สถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงสมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพนักศึกษาสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่เดินทางไปศึกษาหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ณ สถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศทุกหลักสูตร โดยให้ยกเว้นในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตไม่เกิน 2 ภาค การศึกษาติดต่อกัน ซึ่งนักศึกษาที่จะได้รับการยกเว้นจะต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ที่ปรึกษา และส่วนงานต้นสังกัดก่อนออกเดินทาง

ประกาศที่ออกใหม่ จำนวน 3 ฉบับ

ประกาศเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ/การจัดการศึกษา จำนวน 1 ฉบับ

ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เหตุที่ออกประกาศ – เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของทุกหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อรองรับการนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งมีตัวชี้วัดและการประเมินผลที่ชัดเจน

ประกาศเกี่ยวกับการยุบเลิกส่วนงาน จำนวน 1 ฉบับ

ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง ยุบเลิกส่วนงานวิชาการภายในของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และโอนกิจการบริหาร อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2559

เหตุที่ออกประกาศ – เพื่อยุบเลิกสถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นส่วนงานวิชาการภายในตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ สิทธิ เงินงบประมาณและรายได้ และผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในการปกครอง ดูแลของสถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวที่ถูกยุบเลิก ไปอยู่ในการปกครองดูแลของศูนย์วิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว คณะเกษตรศาสตร์ที่จัดตั้งขึ้นใหม่

ประกาศเกี่ยวกับนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย จำนวน 1 ฉบับ

ประกาศสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยที่สามารถทำให้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ประโยชน์สูงสุด

เหตุที่ออกประกาศ – เพื่อให้การบริหารงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในฐานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ประโยชน์สูงสุด มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว คล่องตัวมากที่สุด โดยใช้สภามหาวิทยาลัยเป็นกลไกขับเคลื่อนสนับสนุน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อบังคับ/ระเบียบ/ประกาศ/ที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 4 ฉบับ

ข้อบังคับว่าด้วยการสรรหาผู้บริหาร จำนวน 1 ฉบับ

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

เหตุที่แก้ไขเพิ่มเติม – เพื่อกำหนดวิธีการเสนอชื่อของผู้ปฏิบัติงานในสังกัดส่วนงานวิชาการภายใน โดยให้ผู้ปฏิบัติงานในสังกัดส่วนงานวิชาการภายในต่าง ๆ เสนอชื่อบุคคลภายในและหรือบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณสมบัติตามที่ข้อบังคับกำหนด แล้วให้คณะกรรมการบริหารส่วนงานวิชาการภายในแต่ละส่วนงานพิจารณาถ้อยแถลงให้เหลือจำนวนไม่เกิน 3 ชื่อ เสนอต่อคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี

ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล จำนวน 1 ฉบับ

2. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน การอุทธรณ์ และกระบวนการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

เหตุที่แก้ไขเพิ่มเติม – กรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยประจำเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผลการประเมินของคณะกรรมการโดยได้รับคะแนนผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละ 65 ให้พนักงานมหาวิทยาลัยประจำผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.บ. แต่เนื่องจากหากผู้รับการประเมินได้รับคะแนนผลการประเมินเป็นไปตามภาระงานขั้นต่ำตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งจะได้ระดับปานกลาง (ระดับ 3) ทุกหัวข้อของการประเมินเมื่อรวมกันแล้ว คะแนนเฉลี่ยจะได้รับเพียงร้อยละ 60 แต่ไม่ถึงร้อยละ 65 ซึ่งจะไม่ผ่านตามเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ จึงแก้ไขเกณฑ์ผลการประเมินจาก “ได้รับคะแนนผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละ 65 ให้พนักงานมหาวิทยาลัยประจำผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.บ.” เป็น “ได้รับคะแนนผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละ 60 ให้พนักงานมหาวิทยาลัยประจำผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.บ.”

ระเบียบว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 1 ฉบับ

3. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแบบเหมาจ่าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

เหตุที่แก้ไขเพิ่มเติม – เพื่อให้สามารถคืนเงินค่าธรรมเนียมศึกษาได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุอันสมควร

ประกาศเกี่ยวกับการแบ่งหน่วยงาน จำนวน 1 ฉบับ

4. ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง การแบ่งหน่วยงานในส่วนงานวิชาการและส่วนงานอื่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

เหตุที่แก้ไขเพิ่มเติม – ปรับปรุงการแบ่งหน่วยงานในคณะเกษตรศาสตร์ โดยให้จัดตั้งศูนย์วิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว เป็นหน่วยงานใหม่ในคณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
CHIANG MAI UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
CHIANG MAI UNIVERSITY

สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-943015, 943030, 942630, 943021
โทรสาร 053-943028

Office of the University Council, Chiang Mai University
239 Huay kaew Rd., Suthep, Muang, Chiang Mai 50200, THAILAND
Tel. 053-943015, 943030, 942630, 943021 Fax. 053-943028
www.council.cmu.ac.th Email. cmuco@cmu.ac.th